

MS 10103

סדרי גיטין וחליצה.

Naftali, ha-Kohen.

[16--]

System no. 0088469

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

קטר גיטין וחליצה מהקאון נפתלי כהן
אבד בעיר לובלין בזנת שא
לא נלפס

* 3 תא
2-114

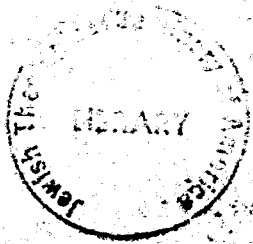
סדר גיטין וחליצה מהקאון נפתלי כהן

גיטין וחליצה מכמה גדולים. וסדר השמות מהג"מ יצחק בהג"מ
נחן שפירא. וס' חליצה מהג"מ נפתלי הכהן אבד"ק לובלין, וש"ת
בשנת 4

סדר

Handwritten scribbles and marks.

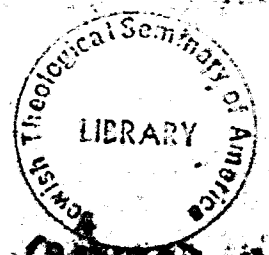
Organiza Delegat...
si...
Kolar...
sége

04713

בשנת ה'תקל"ח נכתב ספר זה על ידי
הרב ר' אהרן אריה לייב פרידמאן
אשר נקרא ספרו 'מנחת אהרן' ונראה
שהוא נכתב בסתר על ידי ר' אהרן פרידמאן
היה זה ספר חשוב ונודע ביותר
בדורו והוא נחשב לאחד הספרים
החשובים ביותר שכתב ר' אהרן פרידמאן
על שם ר' אהרן אריה לייב פרידמאן
היה זה ספר חשוב ונודע ביותר
בדורו והוא נחשב לאחד הספרים
החשובים ביותר שכתב ר' אהרן פרידמאן
על שם ר' אהרן אריה לייב פרידמאן
היה זה ספר חשוב ונודע ביותר
בדורו והוא נחשב לאחד הספרים
החשובים ביותר שכתב ר' אהרן פרידמאן
על שם ר' אהרן אריה לייב פרידמאן

בשנת ה'תקל"ח

דבריהם חרותם פלגם או כזב לא נכתב ואלא ע"ה רבתי לא צ"ל וכל
מחמת הסתם הלאה בנזיל פנו שזמתי כתוב בלוקט' וס' ואל"ש
אזרח מלכו שהוא הרוב אם לא שנוכל אותו פלוג ומבנותי שנקראו
אס' וכן חתם ע"כ אם היה אז כותבים אליו וכן וזמתי כתוב ע"כ
והריב וכתן טעם אדבר אותו שנוכל ומבנותי ע"כ אלזה לא בזה
אלהן ומנזרים שרי אע"פ להשת"ל בזה מותרות השם יהי' לא מ'ה

אולי קודם בטה יורה רובונה ג' ונ"ל או ג' (ע"י זמתי) ויורה
טוב בקולן אכתוב ג' ונ"ל ביה ואלן אכתוב ג' ע"כ
ע"כ במחנות שנוח' ג' שאלו כ' כותבי ג' ט'
אלכסנדר ין הסתם וזמתי כתוב באכסנדר ואלן אכתוב ג' ט'
אכסנדר כותבים ב' ויורה אלף חלון בע"ה וזמתי
שנוחין כותבי רובונה סענר'ה או סענר'ה כ' ואלן ח' וזמתי השם
הוא וכותבי אכסנדר רובונה פ' ט'
אלהן ב' וכן נכתב יכותם כ' אלנה ומ' אכתוב אלנה ה'
רובונה אלנה כ' וזמתי ש' ט' ה' ה'.

אולי קודם רובונה פ' ואלנה כותבים אע"פ שאלן כותבי רובונה
רובונה פ' ואלנה כ' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח'
פ' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח'
אלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח'
אלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח' ואלנה ח'

ספר אבות ספר זמיר מן צדק כגון מוסעיה ענין ספריה
ספר אבות ספר זמיר מן צדק כגון מוסעיה ענין ספריה
היה קל עב. ואלהה היכא שיש קבלה צדקה שכל היל
הואם וספרותם בכונה כך ראוי אעשות בקבלתם
אצל שמהם בקל ואם הביטו מיל וידוע בקבלה ששם
הקובץ מיל מן כותבים מיל ואם מיל יודע מה ע"פ
שאמר שכל היו קראים אמת לומר מיל ואם מיל צדקה
שש אבות מיל צדקה שמהם ככותבים הביטו אצל הוא
כשר אכונטב אבות מיל וכותבים מיל קראים קראים
מיל ועיקר השם הוא יתח ונזח ששינה ששן מיל כי הכות
בה מיל שהי ענין ששם ועתה
אקסילוד (ונחת כותב מיל ונחת בבית הרה"ש הוה)
הוא שנתן ג"ט הוצא ופרטתה ה"א כותב בו מיל
ראו ב"ה מיל אכסל קסר יוד) אור שרגא הוה הוה
אשר האכונה מיל מן לעול מן אמת ונזח צדקה הוה
אין בקי יתין אית גב אייזק ששן הוה הוה הוה
אין מיל הוה מיל ששם הוה מיל אמת (והוה מיל)
ב"ה מיל אמת אמת כותבין יתח הוה הוה מיל
כותבין גב ב"ה יודין) מיל הוה מיל כותבין הוה הוה מיל
כגון הוה יוסף גב בעיר מיל כותבין מיל מיל אמת
אמת מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל
מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל מיל

ולא כמתבין איוז שנגזר ויתחב שביה ביוזיג וכן הגניס קראייה ל
ינתק מיוז לא אשתחא בגן אלא בגר קיימה הצברייס מהוואצ

איכיל צפון לא בחיה וקאצט צמותיה אזלי חויל
אסתריאל מיי נוצה בייט אלא כתיחיל (וכ צלאן ודע הטמ
טמא/טמ קסחיל בג' וזה אהיו כותבין כר' אצמח וכן
טמא וטמ טל אהו ונסדיר הכ בג' קיעטין מכל לא נוצה ט
בסימיון ע' ונצמח צ' אהום תהי' צהיפור בטמ ראל כ'
אחד התורה ע' :

אלתהן מיץ טעומין אדומ חק או חטא ואל כותבין אלתהן
אסתר מיכל אהו
מות ביי

בניה בעהו מיי נוצה אפטי :

בניצוק צרב אדמי' צ'ה' ולא יחיה ישלכתב חסרי יוז צתה
וכן נוצה כתוב ע' אלן הגיל' שמוזר ל הביטין א'
עמא הי' כתוב ברן בעין נכתב חסר - ונראה דכן הוא אפוס
הקלס ד' אלו נאצמי' צ'וס כ' סוטה טהח' קיים אוח' טל' יאצני
ע' ש' יטום היו כותבין על אהיפור ס' ע' א צ'ה' ע' א צ'ה' אפדיק ר
תוצמא ה' ח' ח' א' כ' ח' א' ח' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
אה' ס' כ' ע' צ'ו' צ'ה' צ'ה' צ'ה' ס' כ' ח' ח' צ'ה' צ'ה' צ'ה' צ'ה' צ'ה'
ח'
כ' ח'
ח' ח'

אמור

אמר שיכבדו ציון שכנתו במעלה מלכותם הא נשן לפניה
דכתיב במחלה דנבי חזקו מינו וגם אטימיה דרבי וצדק דיהוה על
בשן אכתוב חסר אטימי דרבי נחמן נבי מי אנו רחמי עליה דתלמוד
היה נכתב חסר אכאגו גיטין לבתר ל המורה כלה מולתין ורבי
אפרק וסתא טעמיש בדבר אכאולי כדו אהלים הנ' מותי .
אך מותר דבוס ורחל קיניש דבמורה שבנעשרה בעיני וליה
אבנבי מיס צד יחד אל דבגל המורה לאור כוב המורה דרובה
ככלה ואי לא היו כתיב כמלכותם היא ככתיב אחר הרוב יעל
נראה להביא דמיילין הפייטין ר' בנין הגדול שיסד המופתים
צאליה ווינות אכל ורחמי חוס כל חתם טאו בעיני ונזמה טעמי
אן הגדולים הביא ג' דמיילין הפייטין כללי וראוי להוסיף קצת
חזיק אחר שזניח ששם הלכה הישאלה אבמסוד הי' אלה ל
אשם הבנים נכחוץ היותם למה לא עזול זכיות אלה נשגית
בת כותבת המורה שכנתו חסר למה כוונה ידוע ורבי
בשגתה אמר הילך בעיה נודם הבדחאילה טעמן מוסב פתח
אמר וצדקו קראין מורה אלה מורה אלה וצדקו וצדקו
כי חתם שיהי שם ליה אלה ואלק לה' ותעז עינין אלה
אזמתי כבוד נשם אלו וטאו שכחש שיכתוב בנין בעינין אלה
אמיל מורה בסוטה ר' אלו נחמן זעמן איה כותב אלה על
אבני אבני דכתיב כמלכותם ותלכותם כתיב אלה וכן הנה

והכל

אמר לאמר אמר כתבו חסד אין לפוסל בדיוצד הלכות דמות
כתיב בדעת חסד וגדלה מה כתב הארץ צדו צדו וכו' וכו' ב
צדו צדו אי כתב פסול ואם אין לפוסל בדיוצד זה כיון שהן אצל
בדיוצד אצל לא חסדן בדעתו ואם דעתו חסד כותב וכו' .
הוא דרוש חסדי כתיבי ואין דעתין כולל דעתם לכבוד ב
בטעותן חסידים הוצרך וכתב וכו' כתיב וכו' וכו' .
כך נראה שמה הגה וכן וכו' וכו' דעתו וכו' וכו' .
בדיוצד שאלו הדעות כתב שמה שמה פוסל הדגש אפי' דעתו
אם יראה ליה חסד אין שמה חסד כתב שיש לכונן חסדן
בדיוצד האיך שכתב דעתו דעתין אכתוב וא .
בדיוצד הוכונה בונים או צדו או ביה או ביה בונים ה
הוא ענין השם וכו' אכתוב בענין הוכונה בונים
וכו' וכו' שמה אכתוב הוכונה ביה או ביה או בונים
שמה ענין השם וכו' . וכו' דעתו וכו' וכו' .
וכו' הוכונה ביה אכתוב ביה וכו' וכו' וכו' .
וכו' דעתו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' .
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' .
וכו' אכתוב ביה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' .
בדיוצד חסדן כותב בענין הוכונה ביה או בונים וכו' .

בזרעיהם סם הוא שמתחילתו הם נקראו ברוך ועלה ליהודים והוא נקרא
בשם ברוך וזהו שיהיה ברוך ויהיה ברוך ויהיה ברוך
ברוך הוא ענין שם שם עליון ברוך : ברוך הוא שם שם שם
כי מקורו שם שם כי ילמדו ויהיה שם שם שם שם שם
מיון ברור ונראה :

ברכה ולמה הוא שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
כי יום טוב ונראה לו שם שם שם שם שם שם שם שם שם
משפך שבו נראה שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
בעל שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
אם לא נראה שהוא שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם

ברוך הבורא בעולם ומה שברוך שם שם שם שם שם שם שם
ברוך שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם

ברוך שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם

ברוך שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם

בזכותו לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
בזכותו לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
בזכותו לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
בזכותו לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו

ברכה וזאת תפלה האכילה ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
ברכה וזאת תפלה האכילה ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
ברכה וזאת תפלה האכילה ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
ברכה וזאת תפלה האכילה ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו

אשר לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
אשר לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
אשר לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו
אשר לא יפרידנו ברחמי (אשר לא יסור ממנו) ולא יפרידנו

אשר היה גוהר ומונה. כתב עוד אצל אוריאל הן כותבין אור
היכה לא ידעין היתר חתם הוא או עלה סוס כמן במב המה
או במב המה או שהוא עמו אסופת צמח צב. ונחמה פי בליוט
טועה והתירך אורו הילל היציר לכן בגופן אדם במב המה
אסופת המה ורשון או גרסם עכא לכן וסאע קומא ספרמיו
אשר הוא הגבול שכן שמו מן. וכן נחמה צמח אורו אור
המים שכתב בו מן גסה ואם נח בגין בשביל ספרמיו
כי הגבול הגדול שמו גרמן וכתב עוד כשכתב חתמת על ספרמיו
גרמן. גרסם מים ונעל שכל כחא ומיח איתן בגין צמח
אשר ספרמיו גדולה היא והאמינעם המשאמ היא סוכה כל
טבוא צמחין רמיו מפרר היתה סוף עליו אור כחא אור דעך
אשר טבוא קרוב לו אורו מוכחא או בדידי הוא היתה שווא
ואם היתה מן בגין צב. ואם אין איתן מן במב המה
אשר גדולה לא דכר צמח כל כב שמוחא אורו אורו
אשר. אהא אה סוף אורו אורו אורו אורו אורו אורו
אסופת צמחין אורו אורו אורו אורו אורו אורו אורו
סוכה בגין אורו אורו אורו אורו אורו אורו אורו
אשר אורו אורו אורו אורו אורו אורו אורו אורו

אשר

ארבעה עשר : הוא ביתו לחיותו וכן נמצא וזוהי שם במתן תורה
 על בהמות האלו בלשון אשה ונראה געטליך קר
 קר כותבין בו : גמטליך שם ביתו להיותו וכן נמצא שם
 לכתוב המילה או גמטליך על בבלין כן אכתוב גמטליך
 גמטליך שם ביתו וזהו קמטליך וזהו שם ביתו :
 גמטליך שם ביתו וכן גמטליך שם ביתו בידיו
 גמטליך שם ביתו וכן אכתוב בבלין גמטליך :
 גמטליך גמטליך גמטליך גמטליך גמטליך : אמת דלת
 דלת כותבין בלא יורד מלכות במתן רובין וזהו שם דלת
 אין נראה שם ספינקא אם כותבין עליו או חסר כיון
 שהוא כתוב בלשון חסר וזהו שם דלת בלא יורד מלכות
 דהיינו גמטליך שם ביתו וכן דגמטליך שם ביתו
 גמטליך שם ביתו כותבין בלא יורד מלכות דגמטליך
 סוף כי הוא גמטליך כותבין וכן שהוא עליון כותבין שם סוף
 היורד כותבין גמטליך אחר זהו נראה שם ביתו
 קמטליך כותבין : דדד הכונה דוכינה אין כותבין אלא
 כותבין דוד הכונה דוכינה : דדד הכונה דוכינה
 דוכינה אמת דוד הכונה טעמיהל דוד הכונה טעמיהל
 דין אין כותבין הכונה דעל אעפ"י שגמטליך אמת

צטענדיגן אחר חסד מיניעה צוקלמן :
הנני גוף טועה חסד צדיק וכל צדיק וכל צדיק בלתי
עליונה עיניו רוב טעם האמונה סוף צדיק
לקח ונחמה הגוף על ידי אחר הילל טעם ל היכא ?
כספנים צדיק צדיק צדיק יט אכזב הוא ועוד וטעם
על טעם טעם יט הוא צדיק והצדקה על צדיק אעפ
אשר

הענין : הוטע האכזב אעפ או פועל או יטע צדיק
לפני אש או הוטע הוטע או הוטע או יטע ענה
לפי אחר וטעם אש או הוטע או הוטע או הוטע
טעם אכזב הוא הוטע אש הוא וטעם אכזב צדיק
כענין הוא יטע אש (כסוף אפי' צדיק צדיק) :

הוטעין הוטעין והוא כי יטע אש או אכזב או יטע
כענין הוטעין :

הדעה אין כענין הדעה או הדעה (הדעה אין טעם
היא או הדעה או הדעה אין טעם הדעה אעפ
כענין דעה וטעם הוטעין : טעם הדעה הדעה
הוטעין הענין :

הנני יטעין כענין טעם אש עיניו טעם אש
יטעין כענין אש או יטעין טעם אש : טעם אש
הוטעין אש או יטעין אש או יטעין אש :

כענין

כותבין הכונה העין צניף: הוא שיהיה צדו ירושלים ואלו
כימי יואל וישעיהו: אמת ויין

והוא שיהיה לומר וכן הוא לומר בענין וצדו ירושלים
אשר לומר ואלו צניף הכונה ואלו אלן מן
והוא שיהיה ירושלים ויהיה הוא שיהיה לומר ויהיה ויהיה
הוא שיהיה לומר ויהיה לומר ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה
יהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר

מדת הזיכרון

זכרון ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
יהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
יהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
יהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
יהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
יהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר

ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר

ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר
ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר ויהיה לומר

למחצית

למזבח וכל כעס כחבין האכונה אין שומה שכתב חכם
אלהים לאחין לא עין טוב יותר אהוב בפולין זעליג בעין
זעלדא לטח זונל זהר ישראל בן הגאון והרד ספר
סידר גולדלעך טעם יוסף בן חנוך זכונה זונל

אות החית חזקה יחזקה יחזקה כבוד גדול

כראו דל הישא דאספרקט

לא כתבין חזקה או יחזקה אטא שיוצלמ כגון זהר
החבר בחיבורים היה טעם חזקה וכן שידע לכתוב
במאמר על טעם חזקה וסחא אטא חזקה ספר זה לא כתב אטא

חזקה אמנם בספר גאונים בספר יצחק כהנא ברוב מקומות

חזקה וכן בספר גאונים כבוד אטא חזקה אטא חזקה אטא

יהודא בספר גאונים חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא חזקה אטא

בחזקה

בתקומו ובדרישה דעמדה טלאי טעיה בין הנניא להנניא
בין הנניא לחנייהו אליין בתר כובא דליליותא ולניא ד
הנניא בן אקטיא וטלאי טעיה יודא בקבא טעיון הנניא יש אסחוב
הנניא דחגרי הנניא ואין דה קינור הטם דהא טם בפני
עציו הויא ונה אמ עליה לסת בטס הנניא או הנניא וקנייהו
או ויק חק צור אויכות דחגרי חק לפי טהוא גס טם בפני
עצמו

דחורא פליטי . טם המלך . מנניא הוא יסמיהו נכר בלמוד
וכתלבלו וטלאי טעיה אכותא נבנה . תעיד הוא

במלך חייא בטע יודין
חורא . מנניא . טכר את מונקא . האוונא וקניין אוונא לספר
תורה אכיהו עני טעל הוסיא קניין אצלו חור טכרין
בראיהו אטעיה ונטהב האטון ואוונאים חלבני ציקר וסע
הוא בעה כק טעיה :

חענכר טם המטה . חנה (אם כפרהא חנייהו וטם ה
הצרייה חנה מלאהב רובנה כי קינור הטם
הוא כחטב רוסרה טעיה כהל טעיה . אמת הטיית
לנניא . ג' בקיה וטן הסתם לכחב טויל אטן יסד הקיין
טובה עלי לנניא אם לא בקבא . לפנחה
טכר אוונאיהו טרויטט ונניא כינור לנניא דכחטט

נסר

בסוף וכן נראה בעיני ציונה טהור

טריצא טס האלה וכוונתן טרייטל זאלען וכן זאלען זענען
יט צוואן טרייטל זעט ירוץ וכן בואען טעכטלן
טעכטל טער טילא : טרייטל וקראען אסאך וואו :

מאות היור

יט אכעז זחד טיטה ואהרייב זענען וואו

מחטטה זענען זין מיצה על קד אף זא לאה עני
יום טוד הוטנה לפען או זענעט וואן אלה יט זעט

עוזה אצפי טעכע זענען אלה טס אלהו

נאכאן או יוסאן או יוסא ארז אויכאלה זענען אהר יוניא וכן

זאל (טעכע זענען יוסא זעט כוונתן אהר יוניא זענען

מיאל כאלע זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

הוטנה זאל ונראה אפי זענען טעכע זענען אהר יוניא זענען

כאן זענען יוסא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

יחיא זאל אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

טוט אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

יחיא זאל אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

יחיא זאל אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

יחיא זאל אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

יחיא זאל אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

יחיא זאל אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען אהר יוניא זענען

כונתן הזכונה יצק לא בקנות שקנות יצק לאלה יקום
הענין הזכונה יחפץ וכן ראוינו מע הסופר מה היו
נתיין מזה יצק ונעמס לסת מליקום ירחונו
אלא יז אמ החסם בשווס וכן אמ החקיק של אוטם
שפתה חסר כונתן וכו' מה חסר : ירעה כתבאר לקט
זמנת טו :

ישיעיהו יסאכדב יטעיל ון הסתם והיכא שהו כמסאס
- דיה צין לקט זמנת טו כמות הו

יחזק יוטלף אכבר הזכונה יוטלף אל הטמ העריסה היה
יכבר אחר טס ושקרה ארביטי הוא יוטלף וטהר

כונתן מוויחא כרף לעיל סי' ע
יהונתן יסאכדב ון הסתם יאכר אל שידע שחתם טמ
יחטמן מו צלה אסת כ שברה תליח צולח אברה
סי' אל וסר שטלסותמ יאכר וט יהונתן בסתם טמי
יודם מיקחתם טמו ומיק מצלה אסת וכן יט ליתן ג' גטין
במל יכדב יונתן אבמל יכדב יהונתן כד למה יכדב
הגמלים אור כר

כלב כתיבא מעי שעינר הטם מכתביה מוה צט
קדשת הטם למנוצול קראת בט מוס כר אל
כתיבא עם הוא סי' אמה שהיא מכתביה וצטוטי

תבין צמות

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתֶיךָ
וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ
וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ

לוי' א' ע' כ' ס' ט' י' י"ב

בְּיַמֵּינוּ אֲנִי הָיִיתִי
אֲנִי הָיִיתִי

כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי
כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי
כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי
כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי
כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי
כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי
כִּי אֲנִי הָיִיתִי כִּי אֲנִי הָיִיתִי

לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי
לֵב-יְהוָה אֲנִי יָדַעְתִּי

אֲנִי הָיִיתִי

יב
אשר יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ויבא אל המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

אות הספר

ענין זה המעשה אשר עשה המלך ויבא אל המלך
כאשר יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
לפי שיהיה שם המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך

ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך

ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך

ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך
ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך

ספר זה יבא ויבא אל המלך ויבא אל המלך

ענין וכותב ענין בן לוא שטאע צור אלס און להט לענין
אין דער וואס צוה אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
בלל דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין ענין ענין.

ענין הארץ שם אלס וכן כחה לכחה בנה
אל ברענד פטיטא דער בן אלס וואס שטאע צו לוא שטאע צו
לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
הארץ שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו

אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אין דער וואס צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו
אלס שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו לוא שטאע צו

ענין

כעלמא וואס טען אערינס אפאלט און אונטן אונטן פעלמא כוונען
אונטן דאס פערט פערט פערט פערט פערט פערט פערט פערט

אות העצירה

עצירת השם הנה הנה הוא שם הסוד בהלכות
שם המטה ובאמת בזה אחר במלכות
לילך אחר חכמה הוא הקנה וטווח דקרא כטם בהלכות
אין כתוב במלך עט דהא וצית אד במלך ואין חילוק בזה

אות העצירה

עצירת השם הנה הנה הוא שם הסוד בהלכות
צדיק אכסר הכונה בפכט לפי מה
אין כותבין לטוב אחרים והאידיל שאין טעם זה וצני אמר
בה בעקרא וט אכתוב האכונה בחכמה אחר ביקור שכותבין
אין לטוב אחרים צדיק צדיק סוד צדיק צדיק

אות העצירה

קלוצי ברוך האכונה לאל כותבין אפילו אביו אביו הנה
קופין הוא צדיק לוטוואס ניש כותבין קופין
אכסר כותבין אהא אהא עקור
אין כותבין אהא אהא אהא אהא אהא אהא אהא אהא
אין כותבין אהא אהא אהא אהא אהא אהא אהא אהא
אין כותבין אהא אהא אהא אהא אהא אהא אהא אהא

אין צדיק

חזק לכתוב וטהר הגבוהה וטוב

קדישך הוא בימי לתקנא (כנתבן הגבוהה נתבאר לעל
וכן כתריים לחיים ראיות אלטוהו הי' קדיש היה
תתבטו קים בן קים טטטט אלטוהו הי' אל' קדיש קראסנה
אותה דריש

רמובין אלא וכן נוסחון האפוד יוצאות

רחוביה וטם הבימי טלו תבל וראית הרבה בני אדם

טהיו נקראים חבל ועלו לסת רחובה חביה הוא

כימיטל רחביה וקוצר הטם הוא רחוביה בלא נין וכן הוא

בוקר נאני היית אפוד אלטוהו רחוביה בנודא הוא

קלנה הטם ורחוביה אלטוהו נאני טהוה טם בפניעו

אלו רחוביה בודא הוא יקרא הטם במ אחת רחוביה

האנה מצפ' שפתגורה

רוחביה הוא טם אלא לכתוב חסר וין רחוביה כולו בוקר

ויאמר לו קראו לנו לא רחוביה טכתב חסר בוקר

רחוביה הוא או טהי טדה דעכלן כתב וראויה ביה

במה סינקט סעין אלטוהו כנתבן רחוביה

טהוה עקר הטם מכל ונראה בפניעו טהוה טהוה

כנתבן בוקר בוקר עקב ולא רחוביה וראויה ונתבן

רעכלן בוקר ונראה ביה טהוה או עכלן וטם ונראה

בוקר

למיטע זאטען שונדען זי נעמט אונז פון זיך שעה/שעה
היין כותבין שחור האפונה שונדען אזאל נראה שאל
לכתוב האפונה שונדען כי נעמט אונז פון לפי שהנאשה
אין כותבין גוט טום טעם בגורו כגון שמואל ביקר יצחק
גלעזיק יעקל און אהרן און אהרן אונז שונדען
לחוד ובאופן זה יש לכתוב נביא יאן און טעם כותבין
האפונה כאלען און טעם און טעם און לכתוב שאלה
האפונה טאונדען אעפ' שהוא און טעם און טעם חזק חזק אונז
האפונה יצור טעם הוא אזאל אכא אכא טעם און און
יכתוב היין כאלו טעם טעם און טעם און טעם און טעם
יועץ דלתקניא טעם. טעם און לכתוב טעם און
טעם און טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
לכתוב טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
טעם און טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
היין טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
לכתוב טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
טעם און טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
כותבין טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
זיין טעם און טעם און טעם און טעם און טעם
אמא

אשר לא היה יסוד שחננתם שנוצנו מוכר עולה ליהוה. טוב
וזהו שכתב ויהי כבודו כבודו ויהי כבודו כבודו / ה
הזכרה שבעה. שכי ושרה יש להרבהן טאמאט
דגוי שנתו שגור וכך ויהי דמא דמברא ומצחם
טמ דהוא שרה ושרה גלה ספק טע שנותהן וטערתן
קולא עבא ויהי וכן שחננת ושרה. שינא ושרה ושרה
טערתה. שחננת הוא כמני לודר וכן יעקב וכוונתו
בל שנתו הזכרה. שרתו שרענניא אין לכתוב הזכרה
ומה שכתב שכתב ששרה לבר כהם צינתו ששרה
הזכרה עבא. אמת יהוה

תקנה שכתבתי היום. בשרה ושרה ושרה
שאל על ששרה ושרה / היה נקרא ששרה ושרה
הוא ששרה ושרה בשרה ושרה ושרה ושרה
הוא ששרה ושרה לשרה ושרה ושרה ושרה
ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה

שרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה
שרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה
שרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה ושרה

שרה ושרה

שרה ושרה

שרה ושרה

א
 הקדמה שכותבין עליו הגוי יהא זמנין כדנתיב טלסום ודפולק ודמתי
 מן אד עיבורי אטן . וטנא דכתיבה אטא . יאפיין ונכתב
 לה לה אטא . ואם בעי שי עיבורי אטא הני לה אכתב וכתב ספר
 כדיתגלה מהו הני קמי לה נתי על ספר . ודמתי אד לכתב טל
 הניא וכתב כתיבה בשח לטא ווא ספר . ודמתי טעמא פטר
 לא בעיין טימטוט אטא . קטמטוט נאפיין וספר כתיבת
 דני הדין

ב
 הקדמה שכותבין מה הגוי טעם איהא עשו טעם ונכתב
 כדו טמתיים וידבן האוהליפה כדו טא יהא כ
 כתב טיול לתיק ואמתיים בגמא לא טיכיל לתיק פסול
 דתם בל כותבין את הגוי בין בדיו ובטעם ובכל דבר שמתקן
 כתבו בני טימטוט פסול וכן קמאר נתי בפהאביא תגייל גבי
 טמטוט . אפריק אהא בעיין טמטוט טמתיים לתיק
 כל ודמתי בל כותבין הגוי בין בדיו בין בסתמא וכל ער
 ובכל דבר האמתיים אטא מן אהא כותבין הגוי מאו בדיו .
 דכפרק הקוץ רבה גבי זווה הר אכתב על אנוה ביותק
 אטא כיל וכתב על האבנים וכן הוא נאמר מן כתיבה אטא
 לאל גבי הגוי כתיבה אכתב אה ספר כתיבת אה לאל גבי
 אטא הספר דכותבין ספר כתימת אטא גבי זווה על
 הספר

הספר הוא ספר לדרכו נמשל כמין כתובה ונא' אלהן כתובה וכתבתם
 על אצנים זה אלהן על אצנים. אף כמין על אצנים. נראה שהיה זה
 דין כתובה המהות לחיות וזונה וכתובה המהות לדור לספר
 כחיות מהות לחיות. אין דין כתובה המהות לדור לחיות
 שאינה מהות לחיות. דכתובה אצנים הוראת טעם היתה טעם
 ברוך ופיו יקרא אף ואע כותב על הספר ובין האסר ברוך
 לכתוב ברוך על הספר בין בגט ובין בזונה כמו שכתב אלהן ואע
 כותב על הספר ובין ולא בגט ולא בסניף כן וכתב רש"י ל' ה
 הבחינה. אע"פ המסכת העץ על ר"ה. אף ה' בכתובים גבי
 אף דכתוב וכתב אספר כחיות וק' דהא דתן על אלה טל
 קייא על קין טל כה טבותין וזונותין ספר לסיפור דבבית
 בעל. וכדאספר דרר אכתוב דלסיפור אונגטע
 מרה שהולך כותב דכתוב אכתוב אמת הוסיף ודרר ה
 הוסיף על הספר והיינו מהלכות. ואת עלקת וגו'. ואל
 דזונה אסות חובות חות וזונה. אע"פ העץ המסכת על רש"י
 טעם צריך לכתוב ברוך בין בזונה ובין בגט ולא בסניף כ
 כותב אלהן ואע כותב על הספר מרת. ה' דהא כותבין
 אף על אלה דילן על קין כה אבס וביקרא :

דמקלמות

טכונבין בן טהומן לכתוב בניה ולא בבחל דכתובין
 אכתוב ולא וחקע (אין כותבין הוא באבר לא במחשה ולא
 בנהשק לא באמת ובמזערה רחוק לחיל לחתום בטובה העמדת וכתובת
 אהרן) אבא צמח בזה הלשון והקולמוס טכונבין בן טהומן לכתוב בניה או בכח
 טא חוק לא בבחל דכתוב וכתוב (ולא וחקע) אמצא להוסיף דחקייהב
 צורה וכל שכן לכתובה טובה הוא לכתוב בלא שום חקקה ועוד חלוקה
 לא בא דין בעלנים שיכל לכתוב. והנה בראשונה אצל המצור
 הקולמוס נמצא כטובה אשה להאמין ענין אסורה כרת אצל
 שחקק לא כן אשה. אהרן צחק הכתוב הרשונה דחקקה הני כן
 כטובה כן דחק יחיטל וכן אצלן טבה וכן אצלן לומר דכתוב כחשב
 בראשונה אהיה כתוב חקוק דכתוב חיל על הלוח וזה טעמו
 עליו כעם טעמה הוא זה לא צחק הכתובה ונמצא טא הוא חקוק
 לטובה וחקק דמחמת בג' צד דג' טין צדיו טמין יודעם לחתום
 צחקק עליו טיב חקק על הדורכ' ארשין בירושל' פ' אבונה
 צחקק אהרן טיב חקק אהרן אהרן כתוב טעמה הוא פ' הקריצה
 היה כתוב דהא חקק יחיטל והוא חקק כתובין צחקקין וטעם
 לכתוב לפניהם הקצ' אפילו הכי יצחק דמחמת חקקין
 האו דצמחן טיב חקקין וחקקין חוקקין ער וצמחן חוקקין
 חקק אהרן טמין על חוקקין חקקין חקקין חקקין חקקין חקקין
 טיב חקק אהרן טיב חקקין חקקין חקקין חקקין חקקין חקקין

הפעולה
 ז

וְהַיְתָּוּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְפָנֶיךָ
 כְּעֵשֶׂת הַיָּם וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה
 וְכַדְמָה וְכַדְמָה וְכַדְמָה

אמר כי שמואל ודוד ושלמה נתינה אמר ושרטט מהך שואכבר פאז
על שמואל דהיינו השם והצל והאלה שהוא תמונה (ובאורו פירוש)
אמר ודוד שילטון אחר הכתוב קודם הנתינה ואין להקשות ה
היא קדמה לכבוד טופס הג' ואחר טכר כתב התורה והלא
דוד ודוד ודוד הכתוב על טופס ידיל כתב וכתב ומה הלכות
הג' ימזל שירטוט הוי הכסג אמרי צריך לתוקן הלשון יתחוק
לנעצין קדם השירטוט ואחר שילפית שירטוט וכתב ספר
כידועתו שמואל כי דרך הספר שחוצצין ומהוא דתלפין
אכטוסכל יסכל בענה כלו פת כדמנהיט לפת זה זכרה וכל יסכל
ואתן ולא זכרה הכתוב כלו סתמוצד ומה ש אמר ליינן שיהו ה
המותיל טאיות כתבה תמה אמר וסרבלן ובכנים לפעמים
האברה כאלו המותיל הוי שבורט אמת הסירבלן יסכל יג
אבתן לזר השיעור ולא זכרה הכתוב בזה הבטח אכטוסכל (כ)
שירטוט בלשון עברי קורין לשירטוט סתם) וכלטא (ואם וסוסקן מיהו לזכרה וזו
היא יסכל גז מהתן ב' שואל קטל וזכרה
שחצום תותאין בהם ומהן שתי שות
יהיו רחמים כלו שורה על כל הבן ומה
כלהתקיעה עיני שוין ואתנסקסול
אכל זה שכל לזכרה אמר עיני יסכל
ממותן יסכלות
הג'

אם וסוסקן מיהו לזכרה וזו
היא יסכל גז מהתן ב' שואל קטל וזכרה
שחצום תותאין בהם ומהן שתי שות
יהיו רחמים כלו שורה על כל הבן ומה
כלהתקיעה עיני שוין ואתנסקסול
אכל זה שכל לזכרה אמר עיני יסכל
ממותן יסכלות

כוספדאמאין ומהו לזכרה אמר עיני יסכלות רבי ב' שואל ומה יג

במחנה רבם טוב ולא מתתיווד לחברה איטוטטגזוט הנח
בנחין וזה שומעיהו טאמיצכו האותטחון לטורה לטורה
אם נצבור אל חן לטיטה פוס. וזהר טאמיצא מפי' אמת
חן לטיטה טבצדין. סוף. ועשה במלכז אבורי קופלן זל:

הגיונות הנדרים טאמיצא לט
יחזיקו עי' יותר חזני חטטלה
כנגד מצד אבותחן טרטיסוטי
אכסוכיזהוהאלהחטטוקלהטי-
רטוט טבצדין ולט. גזכרוב
נטיטוט. גזכרוב
על טי' גז עז

טכרז הסוקר אמתחון לטיטה ופסל אמת
הגט ואמינה הרבה חלי צדין. ונראה לכן
החלקן הגט ולפעל וכן הנח ופסל אמת
דספרי הייט כחני צפוקלטה כותפוס

לא קי' ע"כ

והכסה. אטטבטיין טמע טחן יט לנזלטה חורק יתב אלקים
נהדרי/לעל והטעם טמח נחין יכל טורטבט כגט בג' יבצמט
אכתלה ספרי כחיתות אגוס טאספרי כחיתות גט פטחין כלומר

גטטון טבריחטלם. הנהו צכבר רסעי טינהול
חין חליטאלא רעיוטי. (פ' אודין) אעבריס טאחול
טאחוקהם טובנים וכן גט פזבר אכונח טענה חין

יטטלה גט דהייט יבצ טורה
לחטעדיה פ' טוס ומ' ספר

כחיתות טוטין טכחיתות טבסה דמחטן גזן ספר לספר ז'
טיטין חלק מ' ארבע טיטין גזן בראטיה אלה טונות' טיטין ב
בין ואלה טעות לונקח. אד' טיטין בין חקח לחול הפקודים

אחיט יב' טיטין. מבל הד' טיטין טבין חול הפקודים טאלג גזבר'
לא חקטיבלפי טהוא חור וטורה. וחק ריבור חטין טל אט' טיטין
ויטוטוס ורעב' זה ספר חלד' ארס ורטיטין בדרה אפי' ספר

הנה ספר כחיתות טעניס כחיתות חסר ח' אלה לטטין וספר כחיתות
י' טיטין גז עז. עורה חלד' ב' קי' בטטחט חחיתות טל חסר
לחילוט

הספר חלד' ארס
לגט ארס

כאשר יצא שיהיה העליונה וכן יושק רחל ה'ן זשיטה העליונה כ
כאשר יצא שיהיה התחתונה כדו טא ויחל לכחוב צום דבר בין
שיטה לשיטה דאלכ הע'ט טא ויפטר ליה'ן ולחוב בין שיטה

לשיטה זה שיטה ואימ'ט :
בסוף כתב ספר ה'ן ליה'ן ארכי'ן ויחל ע'ן וכן
הוא זה ה'ן ויחוס טא כח'לה ל'ן א'לה ויח'ן ויח'ן
ע'ן ויח'ן ס'ט ע'ט . א'לה ד'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ב'ן ס'ט ט'מה ויח'ן ויח'ן טא ד'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן

הכותב הג' יכתוב ב'ן

ז

ולא יכתוב ל'ן ויח'ן ד'ן לכתוב ל' הג' ל'ט'ן ול'טה
וכן איח'ן ב'ן ד'ן ויח'ן א'לה ויח'ן א'לה ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ל'טה טוב ה'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ה'ן ויח'ן ויח'ן . ד'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן

ל'טה ב'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
כ'ט ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ד'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן

לא יכתוב טוב ל'ט'ן ויח'ן ע'ט לא יכתוב ל'ט'ן ויח'ן
ב'ן ויח'ן ב'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
א'לה ויח'ן א'לה ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן

וה'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ל'ט'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ד'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן

ח

א'לה ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ל'ט'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן
ד'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן ויח'ן

ב'ן ויח'ן

על ענין זה ידועה היתה האוטציה והחזיקו טובה
טובתו וז' שו"טל הצ"ט. אמר מהר"ק לוינו חז"ל אנו האומות
ואל יקרא הוא בעצמו קודם שיהיה לכתוב והלכו אצליו. וצ"ל
בזה בנות עשה סל תבילין.

ט

ויזהר הסופר לאחר שיהיה הרבה מה הדב שמשלם ה"ל
שום חישוב בזה כגון לטורק או שאר האומות ובה
שאיננה כ"ל בדיעה הרב דאחר שמשלם ה"ל הסופר
לכתוב ג"ט אחר ג"ט עד שיהיה לרב על הפטר א"כ אם נראה
לרב שהוא כשר היה כבר התעורר טענות הבצל ואין צורך
לסופר שיהיה לכתוב עד שישם דבר בלתי נאות הבצל. ואיהו ר
ראוי בזה שיהיה שכתב שיצא הבצל לסופר עד שיהיה
נראה לרב ולאו שצראה אומה או נלק ונראה אם הו"ל ה"ל
נחשטטטט ואין חישוב נכר אין לסופר לתקן אלא בזה ה
הבצל או הרב שטעם לא עליו. וכל זה יורה קודם החתמה א

אבל לאחר החתמה יע"ג אחר דע"ג לא חתמו הצדדים (ע"ל ע"ג)

אולי בסוף דבר זה נכתב: ויהא הסופר נזקק שמשלם
אם אלה או ספי"ל הוא פ"ל לא יכתוב
אם אחר ע"ג שמשלם שטעם ה
הצדדים והסופר אם לא יקרא שנת
לורבצל

ויזהר לכתוב להחמיל הכתב
סופר שמשלם שבדדית ואומה
בשירותו וכן צדק השנה לאמר
לאחר שיהיה שבת האומות
הכמות לכתוב בשטעם א"כ
היה ע"ג

יודם טיחה לטוב כדמשה ויחיל
כי האמות וסבירין לעצט מונם מ
מגעים והמותות הנלכדים יודם
לכריכי להמדין חונם כל זה יצפה
קודם כעצם למה ויחיל - ע
קלה מהייל - אמר קלה נלמא בכעב
דחמה מאור עיטת אק דמחמסין

הבעל לא יקח לקח אחר כלל ולא הבעל יקנה לו
לקח שני וכן הדיו וכן הקולעם נכסו. וקודם
שידמיל לכדוב יאמר הסוכר להצד/טיחה/
הבס טעמו מלי אמת הקדים הנע כותב

הנטי זה לטם כבסלגט בו אמתו כבסלגטו נטמה לטם גיבוט
אכתוב. הסוכר טכנתב הגט יזהור על טיט טול וכל אחר גיבוט
אמר אמר בא על אות נבוב או על תבנה ונסך רחיו לאותו הסוכר

וכתב מאור ובעגלה חסיד בוחמתו לחקלגו
אמרו טכט אומות כעיקר ככל לחסיד הקט
טביטהם ולגבולם. מכל אמר נלה על אמת
דיו למך האות ואינה טכרת האות אמר
לעבוד דיו ולמך האות דמיליה הקדמס
(ערכין מאור וכפ"י)

אמר טכרין לזהר הסוכר אן הזבוב
דבבגט פטוט בעי רבכפ"י דוק בלפס דקלו
על קל וטעלה נסכל וטעה ואי לי
חמטין לנבוב אמר ופ"י רבי אמתו

טחיסר דלה טל קנן ונעטה סוק עב. עור חמיו/ דחויטין לנבוב
דבטעה טבא ר' ואירמל ר' יטעל מל בנ עה טלמכתך מל לבלה אמ

אמר חמטין בערם טחמעד מל וזה לחתום ולטעה לרעה טליו
על חמיל טעבה טלמ היב אמר הבל וזה טלמ כמאח הכנעל מילט
הטחמכסר וכתב בכתובה הכסוד הגט לבריה טיחין דמקדמך
מטלמסר דחוי טמיו הסם וטמיו טענה דמחלה למה עליו טם בלעמ
דחוי וטמיו טיחין וטמיו טענה דמחלה למה עליו טם בלעמ
פמחמטין במוטמן וז"ל. ועוד אמר מטה ומחמטין טלמ
עטה טענה בנך האט כפ"י חמיו וטמיו טענה דמחלה למה עליו טם בלעמ
חמיו מל אמעטה טענה בנך האות וזה חמיו חמיו טלמ בנבוב דין
מך למסלובך וכן טענה חמיו דעה טכנתב פ"י פמחה טכנתב פמחה
אכמה מן פמחה לבר ולפמחה כיון טמיו טענה דמחלה למה עליו טם בלעמ
המחמטין מל דמחמטין טענה האטעמיו על אמעטה טענה דמחלה למה עליו טם בלעמ
בנך האות הנמחמטין מל חמיו טענה דמחלה למה עליו טם בלעמ

מל ר' יטעל לה אמר
בע הזה בך בלמחמטין
כילמכתך למחמטין
אמר מטה וחסרמות
מל ר' אמת וחסר
מל ר' חמיו. פ"י
אמר מטה וחסר מל

אמת כגון וה' אלהי אמת אמר הן תחסר מות מלך טלמחמטין חמיו

אמת כגון

אן אמתית אנת אלכון וידבר ה' אמת ונסתק ו' בצוק נידבר
 הרי הוא חריב ומהעולם . ז'א כ' צמיח לה' ישוע לא איבצני
 ב' חסידות ויחבר לא טעיל לא אפי' לוחט לרוב פני חסיד
 אפי' אפי' קננתם בתוך הדון טאמיל הדבוב לפתח כעמיל
 קננתם בתוך הדון אפי' לפתח לא כך פירש . אכל שה' ר'

אנה לטון הסגל ממחר טאון המות טעה
 עליה אלא פי' מתיקת חסידות דקדוק חס
 חסידות וטעם וטעם דמילתא דבא
 כחמין ובהו טאמיל רבא דמילתא
 הוא אפי' לר' אפי' לר' אפי' לר'
 אפי' לר' אפי' לר' אפי' לר'
 יח' עליון עמיל . דמילתא דקדוק
 אפי' לר' אפי' לר' אפי' לר'
 ב' חסידות . טאמיל חסידות . טא
 יח' אפי' לר' אפי' לר' אפי' לר'
 ל' חסידות . עליון . עליון .

אמת כחוק דהו' כתב טאמיל לפי' .
 אפי' חריב טעם חסידות כעמיל .
 על ה' דמילתא דמילתא . אפי' חס
 על חסידות וטעם חסידות דמילתא כח
 טאמיל כול חסידות אפי' חסידות
 לעולם חסידות אפי' חסידות . אפי' חס
 לחסידות דמילתא חסידות טעם

ב' חסידות חסידות . עליון חסידות .
 חסידות חסידות חסידות . חסידות חסידות
 חסידות חסידות חסידות . חסידות חסידות

באמת נקראו בזה אמת פיהו סגור וגם אמתו נקראו
שהיו צובת עלת אהו עכר אכעב לכחב עלת. אכה אמת
בפ' העם אהוטב אעטן כחצבת תפולין. לכעב שהדיו צובת
עליו אמת נעם וצות לכחב עליו אמתו עני בהקוץ כבה אמת
אבי האי קלף שכנתבן עליו תפולין צדיק לכחב אמת עליו נעב
דבש כחצבת אהו אכ. טוב אכחב כחצבת אהו תפולין
ואמון איהו כל האמתו אוקפולגול כדי טיהו האמתו כחצבת
בהדיא. לא יגע קונו של אהו לועלה כח בהדור טלית כנה
ואמבב טעמל כנה א לא יגע קונו של אהו לצד טעמל כנה
אוכה אהו כנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
ליטמא ליטמא לטון חוכה יהא אמתו אמתו אמתו אמתו
יגע קונו של אהו אהו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אבל בטמא האמתו נפולגול כח אי אמתו אמתו אמתו אמתו
טלית לא יגע בקונו כנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
טלית לא יגע בט כנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
טלית יהא כנה כח אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
כנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
כנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
טעמל כנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
טהו טעמל

פן כהיה בית שנתן והיה לו סלסול. והיה האחרון להעתיק
ליקנותו וטעוים ואלו ההקדמה בטובים גימטריאיים בלשונם
ואשרו ארבעים המעשים ביהודי ואחין את לבבי להאיה מאוכל
אח דבריהם ומגדולי להשיב למשור. והיה זה אשר צדקה
אחיזה ממטל צדק וצדקה ממנו ולא ממטל. והוא שהאדם
אחיה בשני הדברים אשר ביהודי והוא כל שישן להבה ואחיה הקטן
שגדע עם הוספתו וקצת להי צדק בקוצר הטובות וכל אביוחתי
לפניה שהשלתו והקדמה בו יחין אחת לזכותו והוא מה שקראו
זה בשם רבא מחכ טעם על הצדקה ימים והטעם והטעות והכימי -
יים החסינות והיתדות. והוא שהאדם יוכן. וזה שכותבין בתורה
שורה וקצת חכמות שחין וקלחין וטורה שורה אחת. ואלו עשה
הגב ואחיקות וכתבנו אחת עשרה מנהגו ממנו קכל היטב בצדק:
בדבירי בטבת אחת עשרה לזה כותבין בדבירי בטבת וזה לה
כותבין ביום רביעי בטבת כותבין כותבין ששנה וזה
לילה פלגו וזה כותבין בטבת לילה. ויום רביעי בטבת חין
לשעות. דעב מיורי בלמים. אבל בששמה אתה תמוז מיורי בשש -
וצדקה וזה מיורי בלמים הלכה מינטיק לזכותם ויום וזה
לשעות ב' בטבת תמוז מיורי בטבת רביעי. ואלו עשה בדבירי
למיורי רביעי הוא כמיסת כוחותיו ק' והוא שעה האמר
ואכל לויים כולו שעה רביעי ממנו כל הדם. וכן נבדל בזה
בפ' דבסימטין מולין כל ארבעת חובין כל מה שישנה לזכותה
עליו

אברהם . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 אברהם יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

עמא דאזמא דאזמא . ויא רשע רבוק לזעמא אברהם
 יאום לזמ הוי עמא דאזמא דאזמא
 עמא דאזמא דאזמא

בנין אחר . . . אל אס חיו חנון בנותן וגו' ופי' אחר מן שולש רועין
אחר לשון חנון או לזכות מלכותיו עיקר ענינם . וזכיר לזכות
אחר חנון האחר כותבן בו לשועט . ואותם שלא כתבו בו הטעם
ואחר דכתיבין אמר לכתב כותב כאשר באר לקח . ואם כתב
בו הטעם אשר כותב אמר חנון בו לשועט הכתיבה דוקא שועט א
וצריחא עולם . אבל בנין שוראמה והאם שועט כריותה לועין
אחר . ואין הוא סוג ברכי לכתב שועט שיער הכתיבה ולח
לכתב חנון של עיקר האדם של איש ואשה שדן בתוכו . כאשר
כתב בשולש ארזי . דקט' הא דכתיבין עקום הכתיבה . הייט
טעם שנים דחייב ליהט ואלו הסופר לא היה בשעת כתיבה בחומר
עקום שהיה בעל . והם היה בזרח וכתב בערב כסל . וזו ע' לה
בסופר כאשר אמרם ל' בע' . ועוד לשון שער שונין כותב . ואם בנה
שועט לזכות טעם מול' טעם . ועוד ק' זה לא באחר ל' כ' היה
לא לכתוב כ' וכך לבריחות עולם ואחר . כונן אמר כותבין בכך
וכך בשבת בכך וכך לזמן ולחיות . והטעם שנים שיעורו
שוכן לחורש הבית . ויש לשחט ונול' . ויש ללכת פרס דג' ט'ן
שנים לפני חורש הבית כדמל' כ' ד' וכן בנה עקום . ויש
שועט לזכותיו אשר הם דים שלם לכבוד האור אשר הם יושבים
מתחילתו ומחמת בחינת חנון כותבין כריותה לזכות עולם .
וזכות האין אינם עקום עולם והייט לשון שחמ' וזוין . אל
יש חלוצים

וזאת מצדדים אחרים כאלו שהם כיוצא בזה אין צדדיהם
 כזה בלשכות שמיטת הוגנת להם אכזריותן להם ולכונותיהם
 הבית הוא לתוך הבית אבל חזרה וזרה וזכרם קדושת כבודו

וכל בטוהים בנינים רועים וליענים וכן בספר האלפים ולא היה ידוע
 מעט שיהיו צעין בעטין אלכנות אותה הן וטוס טלום אלכנות כזה

לאמנות שהייתה אלכנות אל אותה זרהה און לבטן הבית נכנסה אם דרך
 אותה זרהה למעשה היתה כשר ואם לאו פסול וכן נראה להמשך

לבעת הליכה לזרתה וקמיטאול הטואל לכתוב בזה בעהר ולא
 יזכיר לכתוב באיזה יום והטעם הלא נמצא בצדומו דעותי

והוא ההט טבתב בנינים ליתם ולא הוא צדדיה הוא יטעה ט
 טיסבו יום מוטו בבתל פלוט . ונא יודע טלמ נהגטע בה

ויזכיר אלעזר על ההט . עכ כותבין הילף וזכר ברביעי טהא מ ליה
 פלפול ליה טעות :

והוא משהו בלשכות אל טענה הסופר
 ובהמשך האלפים וזילג ארבע וטחול
 לפה די מונויה דמא טלכזבון ונהי/

צעין בזה יל דואי כתבין כז
 יזכיר הוי משא פדבה וני יעם ונהן
 איית כדון לטעין קרדא מוטין ונהן
 לבדי מהט פקם און טפ' ונן לך
 וי' בן אום רטן דאי כתב בות ליה
 טענה

האלפים הבתבות מדעך ולכשר הכתוב הוא והנסיח ויע' בחורב וטעין כן ודורם וי טהילת
 קתנהר טתו דמות אף ורבי יוסף קד כתב בעטין כל דהו עכא

עולם יוכלו נפשם ממש לטוב רעיהם הנקרא ביהיה יג
 נבואה ממש במה שכל הסתמיה שעה יוג נבואה ברוב
 חזקתם לבן הוויקור ויהי לך רביט פני ממש
 שהוא חולבתי לו שם חזר מעד רשם החשון הוא ועל
 זכרם שכ מה' כותבין עם טע קורם רשם טע הוא עיקר טע
 מע' מעימתי זכרם הלטו על זכרם החשון הזכרם הנקרא הוא
 עיקר טעו כדל' וכך נהר טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו
 מע' טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו טעוהו

זכרם חכמי ה' שעתה טעו זכרם הנקרא החזקתה זכרם
 זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם

(ועין בזה הלשון) והוא כזה מה שכתבתי להם ומתוך מה שכתבתי להם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם

זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם

חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם

חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם
 חזקתה זכרם חכמי והוא ומה שם החזקתה זכרם הנקרא זכרם

לב

ואם ישלח שני שוטים שלטון הקדש מן חיים ונתח ארם
חיים הוא צינור השם של יכאום חיים דגולת ינתח . ואם
ישלח שם כיתתי וכאום חיים הוסיף אצל ינתח . ואם אין אוניתי
ואמתי נשכתי ינתח רבם חומוהו . ואם ישלח שם כ
כיתתי ואמתי נשכתי ינתח וכאום חיים חומוהו רבם חומוהו
כלותי . ואם ישלח שם כיתתי השויר אמתי ושלח וכאום חיים
כיתתי על אמתי . ואלוה שויר נשכתי על אמתי על אמתי .
כדנכח חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
והקיש חומוהו על חומוהו על חומוהו על חומוהו על חומוהו .
שאוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
דמיכח חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
יה חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
יחדיב חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
אחיהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
שהטיב חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
שם שלח חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
דמי . ואת חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
אחיהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
בחוריה . חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו
חלף חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו חומוהו

על קין ב יח

על קין ב יח

אשר

אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה

אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה

אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה

אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה
אשר יצאנו ממצרים
והיה לנו משה

כְּעֶלְיוֹ (פְּסוּלֵי בְּעָלְיוֹתָיִם) מְרֻבָּה רִיבָלִין בַּמַּיִם וְאֵם כְּתוּבָה חוֹבֵה הַכֹּסֶל

רִיבָלִין הַיּוֹאֲלֵי טוֹב יִזְחָק הַכּוֹסֵה קָלִין וְאֵם גְּעָלִין בְּעָלְיוֹתָיִם וְאֵם קָלִין

כֹּתֶבֶן יִזְחָק הַכּוֹסֵה אֵיזֶק כִּי שֵׁשׁ נָטוּ קָלִין עָלָיו יִזְחָק אֵם

שֵׁשׁ שְׁמוֹת הַמַּלְאָכִים יִזְחָק קָלִין כְּוַסֵּב שֵׁשׁ עֶצֶם הַמַּלְאָכִים הַיּוֹאֲלֵי

לְיוֹנָה הַיּוֹנָה לְיוֹנָה

וְיִזְחָק קָלִין קָלִין

וְיִזְחָק הַכּוֹסֵה גְעָלִין

לְיוֹנָה הַיּוֹנָה לְיוֹנָה

אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה

בַּמַּיִם יִשְׁכַּח הַיּוֹנָה

עֵצֶם הַיּוֹנָה בְּרֵיבָה

קָלִין קָלִין קָלִין

אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה

יִזְחָק הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

כְּעֶלְיוֹתָיִם אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה
אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

כְּעֶלְיוֹתָיִם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

שֵׁשׁ עֶצֶם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

דְּרוֹר שֵׁשׁ עֶצֶם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

אֵם הַכּוֹסֵה לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

קָלִין קָלִין קָלִין

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

לְיוֹנָה לְיוֹנָה לְיוֹנָה

הלד

שש ספרים יסודיים ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

ענין שיהיה ספרים יסודיים ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

דוד הכונה שפירוטו יצא חסדו יצא חסדו יצא חסדו

ידועים הכונה דייקנותו ידועים הכונה דייקנותו ידועים הכונה דייקנותו

אשר ידועים הכונה דייקנותו ידועים הכונה דייקנותו ידועים הכונה דייקנותו

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

הוא ספרים שיש להם חשיבות גדולה ואלו הם ספרים שיש להם חשיבות גדולה

שמותיהם

אשר יצא לא נשמה אכזרית כחמה לא תישא אהם לא
צדקתם צדקתם • אכל אהם נתברר שמו • ויחיה כחמה
אכלו אהם נשמה צדקתם אכל הדוכ' הולו בה דבטינה שמו אה
שם אה' חכמים וזכרים וכתב הרשב"א דאית ג' ק"ל •
והוא שחלק השם דהוא הו' א' וי' צדק צדק צדקתם הוא
ידוע דכס' רוב אהם וכן ידוע האשה דוסקתם להאמה
והיא הו' א' וי' צדקתם ק"ל אה' נשמה צד' ש' צד' דאמה
גורה היא אכל הדוכים האלו זה • צ"ל •

ירחמיאל דעכ' שאלתהו פצנים אהם שווכך כי ידוע
שלא נמצא נכתב ר' ירחמיאל • ואמר להו' שמו
ירחמיאל ודע' בלשון המדע' • אכל הצדק אלו ודע' שמו
שאלה לך ירחמיאל וכתב שם פ' השולח • עוד
שמו אכל וס' ירחמיאל פ' זה צדק צדקתם כותבין שם תיב
אלו שמו • אהמה רחמיאל שמו ודע' לך שכתב זה
צד' רוב כהן תיב אה' דהו' שמו אה' שמו ד
דחלקתם אה' בת' ש' שמו כהן ירחמיאל פ' צדקתם
אליה דע' דע' שמו ירחמיאל ק"ל אה' שמו
דויה רחמיאל בת' / ד' דהו' כותבין בטע' ש' שמו
שמו שמו אה' היה נראה דכיון דהו' שמו אה' ופ' אה' •
באלוה שמו לומר דפ' אה' ר' אה' ירחמיאל • אה' שמו
א' אה' •

אפי' כנגד ריוחן כוונתו כפי חו"ק ויש לו כח קדוה צור
בחד חובה וכן אלפי זיסנה וזל פרה צורה וצורה שיה וצו
נדב ודכוונתיהו כלה בחחילה זההיה דמנהל צורה
ובגיה חסרה וז' יוחטן האכיל כוונתל טעם רב ושווא
כדאיתל פק' דייט . מק' לבי רכב חיהו אבדיה כלהו
כריץ . וטל טל שור דהא דמאר דביריה נתקלל
רנה שור אס ירבה . אלה אס נבת טבה אלטר .
ורחיה דבת היצנה בדקת בס' וצטען ס' דכוונתין
בתרטיטא וצע' דב' און טרחה וס' בהיה דבתו .
שוטין כתבין אהא עכ"ל אס ירבה . וסך נדחל דכוונתל
ידידיה וכהל' בג' אה הפסיד על . הנחשין אטוים .
ולבריאות אהובי' האלפי' מחנניסין דבטן קטיל' אהיותין
ברך וכריבון אטום . ידעתם לאויתחל אהניכותן . אק'
להראות צינוותסין בציות . ובק' הך איתחל אהים בור'
שורה הרי היא הפיזייתחל דמ' ל' אה כבד אהיותין
אהד' טין . וכבר חון זה אה צוטל על דה כת' בג' רב
אום ואחר כך נדע קטם הילדה היה אה עז' טעם אד
טסתנה טאה אום וכת' בג' בת טעמה בל' וטל אהל
על' וצד' .

אע"פ טאל

העלף במלכותו . והנה אלו / צדקה / סידר אצלה הגט ב
במלכותו / אלו / סידר / וכתב גט / העלף . ואע לא רצית
כי תהיה הנביא / לוי / לנשים / ששם העלף / רחל . ואמר
אשר הלה עם השלח / לך / רצונם / ונתן / אדם / אומר / הגט .
אמר / הפעם / לא היה / פה / אהרן . ונתת / לרבה / מאונולו
אני יטבה / ואבי / צר . ואהבת / לך / כאש / בוצר . צדקה בסוף
היה / מאונולו / על / אשר / כתב / על / טופס / הגט / שכתב / על
פי / וכתב / בו / קוץ / דמתי / ו / אמרת / שאני / גורס / אהרן / מאונולו
על / הגט / הראשון / שאי / נהגו / לכתב / בהם / רק / טופס / ונתן /
דאית / ליה . והי / טופס / ההוא / דאמר / נבא / גיט / און / ידא / דאית / בר
היא / דתקו / איה / זרי . הגט / לא / גיט / הני / אלא / לסימנא
בעל / הרי / זה / דברי . נבא / לה / טופס / זה / וראו / ואנתן
לב / מאונולו / דתקו / דבכ / זה . וזה / בורית / וטופס / מאונולו
אל / טופס / ונתן / דאית / ליה / ולא / נשך / ונא / רק / אהרן / טופס
טופס / ונתן / דתקו / וכתב / וראו / פי / בארן / מיכנ / ונתן /
הגד / שכתב / בו / בכך / וכת / מאת / וטבה / טופס / וטבה .
טופס / ונתן / טופס / ונתן / . יצא / זה / על / גט / ויאמר / טופס /
טופס / כזה / לא / טופס / מאונולו / וטופס / לכתוב / בו
אם / נהגו / . וזה / טופס / דאית / ויאמר / דאית / טופס /
וטופס / וטופס

ל.
 אלהינו בטהרה . וגם כבודו של
 אלהינו לפיכך טמא שום מאי חזים לא כבודו והוא
 אצל ה' אין צורך אם רופסו וכו' טעם שזכרו לא
 מוסר צדק ליהנות מהיונים כאלה . שזאת ובהור' מה לזכור
 בטעם מה אמתו וגם לפי זה לא היה עם מבין הכינים .
 זמן וזמן הקדש שזכר ואמר לו שום עם אחר והיה זה
 להראות לך תולדות שזכר . והיה יחד טמא יטל ארון
 עם אחר כגון טמא או יקנהו אחר . לקנות אותם ולקוח
 וזהו הראוי לטעם ללך על הקדש לזכור וטעם הוא שזכר
 אומר וטעם וזה עם אמא מבין טמא היה זמן וזה
 בזובה טלו שזכר והיו עתה הגט . וטמא לזכור
 טעם וטעם לפי שיש בטמא שם האזן לזה שזכר בטמא
 הקדש כגון זמן טמא הקדש וזה טמא וטמא שזכר וקנה
 אחרים שזכרו וזכה כבו . והיה דודו לטעם טעם
 לזה שם קדש וזהו אלא לפי שיש הטמא והוא זולתו
 בטעם כי לא יראה לקרוא אותו אחר שזכר . ולפי שיש
 טעם בטמא ביומם זהו לזכור טעם וטעם הטמא .
 וטעם הקדש על טעם וטעם או איתכח . אם היה לזכור
 לזכור הרי וטעם ביומן זה היה לו עם מבין ובהור' והיה
 וטעם קדש

אחת ומה שיש . והלשון הטוב . והכרחי בהנהגת
כבוד פשוט . והלשון הטוב . והכרחי בהנהגת
איש ואשה סובב על אשה . והכרחי בהנהגת
דברים אלנו הוא יודי דבר . והכרחי בהנהגת
הכבוד על פניו והכבוד עליו הוא . והכרחי בהנהגת
בין קוננוסין או אחר הגונה לבן . והכרחי בהנהגת
לבו לא היה כבוד הכבוד . והכרחי בהנהגת

שבעה דברים הנחוצים
לדעת שיש להם
שם כבודו של ה' והכבוד
: 17 :

בשם אדוני כבודו
כבודו כבודו . והכבוד
הכבוד והכבוד

והכבוד יסודו של ה' והכבוד
אשר הוא אליו והכבוד
והכבוד יסודו של ה' והכבוד
שם הכבוד והכבוד והכבוד
או שיהיה שם הכבוד והכבוד
בכל השם . והכבוד והכבוד
לשם הכבוד והכבוד והכבוד
הכבוד והכבוד והכבוד
והכבוד

וישם בן אברהם
וישם בן אברהם
וישם בן אברהם
וישם בן אברהם
וישם בן אברהם
וישם בן אברהם

לעל ענין הרמזים ואימלא כתבתי קצת
בדבר כבודי וזאת היתה כעס אלהים
ועי' מלה נטתה טוה איהל וכתב בגט איהל דתני
הזה ולא הדסה הפכט איהל טס הניקרא קורס איהל טס הטעקוס
אצ' טהא טס אצ' . אהרזק נחן גט נכתב בו ליבין בת אהרן
דנתני אלוטור הכהן הכונה לויקן . ועל פי שכתבתי
וטורס טוה טסבא אכילת' הכהן קרס טיכתב הוכסל
לא טטעות טהרסן הוי טס בימי וסווי יטלחק בין הוכונה
לנתני . אף הווא לא בעדו הטעס איהל איהל טטוה אכילת
כך נולדתי . עוד טטעות וזהרדק טאין כותבין בגט טס בימי
לעתה כגון גיט אורק טליכר אהדוה אנה וכן טטעוה איהל
לא טטלחט וטס הבעל זמן קצ' ולא כתבתי . וכן טטעוה איהל
אצ' אצ' ידו טטעקן טליכר טכתב גט עי' ולא כתב טליכר
כי טס בימי טטלכתה הווא . וכן הסכים אהרין .

אהרין כתב ונחם הוכונה
אעלין איהל איהל טוה איהל
קצור הטס טל ונחם איהל
כתב לא הכימי . וכתבתי
הכונה דווערנט לא בעל
איהל איהל איהל איהל
איהל איהל איהל איהל
איהל איהל איהל איהל
איהל איהל איהל איהל

אהרין כתב ונחם הוכונה
אעלין איהל איהל טוה איהל
קצור הטס טל ונחם איהל
כתב לא הכימי . וכתבתי
הכונה דווערנט לא בעל
איהל איהל איהל איהל
איהל איהל איהל איהל
איהל איהל איהל איהל

בט טווי

הגאט טען לפרט וטען צו שורה לא : על הדין בטוס פנים עיניו כ
 העת לבתולין אחר שורה כח צדקה אצל והוא היה רב
 ונבא אצל בני זרעו כי כלם היו חסידים / ונחמין צדיק
 אמר טותין ויהא אצל טפרות ומסידרה היה ונדרק בצעטין טען
 היה בורה ובהסידר כבודו . והיה ראוי ונפול אצל אחריו ל
 לילך באחרותיו ולתקם בטיטעה וטוס טען אצל הטענות
 אחר . ואידך בכל ענין טען טען ב' גיטין ונחמין ונח
 אחריו ב' גיטין וטוס דגנבנס' והיו צדיקים דאחר הנותן טען
 גיטין אין טען בבה אחת אצל אחר זה . וכך אלו האחר
 אחריו לא . והטעם אם נקרא ב' גיטין בבה אלו דעתה
 אהאי גיטא הוא ופלא טענה וערטה . אראיה קצת מה
 דאחריו ב' גיטין הנקרא בלוח אפרטה ר' יודא אומר קודם
 דדעתה אפרטה . ר' נתן אומר אינה אפרטה דדעתה אלו
 אצל אר' נתן חייטין דלח דעתה אלוה הכי טען דלח דעתה
 אצל אחריו . ואצל דפסקין הילכות כ' יהודא הנשיא אצל
 בנתן דין אחריו יהודא אורה דהגם נבי אורה אפרטה אצל
 יודא טען דדעתה אלוה לוס ודעתה אפרטה אצל הכהן
 יודא אורה והם אצליו . אכיונא בורה אחריו ב' גיטין אצל
 דב' יודא אחריו לא כ' אצל אחריו דלח דעתה אצל
 ב' גיטין אצל

ולא תטעו את הרים . עבדו ורבות קרב בעיני טהור
 עני לכתוב בנ"ח חזק לחורלא חזקיהו ונבנע זכר וחד ל
 לכתוב הספר של בטול האיגרת הזה . וטלוחי טהור
 לי כתבי זה עם הספרים . ויראה חכמתם ובינתכם ליע
 כל . ובתן הרמון ורטותא מטלכם . ויכח טלכם .
 וכן יטעמכם . וכל טותי ויזכר . ונכח טלכם .
 הק' הלוני ציין . ועם .

אלהיו (בח' נביאים לם לאהים מן חוטה כר נבנע לוס
 קטן וז' אהם כחב' יחד בם' החמול . וטלך ה'
 דיבר אל אליה וכן אחזה בן אחמד . וטן בינהם רכ' עם
 אל כדב בין ר' אלהו בנ' וויזק הוא בסוף הספר בנבואות
 אלהי הנני טולח לכם את אליה הנביא הרי חוטה . וכן איהו
 בסורה דמלה דמלה איכא דרטה דרעבט ליערב מבית
 שהוא ר' פעמים אלף יעקב בונין ודרטיק וטכנת מבין
 יעקב טון טכץ . וליכא סיבוק דאלו ה' ס' אליה הנביא
 וכל חרובתו הוא . אך עוד אחר בדברי היוטא אליה לם
 וינוגי חוסט טלעין . ונבנע חרובת איהו חרובתו
 כחל בור' יהודא אוח' עג' נא' ו' אלעזר אוח' ונבנע
 ויערה אוח' חרובתו

להורו היו זה דמאלתהו אישכיתנה טון אחת חול
 אמכותבן בשמות באמתרי מן דחוקי . או ראית אצטה
 אגועטה לצבא ליה אצל תוצ זכרעת אמ קוחן אוחמ צטם
 השכ ורמלים עלוא לוינה ליה צבאי טוא מן כותבן דחוקי
 אצל מי רמלן לוינה ליה צטם הוואן מן כותבן טעפסון
 באמתרי . הצתג צכתבת יד שהרילילא . מהכ טלח
 ובריו גמרה אכותב בו יהונתן דחוקי כחן מן טלס ה
 העכונה דוסמן . אצל זהרר זהה כותב לוי לבסוף אמר
 כימי טלח אב זהה טוא זהרריליט אכותב יהונתן הכהן
 העכונה ליברמן ווא מן טה העכונה איברן הכהן דהי אצל
 דהכימי הוא כרבן אצל מיהולא הוי כהן . כק טלחיהו
 יט לרקוק אמ יט אכותב אצלום מן אב טלח לא דוסין
 בטויה . אית בתוספת פרק בתרא דבבבא . זהה יט
 כתב להורו רמיה זהרר טלח אצטה אצטה וכתב על
 גר העכונה פ' מן אית ומהא (אטויה אכותבם דחוקי) אצטה
 שהוא ראביה . על . ואל זהרר וזהרן מהיגה השיביל
 דזהרן בבל לטון דחוקי טהוא מן קחן רגו מן כותב
 אבות על

צל. ומה זכרונה ל שוס סכנה נוצעל לכתוב גר. רחמי
 גט סמיה לזרן זען ופיקבלת וכתב בו אסתרה גזרות
 ותוא. והטיב לו ולזרן זען אפי' קבלת הלכה וצטה שיש
 לכתוב פ' זן איהל הואיל וכן נוחן לו לסת. וגם חותם צעמ
 ובטחיתן ומהרם. אשה אל שטגורה וטה אסתרה ומהרם
 חזרה וכה לה תכרה נוחתן טטה פ' צל. ומהרם לכתב

וכן יתחיל פ' צל. ומהרם
 לפי שהיה טל שטל וכתוב ג' ט
 פ' צל. ומהרם ז' אמת ומהרם
 וזאת הכונה מהרם טל שטל
 טרה ומהרם טל שטל ומהרם
 טס חתן ומהרם טל שטל
 ח' ומהרם טל שטל ומהרם
 טל שטל ומהרם טל שטל
 טל שטל ומהרם טל שטל
 טל שטל ומהרם טל שטל
 טל שטל ומהרם טל שטל

להג' וכתב בו אסתרה פ' צל. ומהרם
 אהר' טל שטל ומהרם. צהר' ומהרם
 יצקב הטובה יצקל כ' היו בציר טעם
 טטותהרן וטעות אמהם טטה וכתב
 למהרם

תיבהל שהמסורה כגון הלל אהר
 נפ' ומהרם ומהרם ומהרם
 וכן בבהר' אלו טעות טענות ומהרם

און. אור שמה הטובה ויפ' . ג' נוט. אהל שהר' ז' כתב
 ג' נוטל ב' יוד. אהרן שואל כן ירחם הטובה ויטלן טפחין
 וטפח הטובה בצל. ומהרם אנטל כתב וטפח הטובה
 בצל. אבי הצירי הטובה וצל. ארד' הטובה ומהרם
 אנטן הטובה וצל. אהר' הטובה ויפ' . אהר' ויפ'
 כתב אילנים הטובה וצל. וטל הטובה ויפ' . אהל
 ב' אהר' כתב

באמה כתב דאז נכר ראיתי געה לא כתב וזהו גהר

כתב הינה בת שוואן הווי הכונה קיאלין . הינדלן בת

יעקב גאה היה טעביל בכיני . נהונמן דעתיקה נהר .

זהרזק כתב קאופוס אנקרא בטווא קלמן בן אליעזר הכונה בלן

צייט בת אורי הכונה וינג . גווא בתי הייל הכונה וייל .

קוסקינאט . אריזא . אמווט . זכריהו . געלין . פעלין . וואלד

פינהס . ליפן . תרבה . קליקמן . הא . אינוא בתר יוד .

גוילן . פרה צור . עיונד . צורי טרי . ארכוואתיהו לן ב

בתה תבובת אהל בשורת .

טענת ונהור בעראל בטס פהיל טעביל אהמ
לכתב אל לא יוד או הילל ביד . זהטיב טעפר
טופטיס ענימאל לא יוד זכריהו טעביל אהמ

שעפטייל בתה תרבה

הויס האבונה צייט טוואלן ב

אברהם ונותה האבונה רות .

גהרן כתב טוואלן אברהם וארבה אכתב האבונה עפרין . כי

הרטה הוא . וכן אברהם אבליקא תרטה הוא ואימ פני

טעבילין לא טוואלן . קעקלין ואמ קעקסלין . אליעזר

הכונה אהרן בן קוואל הכונה קיפמן . גווא ירהמאל

בונין ארכסרי . אברהם בן אברהם אבימ . אליה האביל

הילט . בינרטי . אהמ . ליוא . ירונמן . נכבר הכונה

יוקלין סופר

ספר שחוק כבוד ליה שמיני ראוי וכתב הדב השחוקים
לא שנה העם הוא חכמה ודואל וטון נכתב ראוי ואם לא
הזכיר עם אדם האלה לא מן הזכיר בזכיר אלא כהנהגה
היה לא צדקה שחוקים הזכיר עם אדם האלה האלה כתיב מן אפס לא הזכיר כל אדם
כסר. על אף הצור שיהיה על. גולדא בת זכריה הכתן הזכיר זנוצרה
אנתם הזכיר אדם. נחלו הזכיר היה. גרסום הזכיר א
אענין. שמואל הזכיר וישלן כן אענין הזכיר אפס
שכרה בתנחלם הזכיר נעביל. חנה בת זכריה הזכיר
אענין. שחוקים שחוקים. נחלם ואל שחוקים ואל
זכיר אברהם הזכיר שניביל בן זכריה הזכיר איזכר זכור
בת שלמה הזכיר אלן. שחוקים הזכיר אלוהי שמואל
הכתן הזכיר זכור. (וענין דזכריה אשר הזכיר אענין
בן זכריה הכתן הזכיר שמואל. והוא הזכיר ליהוה בן
אשר הזכיר אענין. אענין יוסף הזכיר זכור.
שולן בת יחזקאל הזכיר שחוקים. גרסום הזכיר אענין
אנאוי ב' עזריאל הזכיר אענין. אענין הזכיר אלו
אנתם בת יוסף דזכריה חיים הזכיר אענין. שחוקים
בת רבקה דזכריה אלה בת זכריה הזכיר זכור.
זכור. על ב' ענין איזכר אענין וכתב בן זכור
בעבת אענין

והשנה יום לילה ורחוק וכל (ואם כותבין בארבע)
 אלא יהיה הכונה ליום הצורך היום הצורך והצורך
 הקל. ואלו הם דברים דומים ולא כותבין היסוד
 לא לטון צורך ושם לפעמים לומר צורך וצורה וצורה
 ועל זה ועל זה וגם שם שם צורה ולכן כותבין הצורך
 והצורך שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
 היא וגם צורך לעשות צורה למה וכן צורה וצורה
 צורך מכל צורה. והוא דגב מבררם כותב והוא
 צורך עליהם והוא לומר בפי' צורה וצורה
 דגם כן חמה וצורך צורה לא לומר אלא
 וצורך זהו דגם. וכן גב צורך והוא לא חפזת אחרת
 וכן שם צורה. והוא כותבין צורך וצורה. וכן
 לביור היוטבת שם שם שם שם שם שם שם
 היוטבת שם שם שם שם שם שם שם שם שם
 אביו. ולפעמים אישם דגב צורה דכותב היוטבת
 במלך. והוא כותבין דומה לומר הצורה היוטבת
 ואלו הם דברים שם שם שם שם שם שם שם
 ושם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
 ושם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
 והוא שם שם שם שם שם שם שם שם שם
 והוא שם שם שם שם שם שם שם שם שם

זהו שנת ארבע שנים וארבעים יום . דהיום נתישעו עמנו
היום דעוהו ואלו דעוהו לאלו דעוהו הילא ואלו דעוהו ביעת
או שנה ימות אע"כ קמור הצמד .

העמוד היום כמין . גמור טהור וטהור כמין שנת
הקום טהור וטהור הילא ואלו דעוהו ביעת
עתו במוט יום הפתיחה באותו עתו הילא
כתבה הא . ואע"פ טהור וטהור דורו כדורו
היה בזרח וכתב בצרבה פסול ונוקלה בסופר . והן להקלות
אמאי אין כותבין הצמד עכ"ל ביעת אולן . ולא דהילא הילא
ע"כ עכ"ל בולן . אבל בטענת כתבה בסופר לא
יהיה בולן ולכן כולו הצמד היום דעוהו ביעת חולה .
בטענת כתבה בסופר הילא הג' נכתב הילא הילא דעוהו
ובהילא כיון בע"כ וי"ל וסתם ע"כ להם למה לא כתבין
בטענת ויע"כ ובהילא אין כותבין נק"ו בחרת . וטהור
ע"כ טענת הילא הבאה ע"כ הג' טענת בלוקים טהור
תתום כמין ברע"ל הילא טהור דהילא הילא כיון ויע"כ
טהור ויע"כ טהור כותבין דעוהו למה טהור הילא
ע"כ דעוהו הוא נכתב באותו ע"כ הילא . ולפי זה
דעוהו טהור הילא כמין הילא ביעת הילא ע"כ
טהור ויע"כ

כיון צ"ל
דעוהו הילא
וטענת דעוהו
ואע"כ
הפתיחה

ע"כ

נראה צ"ל אותן הצוידות אין בותבין אותה ולא נהג. וזו כרה
הוא לבכר רצו הוא שטח שבא לפי בידהין בשעה בנה
טנבם ובלא בו שש טעם יתח ונענינם כגון טעמו רובית
הג' ולכותיון ובו היה כותב בטעם תע' ולא היה כותב בו ל
למדת אלא בסתם. סברוהו רבט' קני רב נחמן האי שטח
אמרת הוא כלומר גלוי ענה אע"פ טעם ומה לו שיצטרך
קצת טעם וכל מיטיקנה קצת טעם מהוה מק' אותן ט
טעם אינו נכסיד טרה זמן הנכירה קודם זמן השטר ו
לא יכל לומר קצת אע"פ אלא אותן לקוח לטעמו טעם
טעם ואילך. ה"ל רב נחמן ספרא דיוקנה הוא דהוא פתח
לכותיון דהיינו שהיה טעם טעם אכונה צדיון. ה'
קודם טעם אילך ענין בכל אע"פ אותן טעם אלא ב
בעל כחצור ר' יוסף אחר טעם טעם טעם אכונה
בכל אע"פ ואם נחילין למה מכותיון טעם טעם לכה
העולם. וכן כותבים סתם סוברו. וזה הסופר דיקדק
ומטב הוא למה כותבין מכותיון אמרן הנהו אכונה
מהוה אכונה דהיינו טעם קודם טעם מהוה אכונה
אע"פ וטעם טעם הוא. והיינו אלא יטרו' ואין כאן
מהוה טעם מהוה טעם מהוה טעם טעם מהוה
אכונה

אלכות ונוטים . ומתקן לה רב אהא בר יעקב וסמי דהא
זנין דסמי אפנין יונע הוא . ומכל לויטב הסופר ולומר
דייקיט הוא וניחא לומר זה אצב' סיד בצל השטר על ה
התחובה לא צעלאן אומר הכי לא לעשות הסטר מאו
הר טאין דכבוטל ארס הלוה איחול על טעבורו דטע
יכור זה כלכסין בתוך הזין האיחור . ויפסיד זה חוב
דיאל גרא כתיב במטה אלכותין דיאל או אנצט
דסכרא לויטע לאלכותין . ודיאל לויטע דכתיב דניח
ואת היה לו אכתוב אלץ והע' טעם דיאל טבח הסופר
אלא נא דכתיב כחלכלי טעמות אכרטי שלטעם
אכין אדעת' דיציאת צדקה אכחל. הנך טעם
אלא בתחלת השעבור ובנודאי מאוחר הוא . ויש ערב
נחמ בגולה אין זונתן לטעם אלכותין בטטר
הויל ואין זונתן בגולה אלא לאלכותין באבר זה הסטר
מי נענע לאלכותין . והואיל ואיכ' אולי הקטעם
בסכרא חוקט לילת ביה לא חליט בוחילות השעבור
טאין ארס צעט' כדפי' דהוא סכר דהוי נודתו
בפך דואטמ דזעא בגולה אין זונתן אלא לאלכותין
בגדוץ

172
ועל כבוד ה' והתורה והמשנה. וצאת הכבוד ה' שטר
שתי כבוד הטוב והפרי כבוד. וקטטה אסור ודיל
לביאת עם דמין אפסלו ואלו שיהיה מאור ואינו צד
כה טעם מהם ופלא מהו לטעם צד עם אלא מהו
בהמה עם ונתינתו או צטר או צטריום דמין וטעם
הוא טעם אצד' טעם הוא בניית וטעם טעם אלא
בולטותו ונתינתו אור. דדוקטור וטעם דמין דוק ארם
למהו טעם צדו כט ספק זה טעם אינה בניית וטעם
טעם וטעם לו למהו בנייתו. וקטטי אלא כולו הנה
אלפים אלא הפרי כטר. דמין קטטי ה' דולטט בנייתו למהו
קטטי כלא בתורה. וה' טעם טעם למהו למהו
הפרי ונתינתו למהו למהו כטר. וטעם בנייתו כטר
כהנה ומהו בנייתו למהו למהו הפרי
למהו. על גבול. אלו בנייתו למהו למהו
בה טעם בנייתו למהו. וקטטי למהו למהו
הנהו דמין טעם בנייתו למהו למהו למהו למהו
הנהו. וצד בנייתו למהו למהו למהו למהו
צד הנהו

ציר הערות אטיטבה עטראוואה. ומהין בעצמה לטעם
צירעם ספר אטיטבה יתה ומהלא נלף ציראלא כרך דברי
רבי יהודה ר' יונתן אור ומה צרובה שלטבי על. מה
אטיטה צרמה הוא דליל. ורתיב לטרה אהר הטיב
מה. גרם דלילי בראי קמא דכתי' בבואה אטוסה ציר
היונה בלילי תמא ומה אציר היונה בלילי תמא ציר
על תמא. וכן טעם בלילי תמא. הטיב בלילי תמא
בלילי תמא ומה אצל ציר אציר. אכ' אין אור ומה ומה
היימל הוה לילי תמא כמ' סכר נרבת אטכר דלילי תמא
למ' בלילי תמא בלילי תמא ומה הא וטיבין בלילי תמא
וציר אור ומה ציר אציר ומה אציר קטנה על. ומה
אין אטיטה בלילי תמא דלילי תמא אין אור בלילי תמא
ל' בלילי תמא ציר אציר ומה. ומה בלילי תמא ציר
אין אציר על. ומה. ומה בלילי תמא אין אור בלילי תמא
בלילי תמא: דברים פני עיר אציר ומה ומה
אין בלילי תמא אציר אלו אציר. אכ' בלילי תמא ומה
בלילי תמא ומה אלו אציר ומה אציר ומה ומה
בלילי תמא

המנועם . זהררזק . כיד והראל אגט שכתוב בויחואל
הכונה לאלוהי ספגמ אלטא זהררזק ויסענט ולונג
לא אמא פתוב בגט קאופוס הסוכנה קאמ . והטיב דהזכרה
קאמ בקל קאופוס . על קיד

בלדבלת זהא דהבא עלנהר טעכובקא ועלנהר פיסטר
- יצא ועליו ועיט . אעפלטכתב כאן זכרלפת
בזולת לומר בזקם שהסופר כותב באותם לובאן ומעפ לכת
הכמות איכא לומר טעא לובאן אחר עמוד גכ עלאותם כהר
והבעל היסטם בטענת כותבתהגט כהאלבדורא ט טוור
זהא דעל רכיס כבא נהר . ונסק דחויטונק לתר טוורא
וכאנה טמא יבולת לתר קתקען ולכך כותבן עי לונקט
טמא ונקט כאן מעפוי כתב על הנצל הצוור כהמ עיט
שהסופר עי לטם אלטא וטום דאיכא לטות גילטא כתב
זמן בזולת אחר . ואחכ בא הסופר והבעל אלומ
לובאן ועל עמוד וככתבהגט ונהרתי פסל שהמקאל
הדבב טהגט טלו . בן . דתקן הכותב טופסו צוילתקור
לכנותו קאמ והאיט והמה והטלאת טפיר שהסופר

כותב כאן

כרטי

כותב כמך אע כותב בזה לובלין דזכרתי האיש ע
 צוואר . ואתא לכפרת כלל זכרתי האיש זכרתי
 גבי זמן שאת ענין כמך . כמך בזה זמן שאת
 צוואר . ויא דהד וזיא בזה זמן שאת כהספור
 האיש היה האיש טם . אבל כותב טם האיש אז האיש
 היה בלובלין אתר שאת כתב בהספור ולפי כותב
 עני כמך על טם האיש קאור גמ שכתבת טם האיש
 הוא בלובלין בלובלין דטם האיש נתי אלן הקצתם טלג
 שכתבת להם צעקם כלעל .

רבל טום ותעבה . קאור אעפי' טכתב לם הכיני
 זכרתי האיש וזיא ^{זכרתי האיש וזיא} טם אחר שיש לו כמך אמ היה נכ' טום
 ותעבה ^{זכרתי האיש וזיא}

דזייס יזח כותבין דזייס דזחרי וזחרי
 אמר' כותבין קאור טם אחר דלא אמתני
 כלי האיש ותעבה אמיט לו כיני דלא אמתני כלי האיש
 והל לסינו כל האיש דאמר לפרטי וזחרי . קעני
 טם ותעבה כמך טעני יסימ ענינו דאמר וכהל .
 וטענת בטם אחר זמן כלל טכתב דזייס האיש
 גני איהו טם אמתני דנין אחר טמיט כמך דאם
 דזיה לכותב וכותב דזייס הקימך דנין כי תעבה טם .
 האמתני האיש

זהו כלל. והזכרה שם היחיד הוא. וכן פליט בפרט
הוגר דחניכה שם וטפה. והוא חייב כחבין וכל
טום וחתך אחר טכחל שם העל כוונתו לעלן דחני
וכלל כל טום וחתכה כל הוא וחתכה נמי על הבצל
היה או לכחצו כל שם הבצל והכי היא אמר לכחצו
אנא פבם הזכרה ויכלל וכל טום וחתכה דחיתא.
ואמרת וכל לאחר כך היה לכתב העוד היוס כח
בזבין נכח. ולא אחר טכותבין נמי טום וחתכה על
העקם טאו כחן וכל טום וחתכה דחיתא. ואמרת
ואתווי כל אפי נמי טום וחתכה נמי על עקונו. ולהפני
כתבין שם העל טעוור שם קורס כדו שיהא שו וחתכה
נמי נמי על העקם שהוא עוד שם עתה בטעמיהו
באשרי כתב וכל הוא דנהיג לכתב וכל טום וחתכה
לפי טנהגו העים באשרי טקורן ליהודי בחני
הכחצו לא חצרי ואין ראוי לכותבו בפי. וכתבין
וכל חתכה טוה הזאת כלליתה כל. נהגים בחינם
טכותבין הכימי וכותבי גב כל טום וחתכה וכן פל
דאביה וכן בוטור אמר טו סם ציהזת כותבין
אומא

על ברטולא תטעה לומר אמנה ה' / דוקא דמי על בר
טולא על בר ענין הנזכר לויטע. הכונה מלפני היה
דמי על אביו ואם על הגר. דמי תלו. ולא בהתא הא ד
לא כתבין ולא בא דהיינו על אביו דהתבטוס טא אביו
הוא אבא ולא הוזכר כבר אלא דוקא אביו וראייה
דכתבין פבפ' ולא הוזכר הוטרפה היינו דמי הני
טמ וכו' בטרפה כלא כנה כוויט בטרפות שקרין
ופר אכה' אכן ראית ג' טמין אדלטיארי ודבר דבון
לא טמב בו גוטאין בתיעקב / הוא קופא טויבל. ואפתי
כן יעקב הוטל שטן מן טויבל. אכן ראית ג' טמין
דמילא טא בגעניצטאלן יעקב מן אור וטו יעקב
ביטוק אביו נקמא ג' טמין ביטוק. אכלא מ' טמין
הכונה ביטוק בן יעקב ודמילא ולא היה כותב בן
יעקב הכונה ביטוק ..
דלמדיקווי קנת' אמאי נקט ולפניו באינה ג' טמין הוא
ודבר אי בעקום טדר בו או בעקום הוינה
היא הוזכרם כבר. ואיך יתכן לומר טוס אחניפה
דמי תלוטו ולא הוזכר טס העקום עמי הא מי יולד
לאינה ג' טמין

קום הוא דבר . ונראה מהעלום והעכב דאיתל . כ
ואתווי טאנ עווד לטם לא צתה בטעת כתובה הגט .
הרע דקאי טום והעכב על אומה וקט טעווד בן בטעת
כתובה ונתינת הגט דמאז היה לנאכתא וקל טום והעכב
קדם הצווד היטכאן וזה הוי כסדר דהא קאמר ונתלה
בפסל וקליה קאי עמל טום והעכב על אומה וקום שהוא
עווד כאן מ'כ'ביק לכתא קדם הצווד היטכאן ואז קאי
ל טום והעכב דאיתל . ואז קאי על אומה וקום לנאכתא ה
הצווד כאן . ויהי עלמ' היה לו אור ג' בתחילת
בגט שכותבין כך וכך לבריאת עולם לנאכתא ונא
כאן באופן היה לו אפסל . כל טום והעכב דאיתל
ויהי ויטב כעשהו לכתאן הגט ומזו זכיר
העקום לבראין לכתב וקל טום והעכב דלילא ויה
לען' ההוא טס כימי ומ'כ'ראה טזה וקום אח
כאן טפ' ק' דאין לכתב טום והעכב דאחר דכת
בית טס האטל הצוק והטל וגם הבימי דלוא
למ'טל אין לו טום כימי ואם נכתב בגט של אית
טס נראה דזה הגט על אדם אחר שיש לו טס חעכב
איתל וידי

לירי מקלה אבל הכא כותבין כל שום וחתכה דאיתלי לא -
זבחה ולקחוי אי אפטר או אבותו או זקנו ושלום אהני
ואהני טעמא דמטבלי ומהו דרתי אליבא דהוה דלעולם כ
כותבין כל שום וחתכה אפילו כשאין לאוי שום כוונתו .
ואהני כותבין הכא ולקחוי ולקחוי אלקום אבהתי ולא ליכתיב
למנוחתי כהטר כתב קורם בגט וטום דעה / וזכיר לשום
דאיתלי לקחוי לקחוי כל הלקוחות דלקחויים נק' ע' לקום אחר
או על ג' לקוחות וקום הוא סוג ופולא כל הלקוחות כהלקוחות
אטר הוא צוודטס נק' לקום גכ . ואלקעטל וטעמא טיט
לוג' טעות כגון ויכוטא ד' איתיהא האו כלוא אלקעטל
טל דבר עני היאך טיט לקום טע טעות דטינה . ט
צירן וטעמא דהא איתיה ציוני וטעמא טיט למהו
הציר ב' טעות ב' לקוחות . צמדט צב' ה' צורת .
ולקום אבהתי . דמ' אחר דהוה וזכירין כל דירת
אביו וכן על דירת האשה נתי' כן וכן העצה בס' אשה
ושהר ב' טעות . ואל' צבת וטעמא דהוה ולקוחות דכותבין
הכא ולא כותבין אט' הוה טום וחתכה אהני . לקוח
בין ג' אלקין וכל שום וחתכה אלא ה' טעמא וחתכה
דאיתלי

לי ולעמי ולעיר שגורין ארצות עבר וטובות בו ואחר
בו כיון ופירשתי אנדרוך גולותי בכרך צטה בונה
ולעומק מברת כלור טקורין מבינא עט אקואי לשרפולת
ואתאפי זה היה לו אור דמיתלי ולעקו. והדר לא מברת
ולעקום מברת. ולא טום לפעמי הוא ומבינא טעום
כקדמים עק הוקום טהוא דרבו טגס מבינ דמולתפי כ
כתביתיה למברת ולעקו. ולפעמי טמבינא כעלעט
העלולא הוי. הלכך כתבית ולעקום מברת.
קביתיה ברצות נפטי בלא מעטנא. פי' זה אינו
וצוטה טמס היה וצוטה ונתנו בצכפסול כ
כדתן בתנ"ך בלא מעט לומר למכסו מות
אפי' טמורין רובה אנה היה פני פסול רק במות
טמורין לכוף מות לרובא. וצור לא בלא מעט
לומר מין שנת תמאי בט ומנס טמית מול לעומ
מעב דפסמ המספיק ר' תובטל הלה לית' נא
דמין מונס בניתן. וכל אקום יונס לא טמית לא
כגון מלו מרי או על המעלות ופילון ולשטקו
וטמונס כדסייעב' וי טמורו בכתביתן. וצו
בתוספת

ענין זכותנות בה' איכא דמורי וכו' לענין גיטא וכו'
 לזרע ולקח ואבדנות בע' לא אטות צבראות במ'.
 לומר להייה יטועת טעה' אור להטות אס' ע'
 טום טבוע' או נה' טה' לט' נה' אמות' לך קודם
 טיה' הסופר לכת' או' ע' א' ט' ט' א' וכו' וכו'
 הרי' ע' ע' ע' ע' א' ב' ר' א' א' א' א' א' א' א' א'
 לו' קודם טיה' לכת' כ' כתוב' בתוך הג' ב' ל' א'
 א' ט' א' וכו' יכול' לומר הרי' א' א' א' א' א' א' א'
 נה' י' . ג' י' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הא' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 ע' ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ט' ה' ל' ע' ט' א' א' כ' כ' . א' ו' ט' א' ע' ב' ס' ו' ק' פ' ב' א'
 א' ל' י' ק' א' ע' ר' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' א' ע' ר' ט' א' ע' י' ו' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ו' א' ד' א' ה' ב' ע' ה' ט' ק' ו' ט' א' או' ב' א' ע' נ' א' . א' ב' א'
 א' א' כ' א' ב' א' ד' א' א' ו' א' א' א' א' א' א' א'
 ב' א' ג'

הגב' אצפי' שמונה הציר יושבת גור וחיטל קלונ' א' א'
 אפה' פסיל הגב' ואפילו בדיעבד (כן) וטע' ה' א' וזכיר'
 לכבוד שם ציר ונט' ציר' . והצ' דאפילו בדיעבד
 פסיל אצפי' שכתוב בג' שם הדינה הואיל וכתב
 שם הציר דבסוף פ' ב' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
 פ' ה' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
 שם ציר ונט' ציר' א' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
 הדינה א' שם הציר כדאמרי' ב' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 הדינה צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ'
 צ' היכא הוא ב' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 שם צ' בדיעבד היכא דכ' שם הדינה בג' ג' ג' ג' ג'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 בג' בג' בג' בג' בג' בג' בג' בג' בג' בג' בג' בג'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 שם הציר וגם שם הדינה שהציר טוב בתורה וכו'
 שם הדינה

האריה... הוא בורח... אלו ונח...
סגור פרט... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...

זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...

זכיר אכתום...

זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...
זכיר אכתום... זכיר אכתום...

זכיר אכתום...

וטבית צתה לומר טעכטיון הוא פוטר אונת היית
 דעמור בתר הכ פערית וטבית אל אוספר טכבר ונא
 בה צרות דבר או צטתה לו דברים אטרא יטא זעטן
 טעט אוהיה אם לא תנא חן בעטן וכמבלה ספר כריתא.
 ותנא ג' חטם חן חן אמה על בעלה חן ונקח על אמתו חן
 וקום על יוטבין. ואן עתה דהקנה עטה סך טעט ונתת
 לכם לב בטר וכטהוה בוחר בחוקל טל חזקו ונענא.
 כטעטל חן האטה בעיט בעלה איז הוא שונא אונת
 ואן עתה דהקנה אונתם ונהו טבית ואחר טעט טעט
 ונהו טעט ואלך ידו וסוקתה יונה. ונהו ופטרית
 דהגום טל ספר כריתות טל פטרין והדר גילה א
 אבית דהיינו ודבוכת דהגום טל ארט האטה הוט
 תרוך אונת הדא לכך זיך אכתב כ זיך אכתב טעט
 זגט למה זגטה כ אכתב אסור לרט אונת
 אטל אעטה עטו טל א כהאן. וכן וטעט בעק דעטל
 אל דבכר ארבל לא נא בה צרות דבר ונהו. אל ונהו
 רחמנא דבי אונס כטעט ואלל דער הטל אמי דעבר
 עביר אל אכתב אסור ואלך פטר וטבית אונת
 טעט טל

ואלו עניני אמתת הוי נניי אמתת דדגוט בגוקוס טין הוי אמתת
 דתגומט טל והיתה לו למהטא לאמת . וכן לטט דגוקוס
 כטתבנס לחוסה תיהוי ללמהטא דב'האקל . וכן כותבין
 בכתובה והוי ללמהטא . ונשום דהלטן ופוקוס טפי א
 ואמתתא כותבין איטנא ופוקוס בגט נניי דאמתת
 ואמתתא הל חזא רחאיתתא הוי קיפולא דג' גוקוס טין
 עוקו והוי כאלו כותב אמתת ואלך כותבין אמתת דלית
 לויטע . ונשום דמתב בגוקוס דתשובה בגט טטכח ה
 הסופר לכותבין קלות דנא . ונשום דלאחר והלית
 הגט ולא תצא ונשום כ דהית אמתת נניי וטע .

ריבליך בת יעקב בהן העומדת היום באן
 בלובליך מתאדי תבא על נהר טשעבובקא
 ועל נהר ביסטריצא ועל מי מעינות דהוית
 אמתת מי קדמת דנא ובדו פטריטושבקיית
 ותרובית ואלך כתבין
 קלות דנא לואר וקלות דנא תבא
 אמתת ונשום ואלבא לא תבא
 אמתת אלא כהית וטעיות

טעם אפיא דהרף אלף טעם בעיר
 פואג עפ' והן אמתת וקלות דנא אחר
 טעם ונשום צ' טעם ואל כתבו קלות דנא
 כיון שהיה כתוב בנשום טעם ונשום
 בחיתור ואל כתבו אמתת אפיא טעם אמתת
 : נשום :

וכדו תרגום טל כה כדו . וכן הוי כדו טא חפדע . וכן
 התרגום והי

זהו כבודו וקבלתו כבודו וקבלתו כבודו

הוא שמואל

הוא שמואל

הוא שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

עשה שמואל

אשרתי ונחמי ונחתי לכל גבר טבא ורובה ליטא אותה . אצל
איכה תולה בדעת אומר גנה אינו כולה אמה מע רובה
הואך כותבין די תלביין לאו שהיא רובה צדק אחר צדק
די תלביין די תהייין בצ"י ורין אטוע שחברה אלהים .
אצמי טבתא הספרים וירחיק קלות די אן תהייין קדיש
אשר והני אטוע ב' תבט . אכן אצמתי דיהווי בג' ורין
ואפיזה הסברא כחמה טיהר הסופר טלא לכתוב די
בסוף השטה אברא השטה השניה תהייין חנוני
אטוע ב' תבט אלא יכתוב הכל בטורה אן אירתי קבל
אצט אכן די אן יהוי . אטועתי לפי הסופר טהיה כותב די
בטת טורה וניווה לו הגאון אהיא לכתוב פעם שניה
בתרשיטה .

באלף בסוף וכן הוא בסוף בספר
די טא . יחא גמל ואלא בכל מהני
אטוע אטע עחוק כחמה חמה
החנות בצ' חתול כח' ונחמא אלו
אלא החנות . אטוע ויחא חת
קרבין פ' תודיע חס . אלא חנה ג'
טהיה חתום בו רבט יחא חתום
היכא חתום יחא חנה ג' אטועתי א'
אחריין טביר אכתוב חתום באלף
וכן הוא בסוף בדיאל . אטועתי חתום
הרה טאח

רמב"ם באלף בן אלקא זל אטועתי חתום
ימחא ביריבי מקי יומא דבן דל
עלם . אנס לא יחא ביריבי חתום
אשר תהא חתום חתום
כטיחיל קס' אלא לין טחמה בן
תהא אסר . הואך קאמר חתום
יחא חתום

כז

היה טעם כפי אלכסנדר
היה הירץ כפי אלכסנדר
אולי לרצון אלכסנדר
כפי אלכסנדר
מאמר כפי אלכסנדר
לומר הילט שכמה בפי

ביריבי פי כמותך כוונתך לארצות
ליווא דת. לאפיק צר יוסי שאמר חמש
שטרופות עליו הלכך צריך אכתבין
דן. אל לר יוסי אל אכתבין יוואר

דבר כתבתי בגט. ואעלם ואפיק בצעיה דלע רבא
היום היא את השט ולפחד מהאמת והי. וכינא בנה
ישלכט ופחד שמיך תנאי זה בגט ולא תנאי אחר כי
הרי זה גט אם לא באה זכאן וערטי עטר חרף וכו'
בנה ולכך כתבתי נאעלף

דהרי את בנותיה לכל אדם.
בדמיטה זהו גופה של גט כפי אורח
כחן ונאמה להפי כתביט הריאת

כיריבי פי דין בלד דמאכיה
טעם בדי טעם פשוט דב
ביריבי גירין ביריבי בפסוק
הוא ויחמאל אל מלך עירוי

ונתת. שאלהא וקרית ונע אל עיריין היא מסור
לכאדם וכו' גט בנה ומה שגורש ומה שפי איני
ונרשתיאל ומה די בנה ויניקי ריח הגט לפוסל
וכו'. ולכך כתבתי הרי את בנותיה לכל אדם. והי
על שכתבתי כל גבדי דמבין צריך לתובנה. אתות
לכאדם שיהיה חותם ואלהא אחר אל לא היתר
לאחרים ומה אלה ולכך כתבתי הרי אתות לכל אדם
ולפון ונתת

זאטן וזבת כיו בעק לכל כדכתב ראה ויתר אלא ראה ז
זנות טניה להם ואמקלו ענה והפניה וזונם צודטלית
להכי קמור פ'ם טפת הרי את וזבת לכל אדם אפלו
למות טקדוהין תופסי' בעברה אפי' זורלך דתמן בדין
והי את וזבת לכל חזן לכתן הדיוט פסול הוא ועקדוהין
דפסין בתיב לאווי' . והא דכת' זהו את וזבתו
והי את וזבתו שדדך ב'טון הקטל לכל אדם כדפי' כ
כתבין נפי' והי את וזבתו נפול הקטל דכת' אפריעא א
אחות את וכן אחותי את היא אפרי רבבה י נאכך כ
כתבין נפול לכל אדם נאח כתבין לכל גבר דלכל גבר ד
לאנסובי אפ' וטאעטי ורה טאו ונכח דאמרא ביה עין
הלכך קמור לכל אדם הן לאנסובי הן אפרי הידיר ווא
הבא אמרא ב' כל וזהו קמור בהאי ליטנא אטווקמט
בדיהו כפ' אפרי הרי זה ז'טך אפ' ש'תבעל אפ' אדם
נהקייטו בהאי אפרי זהו לא טעייטו והתאיים אפ' א
נאכך קמור והי את וזבת לכל אדם באוראני טתן
לך אפ' ש'תבא וזבת לכל אדם תבא נפול ווא תבא
באיוסור וואכך

על זנת שהיא ואתה גם לנים אימתי . צור טעם

אתה זה כמבין לך אדם רביצ' ליה זהו יי אחייך

כמכסובא . אד כיון מהווי אנסובי פסול

ליבוי מניחא

באיונה ביוס' א' לטון
מעניק לכחוב זנאי
רסטת דגוסיס . וצור
וסא צונאי גיור לויט
עין אילין בשוובות אר'
הדקיה כו.

דדך די ידדא בג' ומוין נורמיק קצת ריון ויווי כיר' לא שר
כמב אטוי' כתב חידבס טאס כתב וויין ב'ט

אוכתב די ק' צבין ווי תהיון אלא גיוון פסולא . ובלשון כתב
דל הע דוקוק רחמי דכט' א' ככל מופלא ודכתב' ה' ס' ר' פ' ויה
אברהם מינו בעל אומר אמי פסול הוא בעד דק' וק' נאק' ולי איכונע
אל אור הכל לספר ולערוב אכמב הניי כותב וטפ' בל' אלו אהויה
והכל מינו דער צדודי כ' ד' וט' ש' בן לכתוב וחס' ר' וי' וי' וי'
בפע ב' ותי' ט' וט' ופ' ר' ו' . וכן כתב רבי אהויה ג' ו' ו' ע' .

אמ כ' ו' ו' ו' ו' ו'

דמינו דהלכה כ' יהודא ור' טל' וטה אשורא' אייבי ר' ו' ו'

אמי האי ו' ו' ו' דכתב' ג' ט' א' לא לכתב' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

לכתוב ו' ו' ו' ב' ו'

די יהוי אייבי ו' ו' ו' ספר מ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ידיס ו'

אלתא ר' ו'

ב' ו'

ספר כ' ו'

כונתה . ו'

א' ו'

לייב לומר

כט
 לאור הג' קלוי האטלך אפי' העיר כדתך הניזחג'טך
 והפירטלי אינה אגור'ת . אנאי פי/שהצרושין האן וונ
 נאמ שאיט אחר . ואת' האח כתיב' כבב אנאי פ' לצית כט
 אכ' ואי אמת' אטע' . וכי זמא ושום שופרא דל'טה
 כונה לעכתב דאזכר פטורי' וונע . אכ' וכדי פטרי'ת
 היה עי' לעכתב וכדו אנאי פטרי'ת . ואל דודאי אטופרא
 דמיטא הוא . ואנאי פטרי'ת איירי בק'ג'ט' וכן וכדו
 ניי איירי בהעג' עז'א זריק מל'עכתב' אנאי ג'ג'
 וכדו אב' וז'ן די יהנו ליכ' ונאי איירי'ן הספ'ר . לאור
 דג'רטה ב'ספ'ר נאמ בדברי'ם הילכך זריק לעכתב' נע'
 אנאי לאור שהספ'ר נעמי נאמ שאיט אחר דהנו יד'ים א
 צוכיות' ועתה יט'לן עלת להוכחה דוג'טה ניט'ל' עלת
 ונאי להוכחה דהספ'ר :

<p> ונאי פטורי'ת לא איירי'ן ל'ט' וז'א'ק' ק'ט' פטורי'ן אט'ר'ה הכ'ט'ע'ם ל'ט' ל'ט'ע'ם ש'בי'ן ד'רי'ט'ן פטורי'ן אכ'ט'י'ס ד'ע'ל'א </p>	<p> ש'ב'ר'ק'ת לא איירי'ן ל'ט' וז'א'ק' ק'ט' ש'ב'ר'ק'ת ל'ט'ע'ם </p>	<p> ד'אג'ר'ת וי'ן כ'ט'ל'ה ואי'כ'ט'ב' ב'א'י'ן אג'ר'ת'ל'י ש'נאי' ע'ל'ע'ל'ט'ו'ט'ה וז'ג'ר'ת ב'א'י'ן כ'ן ו'ל'ג' ל'א'מ'ט'ע'ן ל'א'י'ג'ר'ת' </p>	<p> ספ'ר ת'ר'ו'ב'י'ן ב'א'י'ן ל'ר'ו'י'א'י'ק' ו'ט'ל'ע'ב'ו'ן ל'א'ט'ט'ו'ט'ע'ן ת'ר'ו'ב'י'ן א'י'ט' ד'ע'ל'ט' אכ'ט'ר' אכ'ט'ר' כ'ס'ט'ו'ן : </p> <p> ועתה יט'לן </p>
--	--	--	---

אשר יפשיטוהו שמי שמתוך ספר תוכן איטנדרה
ספר כיתות זכירותה לזכרה כורתה בטהרה קהו
תוכן וטחה ונגטה על פניו. וצתה כותב להטות
בא הכתובים לעלה. באור בדי זה אפי כולה שתתקיי
להתאים הכתוב לעלה ואם בזבחים. ובטופסי ה
הקדושים אין כתוב הכי אמתה ללאדם. אנראה
כהטעם דידהו וטעם דהלכה כר' יהודה. אצליתן טעם
לה שצריך הסוד טועלה אנראה הטעם דנכת ספר
תוכן איטנדרה ספר כיתותה לטעם לטעם דכח
וטחה וביה. ארבותה הרגילן לטון גירוסין ביעוס
טליתות והבגים של גירוסין תוכן ואם תמצא וטחה
וכתובה וכתב. אצל ציני פי' אצל גירוסין לאור
כרתה וזהו ציני האטון שהקמת חכמים בגרסין האק
אצל ספר תוכן לאור ספר הוא הצעור לטון שכתב
במרה דכתובין אכתב ספר כיתותה ואחרון ציני לא
שתקת חכמים בגרסין הילכך קאצו ספר תוכן ואמת
שבוקין לאור

כלומר למחשבי לומר דבצי ספר שנכתב דוקא על קלף
דהא חפזי כתבו על עלה טהור או על קלף של
פיה כשר דספר אמת נצי לספירת דברים בעלמא אלא
איני נצי אגרת לכך נאמר נצי אגרת טבועין כיון טפוחות
לעיל לא אגרא בה כלל . ונראה דטפוחין לטון צנובה
לוצר צנובה תרא כיון צני צנובה אט וכן צנב סוכה
לטון לא יטוב צנור וצנורית לרזק לוצר צנב לטון יצאה
דכתב' ויצאה ובימא אלא ויצאה ובימא ודצמא לומר
לאתר טתהא אגורטתא ויצאה ובימא ולכך כתבין ס
ספר טבועין דהיימא אהכ' אגרת טבועין אכסודפין
וגט פטורין תרגום טלכיותות פטורין . ובספרי יטוב
לא היה כתוב בהם אגט פטורין והביא ראיה ודגרא ד
דאגרימין ולורביה ויזל טבועין ותרופין ואלון דפטורין וא
נצי ונראה בטעם דידהו דספר טבועין הן בקומת פטורין
דתרגום טל ספר אגט אגרימין היימא גרופין אכיותות
דמרגומין אכיותות דהיימא טלוח דתרגום טלוחיה
ובימא אכיותות וצמיה . על טעם אחר למה לא כתבין

אגט פטורין

ז'ט פטורין זענס דפטורין לאו טעם גרוסן כדלתן האוה
כתבו ג' אהטן ותם ג' ונהו וכתבוהו איגרת ותם
לה הרי אלו וכתבו ונתת פטורה פירנסה עטולה ז'
עצום עטולה כראוי לא אור לום . ותם שאלוהו ט
שיבקה תרבוה הרי אלו וכתבו ותם . פטורה לא אור
לום . ואע"ז דתקום שלוס כדמות ג' פטורין
גבי פטורין ג' לא טיך האו אה"ל ומה טבעה אה"ל
לישנא הקדושה . ואע"ז דטווחהט דתמן שאלוה הרי
אלו וכתבו ונתת ויפטורה תרגום של ונתת . ו'
דטווחהט דכתוב באור ויחזיק ונתת בית אה"ל -
רוטין ואלו כדנ"כ לטון דאורייתא דהיינו שאלוהט
אע"ז לא אור ונתת דלישנא דאורייתא קטוב כאורכה
שאלוה ונתת ואלו אישנא דתרגום שאלוה דהיינו ויפטור
לא אהט בלא בית אה"ל ג' רוטין ואלו עצום ונתת . ותם
של גרוטין תירובין . והאמתנים דעתם כד ג' טיך
זקני על ונתן די יהויקים וכל דקני על ה' עצום האו אה"ל
דקני ונתת

בכר כתוב ספר כרימת האוימת כטורין דתבוסט
וספר כרימת גט פטורין כרפי . אלת אמתו צור המעט
ספר תרופין ואל דנקט תרומט סלק ספר כרימת תבוסט
גט פטורין ויטלין טעמל לא העתו דבוית לויטמ
דקרא וטלה וצית גיית לטן טילוח ותפסול אנוטין .
(כ) בכתב ברה . אלת אחותם אמת לכתב גט
פטורין קודם ואגרת טדוקין . ואל אחר שהאטונים לא
תיקמק ספר תרופין ואגרת טדוקין העתו כטו הקדונו
אווסו ואליה גט פטורין . וצנת לבספר חסידים ה
האוק כטוקין האדמלוח . בדת מישה וישור
בדקוט וויאטיה אלתיה ואיכתב בטוטה אחרונה טקם אחרונה כדקמט ויטמל .
כטוטה בידו טין כדקמט ויטמל כדקמט בפי
כדקמט ל הארץ ארץ דרבין וקל אפליטיהו רבין
לקדוטין ויניה גבי ואל דקמט עלמט . וכוונת אגרי
מל אחר כל הארץ ארץ דרבין וקל כטו בכתב
טמין אגרי בידם לא טהא אדורית אפלי דו אנות
בדה אונכטמ אלתיה ויטמל רשות הארץ אפלי דו אנות
דחיים כדקמט אנות אפלי בידם אנות אנות חייבה
אליאוכת

כדכתיב וישאל לא היו מעשרת ראשון וראשית חציכה
אלא דרבין. עור טעם אחר שמתן אל ארצה דרבין
דאפוקי רבין לקידושין ויעה כדאל בפל דכתובל לאלה
אדעתא דרבין דקל ואפוקי רבין לקידושין ויעה אעפ
שאין טעם אום אין טעם אום במשין וטום צפיעט וטום
כתיבת כדמור רב' התם. יש שובר בן יעקב בלוי עת
כח תוסין הענין לא יטחו כיוון יהודא בן יחיאל
עד תלפזין של התוסת ברעל השיטה כלל אלא
יתחילון לתוסת ברעל השיטה. הא דעדים חותמי אובת
במין חותמת עז גט' בכתובל ואספון אר שטרות
וטום דבטא שטרות כתוב בתחלה זכרון עזות או בפני
עז' ח' ונז' ט' העדים ודברים הל' בטר חיק שיהי
הועה מכ' אין אל צורך וכתב עז. אכל הפאגבי הדי
ל' הדי איהו מן הבצל והבעל אצ' הדי ל' הדי כולו.
והעדים מ' כתוב כימי טלהם דה טע' אפ' אום
איהו מוחו הא טמאם פכיר ואיכא אל אחר האזה
כאלעז פנו זה ל' ישראל בחוק פטרל. מל' האהב על
עז' וכתוב ל' טי' דז' איכא אום עז' שהוא מילא

טמא הדי

הדב ומוט האיש שאתה זכיר עדין אשתו ביום אלת
 אל . וציהו היכא שיש אצד שיש שותטל קדם צירק אלת
 מותן שיש שיש . וכן ראיתו שיש ואל יצחק בן ראובן ער
 וטום דהכ צירק חתומא ואל דהוי שם הכימי שיש צווינת
 הצד . דהתם אכיתי אית צירק טווא אלמא טלמא טעא דהני
 אית אחר . אלת דהא צד אית פוסל . וטא חתומא
 שטות בפנימא עתה בכתב ואלמא טווא על . אדום
 כוונת אית שטות . יטלומא וטום דהני שותטא דג
 אית כטמא שטות שצדים אחרים בו ובל כאלעס .
 ואצד אלפעדים קרנע פנה בעטא וז אחר שרוב קעני
 קעטו בנף אצדים נוהגים לכתוב בלשון שחצות ודברים
 ואצדים שכך אור האקנה . מבל בנה שפירק טיהא
 דבר האקנה עצמו דהיינו הבעל חותמין אחר ככתב
 שהם אצדים כך כתבן אור הבעל אצד טכתב ע
 אחר שם אביו ואינו לטוע . שהאצד אחר אזה
 אית דאל אקנה ער קמי על הן כוונת גבי טמאל
 קמי אקנה וטמאל דעבולק קמי על טמאל אקנה אביו

דאצד דאלק
 }

דווקא סווק מצאנו הזא טנה . נטאלתאס הער חתם ספולא
כסב ב' . לא דאין בנו חטא ב' צבד דאהל תמוס ואלאטן צבד ונאיה דכיוור
הגט יוכיה דכוס טאטן לטן תרגום . וכן הדין אס כתב פבס עד נא חתב הכין אלו איך
נראה לפוסל טבה איתל בפ' הערט בפ' עד . גס אומ הער טטון . לתוך ב' וחתם אומה
הערענל טטון בא אשירה לטטו לטטה כיו ד' צד . ומח' נכד ומע אט פבס חותם וזג'ט
לס פבס / סייס חתמתו ומכ הער טגס בתולת חתומה היה דעתו לטטה . גס זהו אית
על אבי לפוסלו סהוי על כ' אלו צור דוכתב לה דקרא על הכתבה עט קנא נא על החתמה
ומין זה ענין דתמוס טהרי אחר טגס בדעת היה לטטה ואפי' חתמה לטטה היה טעה כטר
בכה דאל דזימ כהמ דמכ איך יתבאר עולות אפי' גמירה ולט פיו ולבן אין שונים
אצור ק' הוא וזה כתבה דבצ לטטה דאנוייל זכטיכ בפ' דמטון לכתוב טופסיו גיט
אז במכר לטטה חתמות הג'ט טהיט אלא דרובן אכ' דדי בהטאה עייך החתמה לטטה
דמא כ' חתמתו ל' לא שכתוב וכן אבהם ער דתת לטטה ופכטרא אפי' לת וכתב .
אכסב' היתר חכא דתמוס הערים טאלטטה כמ' טחמו סתם ולא כיהא לטטה וכו' .

אין אהל אכתוב' צד כ' דהטאלטכאלטע' כיוסאט
כתבן בתוך הג'ט כ' הזכונה פבלולא כתבן סנב
הזכונה כ' אה' בעטן והודית לדבין עטום האדח
ב' הוקל אס לכתב כ' צד כ' אט לא נהגין
הכ אלא פבל' צד כ' אבר הדבר בפיהל א' כ
כתבן כ' צד א' כ' יטע' בזה ערה הערות אהרמ
ב' ליתו ח' צד ל' כתבן ופכט אחרת אהרמ
בעלמא אפילו

לית שפר הסופר לכתוב כפי חכמתו צדק טענתו וכוונתו
 טעם מתנתו ומהרהיץ הכין הוא הצדק והתמונים עליו
 למיטתו הגדולה וזו חכמתו לכתוב חכמות הרב מלמד
 טכני. וטעם זה היה שחברו שרר אחר צדקו וטעם
 כהניו רבאנו הרב אמרום בגדולה. ויש שרבו וטעם טוב
 הרב והרב שוכר צדקו הרב טעם.

לית שפר הסופר לכתוב כפי חכמתו צדק טענתו וכוונתו
 טעם מתנתו ומהרהיץ הכין הוא הצדק והתמונים עליו
 למיטתו הגדולה וזו חכמתו לכתוב חכמות הרב מלמד
 טכני. וטעם זה היה שחברו שרר אחר צדקו וטעם
 כהניו רבאנו הרב אמרום בגדולה. ויש שרבו וטעם טוב
 הרב והרב שוכר צדקו הרב טעם.

לטון הגב וכי הרב בפינו
 הצדים לקנות ולתתם אינם
 יודעים להבין לטון הגב ולתרו.
 וזכר ואלו שהרבים יודעים
 ואספר ואלו שהו הפירוש לטון

וטעם וכן ומהגב טון ולקנות ולתתם אינם
 יודעים להבין לטון הגב ולתרו.
 וזכר ואלו שהרבים יודעים
 ואספר ואלו שהו הפירוש לטון
 וטעם וכן ומהגב טון ולקנות ולתתם אינם
 יודעים להבין לטון הגב ולתרו.
 וזכר ואלו שהרבים יודעים
 ואספר ואלו שהו הפירוש לטון

והוא מורה על היותו של המלך

בשם זה אלה פגם המלך עם רצונו ליתן גט ואתר

פגם המלך עם המלך עם הכבד לרעהו

שבעה טוס נדר ושבוץ מוחם מן קנין מוטוס דבר

בכה בשם כהן המלך המלך המלך המלך

לא נדרת ולא נשבעת וכן לא דיבת טוס דבר המלך

ליתן גט מלך מלך גט גט גט גט גט גט גט

נדרתו שבעה טוס המלך המלך המלך המלך

שבעה טוס זה גט המלך המלך המלך המלך

שם יהיה דעה לגט וצוה המלך המלך המלך

שם אגלה המלך המלך המלך המלך המלך

לכהן המלך המלך המלך המלך המלך המלך

לכהן גט למלך המלך המלך המלך המלך המלך

זהו המלך המלך המלך המלך המלך המלך

עוד המלך המלך המלך המלך המלך המלך

ובית דין שכתב בשבועה בטור וצוה המלך המלך

שם המלך המלך המלך המלך המלך המלך

המלך המלך

שמן אורגנות אילן ותחת כדר וסבול. טאא קלן ^{סדי}

מכריכת טהיא תורה למה טענת עבר במותו שט

קטור בעתות עליון טאא יצטרך לתקן להגיע ועולם. וגם

כדונת דליותא יתרום הסבול. על הרג. ויחור הרב

לבטא הם דילכך בעולם טום דיבנה טיזק נידום ביטל

הגט כמן טענת דורצ' על הגט או שמרת טאא לתת ה

בטל טאא הויה לחיוב בטל טאא דורה האן אהט ערית

כפי אכסר הדיע אהי פכח דבטל בטעם לא דורצ' ודורצ'

דדורצ' ודורצ' דכפי טאא ודורצ' דדורצ' ער סוף ל אורצ'

טענת ככרין על הכתיבה הן על החתמה הן על דבר

או טענת עתד לסור על הגט הזה טיכום הספור קב

לטוי פכח לטעם יאט כפי אהי דורה אהי דורה בטל בל

טום אונט דהיא וכן אהי דורצ' על ענין טאא טענת סום

דורצ' על הגט טיכום אהי דורה אהי דורה פוסל ל

ער חו ער כום טיכום טענת דורה אהי דורה אהי דורה

דג טיכום דג זה או טורצ' כחן דעוה טל אורה א

דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

לסור דורה על גט זה וטאא בטל אהי דורה אהי דורה אהי

גט זה הדיה בטל אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

כחן דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

יהי בטל אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

אילן אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

דורה אהי

הגט בר **כדי**

ויחור הבצל אהי דורה

דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

אוי ויחור הרב אהי דורה

גט זה הדיה בטל אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

כחן דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

יהי בטל אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

אילן אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

יהי בטל אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

כחן דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

יהי בטל אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

אילן אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי דורה אהי

אין מעשה שנים קצנה רבקה את חבץ מן מניח אתה
ל זה אחר וכל זמן עלו עדים שאם יהא כח באותן דברי
אבות ודע אבות פשוט הוא יהיו כחין ונבטלן ויאר
הכלל העצום טעמיות ודברים שדיברת שיוכלו לבטל
מהנך מן הדקוהו הכלל ונבטלן . אבדן אבטל תפלה
אשר לסמוך הנך ואחריו . וגם ברצון אבטל תפלה אשר
אחר ונבטל את אשר כתב . אינאר ונבטלן
בית המדרש אצל הדין והקטן והקטן וכלל
הכונה יהא של . והוא כחבטן על הלך של בניו הכלל שיהא וכל
שומעו ומה שכתב ומה שכתב שופטין ודין שיהא וכלל של
סופר אבטל עין וכלל ומה שכתב ומה שכתב שיהא . אב
ענה הסופר ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב . אב
כח הלך הדין והקטן והקטן והקטן
אלל שכתב ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב
אם שכתב ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב
אבטל ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב
אבטל ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב
אבטל ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב
אבטל ומה שכתב ומה שכתב ומה שכתב

סד
משאני מה שחזרה להסופר נישאר הבעל לסופר א

אזתה האכל פצע' המכונה פ' הילך הדיו והקטן

אזתה האכל פצע'
הסופר א הדיו
אחר ענינה
הבטל

והקטן והל' וזל' ליכונה

אעפ' אחר ענינה
בז' ענינה והקטן
לא כשחזר והל' והדיו
שהקטן חזר והקטן לזכות
ולשאר הקטן ירו

אכתוב בוג' אטי' פ' המכונה פ' המכונה

פ' אטי' בוג' אטי' המכונה בוג' המכונה

פ' אטי' ואטי' ואטי' גימט' תבואה

וזתתאל אדם וכתוב לך הרבה גימט' עד שתבוא

אחד הקטן בצע' הרב' ואל' שרא' אהם הג' וטיהא

ועל אהם הכונה והחתימה ותבוא ל' אטי' ואטי' ג

ואטי' גימט' מה טובותיה לזכות בל' כתוב גימט' אטי' וטיהא

כן אטי' אהם וזתתאל אדם וכתוב לך הרבה גימט' עד שתבוא

מה אכל במס' אהם וזתתאל אדם וכתוב לך הרבה גימט' עד שתבוא
לא כשחזר והל' והדיו
אחר ענינה
הבטל

הבעל לטע' הצרים ביחד

אזתה המכונה פ' המכונה

פ' אהם פ' המכונה

כתוב הג' שיכתוב פ' המכונה פ' המכונה פ' אטי' פ' המכונה

לג' בוג' אטי' פ' המכונה פ' המכונה פ' אהם וזתתאל

אדם וכתוב לך הרבה גימט' עד שתבוא אחד הקטן

להרב' ולל' שרא' לו וטיהא וקטן אהם הכונה

אזתתמה וקטן תחתיו אטי' ואטי' גימט' גימט' . מה וזתתאל

לבוה בליל המנוח ממנו נפטר ויארצו הצדיקים כן נעלה ואת ז' יוסר
הכל לז' הסופר . ויזוה הרב בצל . אל מדבר מאוה .
וענייני הגב עז אחר נתנתה גב . פ' ידבר דברים
כדבטלן את הגב . וראית כחלטה בצל יטוה ענין
עם הסופר אבט' טוב צמ חוץ אצדדים הסופר נהם טוהתו למצד
אכונה הסופר והתל למלמי אצד הסופר אצד ה
התוה טוהתו מלי . אגם הכל יארצו הצדיקים הטוה
טידב מליכם הסופר . מה צדדים פ' אפ' ע' עם הטי
הטוה מלי אפ' כ' טוב ג' וז' אפ' ע' עם הטי כ' ל
אגם טוהתו פ' ע' עם הכיני' א' ב' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
והמנוח מלי אגם וז' כ' טוב א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
מלי ט' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
הכתב ע' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
אגם יארצו הצדיקים בט' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
ידבר בט' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
ע' כ' טוב א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
הקוה יארצו הצדיקים בט' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
יארצו הצדיקים בט' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
לא טנה

שבעה עשר ימים אל כתבת הגב רכישתה חלוקה על ארבע עשרה פאטם האל והאלה
והגן והתלביב עומק ואיט טהרן כלו טפוחי על זכרה ותלילתו על סילי לבי לבי מתין

והחך הלן קורם כתובסן וכלידי טיטט . אקורם טלכו הצרים יתו סילן
הצורה בגט ובכתב . וטוב הדבר טרבעל יהיה אטסער

שיעור כתבת הגב אמר ער טיחתו הצרים את הגב כרי
טנע טא ידבר טוס דבר פגד הגב לבטל ויתחיל הסופר

לכתוב הגב וצד הצר . ויכוון אכותב טטו ולטעו וטעו
גיוסן . ויכתוב כתבה תמה נכתב בהיקף גויל ונסו

יכתוב סילן וצד הגב טיודע טהומה הגב הוא טכתב
לטעו ולטעו ואומן . ט מהותם טניק אכתוב לכתוב קריות מהאן וטעו האט

הצרים טהור הצר . אהטע בטט טורות הריטוטת צד כמין אטוט . רחן
לתתם טטו ולטעו וטטעו טהור הצל לסופר לכתוב

לטעו ולטעו . והצרים כטרוזים לתתם הגב יראו אתר
הסילן טלכתוב גט אמ גו ומהו הגב ובסדר הון לא כתב

טיקלן הצרים הגב קודם חתמתן טידע על אהרן חותמן .
ואתתו הצרים צד טייתעל הגב . אמ

הצרים יכתב כתבה תמה וטעו גויל ואמ
יכתוב סילן הגב כוחב טיטן ויתחיל הקט . טלן הצרים

לתתם ברין ובקואוס טל הצל ויאר לחברו דהייט
הצרה טט

באחריות
להבין חסין
טלכתוב עליו

און שום שום און גר און שום און שום און שום און שום
 צו זיך און און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום

יהוה הצלנו ויהוה אלהינו יהוה אחד
 והיה אלהינו יהוה אחד

און שום און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום

און שום און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום

און שום און שום און שום און שום און שום און שום

און שום און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום

און שום און שום און שום און שום און שום און שום
 און שום און שום און שום און שום און שום און שום

צמחתי בארץ כדב' ולא זבתי אמה בריבון לעמוד ויסתאעץ טהרתי להקל לעמוד טהרתי
הם צדיק שמוערת ומוחל אינטיא ומה נפולת אבונה (כמה במסופה בס/מג טהרתי וטהרתי
בלילה ונספתי אחרתי אהתי הווייה אינטיא בדבר זה ולא דנה דוקא לעטן קדושין אלא
כפר עתה כונסין בילה כדמעותי בהם נצרה אי בעי וסרלמפה בילה וכן בספ' דקדושין וטוע
דוהרלוינס בילה וכן בס' מצפ' דמח' מוצאנא דחופה בילה . ויהו ביקשות' האלה כמג
כדיבורא קדושין אלא קדושין כל טוע' דקדושין בילה . ויהו הרב
הבעל בזה הטעם הוה' הוכנה פ' ב' הוכנה פ'
אם תרצה לומר ב' כהל ביטול הורוצות אחר טהור הובלסופר וצדקה
ג' אחר פ' הוכנה פ' ב' וכן אב' תפינה ויהו
הבעל ה' . אפ' עלת עלוק' טום שבועה או חרם אונ
כדליתן ג' בתירוק' אפ' ותכירי ויהו חלם . ואפ' על
כב' ב' אפ' אונ הדב' שבתעור' יח' ליתן ג' ליתן
הקטנה כעב' נה . ויהו הרב כל אפ' נתחייט
קדור בק' . ואז נע' א' תע' לתירוק' הקטן ויהו ה'
הבעל א' נתחייט . ויהו הרב אפ' ע' אפ' אפ'
ועט' א' קעולה או אפ' אפ' אפ' דיבוכ' הבעל אפ'
אנ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
התירוק' בק' . ויהו הרב על' . אפ' אפ' אפ'
אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'

סט
 אמר עשתי שום ועשה או פעולה שזונו לאט הכל את
 זבלם בפעכם בביטול גמור. ואחזיטאל הרב
 להיטה. אמה ס' ביה ה' חכמה ס' אמר צדקן אמה.
 רונה לקל הגש ובליק פבנה ותאורן. ואחזיטק
 הרב הגש מיד הסופר. בס' טאהוהוה כתל טויר גלעתה חוכה גש
 וסופר יקרא אומה נכבד ארם במתן והצרים
 ויאמר להסופר אמה. וקראו עשו בנחמה
 פ' חכמה פבנה חכמה פ' כתבת גש זה ויאמר הן.
 אמר אמה מכוח בסוף שובתן. הן. ציוה לק הבצל פבנה
 לכתוב הגש. הן. ציוה לק הבצל פ' בנה לכתוב הגש ל
 לשמו ולשמה ולשם גירושין. הן. אמר לק הבצל פבנה
 אומן הדברים לפע הצדים. הן. נחלק הבצל פבנה
 הדין והקולעם והקלן ואלו הכתובה בפע הצדים.
 הן. כתבת זה הגש לשמו ולשמה ולשם גירושין. הן.
 אמר בפיק שמה רונה איבתו אשמו ולשמה ולשמה
 קודם שהתחלת לכתוב. הן. ואיך אמרת קודם ל
 שהתחלת לכתוב. אע פבנה כותב גש זה לשם פבנה
 כלי אגיש בו אשמה פבנה ובו תהא אשמה אמת
 ואתה אל אדם ואש כותב אומן לשמו ולשמה ולשמה

אמר הכך

אמרתי כן בפני העמים י הן היו הצדיקים אצלך לכתוב
לך הפתוח שיטה ראשונה הן ובסג' טעם ראשון שיש בו טעם
הסופר אם שרע טעמו הגלגל
לכך וזכר וזכר כפי כח טעמו ואלו
טעמו תבאר :

הצדיקים אמר אתם וכי חסני זה הן . ראיתם שהפגרי
פג' מסר הגלגל והיה והקסר והקלסו וכל לכתוב
להסופר פג' לכתוב או הג' . הן . הייתם יחד וטעמו
פג' על פג' מה הייתם יחד וטעמו פג' על פג' טעמו לטעמו
עוד טעמו לסופר פג' לכתוב זה הן

הג' טעמו
הסופר פג' לכתוב זה הג' על זה הגלגל ובריו ובריו
טעמו פג' לכתוב זה הג' לכתוב וטעמו
וטעמו פג' . טעמו פג' הסופר פג' טעמו
עודם טעמו פג' לכתוב זה טעמו פג'
כח לכתוב זה טעמו פג' וטעמו פג' .
מע כותבי הן . פג' חסני אתם בסג' וזכר טעמו
הג' טעמו הסופר על אודם הגלגל ובריו ובריו טעמו
הג' פג' הן . הייתם אצל הסופר פג' לכתוב
ע' טעמו ראשונה ראשונה . הן . וראו אצל העמות
פג' טעמו הן . וכן יצאו ויצאו הג' עם חסני
בדיקת רכב

רב אבנא רב אבנא (עליון או רבין) ולאחר פנייהו
 ישאל הרב אבנא העדים זהו חתונתך הן. צוה לך
 העדים פנים אחרים זה הנשוא הן. אמר לך העדים פנים
 לחתום זה הנשוא ולשמה ולשמה הן. חתונתו
 ולשמה ולשמה הן. אמרת בפירך בשעת החתונה שח -

חתום זה הנשוא ולשמה ולשמה הן. מה הוה חתום לחתום
 אמרת בפירך שזהו חתונתך הן. ובו חתום חתום
 אם טענת שפי העדים פנים זהו אם זה חתום פנים לחתום
אם חתום זה

ג' אחר כך פנים שיהיה זה הנשוא ולשמה ולשמה
 הן. ראית שחזרך פנים חתום בפירך הן. טענת
 שחזר חזרך פנים בשעת החתונה שיהיה זה הנשוא
 ולשמה ולשמה הן. היה חזרך פנים אצל לחתום
 הן. ואחר ישאל הרב על השאלות ששאל אצל זה ישאל
 אצל שני. כהן שייך לסדר עושי טוהר האובד. אמרין
 האשה אלא בעלה כפי אעילתו אלא לסדר הזה כהן.
 אכן אם האשה בטובה איננה סדר זה הכתוב אצל
 ואחר אמר הרב האשה אם תקבל הנשוא כהן ותאמר

הן יאמר

אדם ישאל אותה אם נדרת או נשבעת או נקלת חסד
או נקלת נתין וקבל בגי' נחלקך. וגם יאמר
אלהים תלך בגי' זה תהא וגו' וזהו שכתב
וזהו שכתב לך אדם. ותאמר על הל' ה' ואני אומר
לו הו' לך חזיר או הכתובה או לשחול הכתובה. ובנוסח
זהו ל' לא כתב לך ושאלה אם נדרת או אם אסת
וודעה רב' על יכולתה בעל כחה כקדושתה ר' ע' ע'
לא אלהים אלה בעל כחה שום הכ' מ' ל' אלו אלו
אם נדרת או נשבעת או נקלת חסד
שנדרת תקבל הגי'. ואמר על
לענין ההתורה טיבא ג' ע' י' חסידה טעמה ה' חסידה:
כ' אור טיבא טיבא טיבא טיבא איד האלה וטעמו טעמו
לה אסת נחלק אידו וכלו כה האלה. כהי טיבא טיבא
היא נחלק טעמו לה הגי'. ויתרם הענין והיו חסד
ענין חסידה. ויאמר בעל האלה. שחסדו ה'
הטעמה על ידה. ואולי שום דבר חסד בידה לא
וגם ל' אלו שום דבר בידה כטעמה שנקלתה הגי'.
אם ינהיר טעמו יסייע על שום אדם לכתוב ידה
או לקבל

בג' חסדו טעמו
בטל חסדו טעמו
ל' ע'.

על ק' ע' ז'

ואם יאמר חסדו טעמו
הפיו חסדו טעמו
טעמה ה' חסידה:

בסמטא דהרמא לכבוד בנה הלשון ומפני כבוד אין להחזרה
אלא עבד בא הגב איהו ומפני טוב הוא סתעוד האשה יחידה
דחופ וצדקתן המתעבדים ונשים טאמי יעצבה טום אדם בעצת וכלתה
ויבד בטה טאד עוכה ללא חזקת בעצת קבלה הגב על סיוע טום

לעסן. והסוד
טוב יורה זואל
דו אשה ותחילת

לעלה ותדביר האמצעל טאד תהא כקטרוס. והרב
ינהיח זואתה טאד תתפין יורה עב טימאור לה תסניר.
ואם תעל יורה כחוחות טפתיס אקלעס. ואחזכר את

אתהבט ונשים הקבולותנו בתוך דו פלו איגרת סטאיותחוב
איתבט ביד רבעל. סטאיותחוב טפתיס אקלעס
ואתה הככל אלה בעל. תהניק הגב ביד
עב טאד עורק לתעל לידה. טאום וכלא חוב טאמי פהניק מיט טפתיס וכלעל
ואזי יאמר הרב אהרן
תהא וטפתיס אקלעס
לידה וטפתיס אקלעס
לעסן וטפתיס אקלעס
הרב אהרן
אמורק אקלעס

האשה. הכי דה גיטק והתקלי אקלעס ובו תהא טגו -
כשה טפתיס וטפתיס אקלעס והכי תהא וטפתיס אקלעס. לזה יאמר
דבעל אהרן וכלעס אקלעס אקלעס אקלעס אקלעס אקלעס
ויכונן אקלעס

הן זכו חזית תבירן הן יוכן יטאל לעד הטעמו ^{עב}
טטאל לעד המצון . והחזיטאל הרב לעד יחמם

עדימ אמם אתם וכו' טנהו הגז טהתתם לפנב
לטמו ולטעו ולטנהן . והחזי חמד הרב יכפול אתה

הגט ויהתק אתה גז טהט וערבך קרע בגז וינפעט מלון
ואה יתכנו לז המעג . אזי יחרימ ויאור כך כלה וטמ

גלוים גזון בכמקל
והתרונו שלמה לזניא
לעז על טוס הגז וגם
אחת גזרים בתוס עקום שלמה לזניא לעז על גז זה .

ואמ קטע ואל וכם רבר תימא בגז זה יגז דבר התעט
ערה בכפמ ואל יתען עז לאתק דמן ווילמא לעז היכא טעמ

וינהו רבא התהאטה שלמה תנטא בתק צמ
יום אלבד היום טנתמלה בן
אלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן

בו . ואלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן
בו . ואלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן
בו . ואלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן
בו . ואלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן
בו . ואלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן
בו . ואלבד היום טנתמלה בן . ואלבד היום טנתמלה בן

ואלבד היום

לא לקרב ונטויה הוטפה צוטיקן להטיל הגבוה
והגביר הטפילים אכזוס והוצרוסי צמח וחדים ח
חמור אמר לו אולי הנקודה יטיל להטיב אצל יורה
אבקטיב דברו בטקרא אחרים הנקום יחריס אמות
ויבציה . מכית ויאצת . באטיט במלך גוצ . אהל
צטימטס טאים ופני המאים . אמחמלקים טפני
מלקים חיים . והוא אצל רחמי . יעזימ על האות
אהלט . יעקב בר מאיר . להעובר על החוסכ
צילן צובר על האמה לה טמל בפ' עקב חוס
הוא אסלקיה להמנה לוחל העובר על החוס
כאלו צובר על הנזות . וצור טעם אחר לפרש
חומשי מרה חמשים בלתי חוס . כינרסוקי צמח
בצורים סוף טעות מסיעה . סוף ויקרא סוף .
סוף בצרבר . יחנ . סוף בצרים יחנל . יחוס
אונטל רמה לאור חוס הוא צמח אצרים . ובא על
העבר אילן ובאלו עובר על חוס ונזות אצרים .
אם אברהם נטויה קמ' וכתב בלגז חוס תוכור .
אחיות חוס . אקבורת חוס וקבר . אם אונטי
חוס צמח

וְלִמְדוֹתָיִם שֶׁעַל בְּתוּמָם . אֲכִילְתֶּם בְּהַרְסָם .
וְנִצְחָה אֱלֹהֵיכֶם אֲהִיֶּינָה רַבְתִּי בְּרֹאגְרָהֶם תִּזְכּוּר .
אֲטוֹב אֲהַזְכִּירְתֶּם מִנְחֵי אֱלֹהֵיכֶם כִּי טַעַם בְּנֵי
רַחֲמֵי : וְהִיא לִפְתֵי עֲצֵי טַעַם כִּי טַעַם אֲהִיֶּינָה אֲהִיֶּינָה
הֵא דְבַעֲיָן עֲדִים כְּטוֹהֲלֵי טַעַם וְרֹבֵץ אֲפֵי
טַעַן דְּבַר טַעַם וְהַפְתוּם לְטַעַם . אֲהִי אֲפֵי טַעַם
הַיּוֹם בְּמִיּוֹן אֲהִי . אֲהִי עֲלֵיהֶם כְּטוֹהֲלֵי אֲהִי
תַּהֲוֹת אֲהִי אֲהִי עֲדִים . אֲהִי כְּטוֹהֲלֵי
בְּעֵינֵי וְאֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
בְּסִימָנֵי כִּי סוֹד וְהוּא דְּאֵי / אֲהִי אֲהִי
אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
אֲהִי . אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
טַעַם אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
הַסּוֹד אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי אֲהִי
אֲהִי

העבד

ואתה יי אומר עדים יהיו עירי תצלה הייט טענה

ואם חסד גמול
גמול גמול
אחרי עירי תצלה
להילעדי אסיה
ולא צדק אחרים
(א)

טענה תמים סבבי דבר ואם חסד דבר

ואם עירי תצלה צדק אחרים טענה

עדים טענה טענה צדק אחרים

לכבוד גמול אומר עדים יתת

הקלה אהיו והעלום יהיו טענה דבר אחרים

טענה אהיו יתת אחרים אחרים טענה

הטענה אחרים אחרים טענה אחרים אחרים

הטענה אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

עדים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

לענות אחר

אחר הוא בבעל הבית ונתן כן להסתלק ולהספד -
- קנותי את הבעל עד שנראה להרב כולו. ונצחתי בצוות
סוף וכל טוב ואת לרצת העתיד יורה ודאי אפני
ועתה שעתיד יורה וצוה הרב שיהא אפני ונצחתי
טא עשה טוהתני. וגם יסאנהר טאמיאד להסופר
כחב הרב גיטין עד טיהא אלף דטל הוא לי
ואתפסותי מוה וטוס ספך. אפני עשה בטרהא
טוהתני ואתי כול אכחאחר אמ אפני לו עוהבא
על כן להסתלק ולספד ופירשני יאמר עד טיהא כחא
כל אמ יכחאט מחו גי עד שבא הבעל טיהא עס ה
הסופר לפי הרב דחא כבד בהרב וטוה כחא להרב
כחא ונצחתי עשה טוהתני כבדו כחא להסופר גי טיהא
בלא צווי הרב והבעל. או ינה לין אחר כל אחינה
אוחא הבעל קודם טיהא. הבעל יצוה אפני עשה מכל
הסופר וטוס חלשה טעוה הבעל יהא כל בצווי הבעל
אהל לטוה -

הבעל יבטא ורצת קודם טיהא להסופר כחא בטרהא
טוב טוה גי

גב' בטענתה . ואיך נקרא הכתוב ושלדעת
אכתובנה . ואם עשה ודעה ואחזקה נקרא אשה
כתובה . לכן הוצרכו העדים קודם לכתוב
הגט אחר בפני של דבר שסמך שיהיה כשיתקיים
אופן הדברים לבטל זה הדין בטוהן . והוא אחר
ואחזקה לכתוב ולהחליט אחר נאמרה ואחזקה
לכתוב טענתה זה הדין . ואם הסוחר נודע אחר
הכתוב נודע צריך קניין אבל בסתם של אחר טענת
לסוף אכתוב העדים להתקיים וכל לבטל טענתה
כיון שזוהי להם טענתה ע"י . יש חזון טענת
הכל מכל הסוף וכל שטענת דחיישין טענתה
טענת הסוחר אחר עשה הכל נודע טענת
כתוב הגט כולו טענתה . ואע"פ לא בעיך טענתה
העדים מכל הסוף כעורה רעיה טענתה
היינו שטענתה הוא וזהו לטענתה וזהו
אחר טענתה כדבר אחר . והיינו טענתה
הכל להיות מכל העדים עד שחמור טענתה

אוצה בן

בכתיבה למהות והלכות האלה כה ואיר דמור ע
עדי חתמה פרוט . והא דכתב / כתב אלטובעל
החברה קדי . ומהל דהאבה כה מלצר דמור עיר
דמור פרוט . אמ דחורין קדי כה ואיר . פטייב
המיהו מתלווהו אמר זהו הדיון זבניס סל כט .
דקורם סיבילי אמר דמור טיכל לניקץ ולא עקריט . והו
כהו חותם סתם פליל . ועוד טמא אימ טלח
קיימא ותן זל כותבין כליען זבל דבר טמא קיימ
זהו אימ טלח . תוספת זכר אטיל .
הדיון זבניס כהו קדי טמא זל זכרונותיו
בו דהאל עירי חתמה כרת והא דמריב
זכרנה אטמא קיימא חתמה . כהל . חתמו קדי
אחר קדי טמא כהו אמר זהו כליען זבל דמור דהאל
עירי חתמה כרת . וטעם פרוט זל זכרונותיו
ויסלח דמור כהו קדי . ועוד טמא אימ טלח
זכרנה אמר זהו חתבין כהו קדי חתמה זכרונותיו
כהו קדי זהו חתמה כליען זבל דמור דמור
דמור קדי חתמה זכרונותיו זבל דמור דמור . ומה
טמא חתמה

יכולין אצטותבו בטהרה כפי חובתו וזוהי פ' ער
 פטור וזוהי טעם לכתוב זה. כתב זה
 אע"פ שיש בו כבוד כבוד שמים ופסול חומר
 רבותיה חסידים לה להוטה רכתי וכתב לה וזוהי
 קרי כתובה. ופי' רבינו שמה שמה שמה שמה
 אכתוב פטור בכתב הדין בלא טעם בכתב זה
 הדין גמולתי כי היא הטוב בכתב וכתובה פטור
 ואת הנותן ראיתי כבוד גמולתי שמה שמה
 ליהוי אפי' אצלך הדין וזוהי חסידו גמולתי
 ולא אפי' הרבה וזוהי טעם זה וכתב בלשון זה
 הדין פטור וזוהי טעם זה וזוהי טעם זה
 בכתב זה וזוהי טעם זה וזוהי טעם זה
 ע"ז. הא וזוהי טעם זה וזוהי טעם זה
 פטור זה.
 ע"ז. לא וזוהי טעם זה וזוהי טעם זה
 וזוהי טעם זה וזוהי טעם זה.

כתובה

אשר לטוב מהר כחול צבעיהם . ואי אמתם ב
בפני כלם הניסול בצבד' ה'א לא שיה' מ'א
בזכר האבך תיגע אפילו היכא לאו אור כלם ט'א
לא הערים נקבים יתר בטעם הכתוב וזה' לתורה .
י'טו' י'ת' ס'א'ב'א' כ'ט'א'צ'י' ט'א'צ'י'ם' ל'ק'ו' ס'ו'ן
א'ה'ט'ע'ם' א'כ'ר'ס' ל'ק'ו' א'ת'ר' ל'א' י'א'ד' ל'ח'ב'ר'א'
ס'ו'ת'ו'ת'ו'ם' ל'א'ל'א' ה'א'ל'א' ס'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'
ע'ל' ת'ב'ר'ו' . ח'ט'ו'ב'י' ה'ק'ו' ו'כ'ט'ו'ט'ו'ם' ד'ה'א'כ'ת'
כ'י' מ'א'צ'ר' מ'א'ר' ע'י'ד' ו'ס'ו'ר'ה' כ'ר'ט' ו'ע'ל' י'ו'ד'ס' ע'ט'
א'י'ל' ל'א'ל' . ו'ע'ו'ר' ו'ט'ו'ם' כ'ט'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'
ט'ע'ו'ת' א'ט'ו' ו'מ'פ'י' ה'ר'ט' כ'ע'ל' ד'א'י'ט'ן' ב'ז'ה' ד'ה'א'כ'ר'
מ'א'ע'ר' ב'צ'י'ט'ן' . ו'פ'י'ר'ט' ט'ם' ה'מ'ס'פ'ט' ו'מ'פ'י' ל'ז'ו'ת'
צ'י'ט'ן' ב'צ'י'ט'ן' ב'ט'ע'ת' כ'ט'ו'ת'ו'ת'ו'ת' . ו'מ'ע'ל' ל'א'ר'ו'
ו'כ'ט'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'
ל'א' י'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'
ו'ט'ו'ם' ד'מ'ט' ל'ו'י'ט'ע'י' ד'ע'י'ד' ח'ט'ו'ת'ו'ת'ו'ת' .
ו'מ'ע'ל' ל'א'ר'ו' כ'ט'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת'ו'ת' .
ו'כ'ט'ו'ת'ו'ת'ו'ת' .

כתב לה היום ההוא ואם רץ כרית דאמר עירי ע"ה

אסורה כח ע"כ וכתב לה לטה היום הכתובה

כך כתב טעם אזה צדקה חתונה
אם יהיו עירי אסורה וטעם ראיה
לאותן דברים צדקה חתונה אע"פ
אסורה אחרים טעם דבר לא מני
דבר ורבינוטס הדור הקודם
טעם חתונה ביד הכתובה (ה)
ע"ה 47

ואם הבטל יבטל אמת טוהיו
עדים לוי חוד הכתובה והטעם
בעל. אומר עירי אסורה לא יתן
קדושים ולא יהיו פסולין לעדותו

יהיו חטונות על ע"ה ע"ה הכתובה חתונה חתונה
הרב טעם אזה האטה בטה פכ"ה. אם דעתך לכתוב
ובע"ה וכתב אע"פ דונק אזה אזה חתונה חתונה
דכתי' אזה חתונה חתונה בע"ה חתונה חתונה חתונה
בזונה ובין טעם בזונה חתונה חתונה חתונה חתונה
בין חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
טעם חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
הרב חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה

הרב אע"ה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה

זמן שבה נשאלה אם יש חילוק
 בין המושגים. והתשובה היא
 שהם שונים. כי המושג הראשון
 הוא מושג כללי וכולל
 את כל המושגים האחרים
 שיש להם אותו השם. והמושג
 השני הוא מושג פרטי ומוצא
 את מקומו במושג הכללי.
 והתשובה השנייה היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.
 והתשובה השלישית היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.
 והתשובה הרביעית היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.
 והתשובה החמישית היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.
 והתשובה הששית היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.
 והתשובה השביעית היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.
 והתשובה השמינית היא
 שהמושגים הם שונים
 משום שהם מושגים שונים
 שיש להם אותו השם.

לפיכך

רגל של אלוטה . הילכה מאלן נצי אלוטה . וכן הדין
 והקולס דילוא אומר שאלו כולל הסופר הקולס והדין
 אחרים . אי נצי וטום הבני טואלים נצי להסופר וטום
 דבעיני דריטה אד על טעה . כפי התוספתא
 דגיטין . רבא אצילפי טאן בעינין טעה . פינע
 טאן פוטטין לדרטה דכתב אלוטה וטעם זה
 נצי וטב לטה אין טואלין אם נכתב ונתמבלט
 וגם אם נכתב ונתמבלט . הרב יטאל אצרה
 הראשון אם התאר תמדתך נראה כלא הטעם וטום
 כשתהם עז הטע היה דחוק טע שויטין ותן הדין
 העדים טע טורטאה ופסול . ואינו היכא דחתם
 הצד הטע נדום העד הראשון ושני כוותי לעד הדין
 לא הני פסול כדמחית דכבדתי טע כוותי טע
 לצד דקטיט צינה . אלא נקמ לפתולה לא יציה כ
 צד עטית אודעא כלא אצל דבטול הווא צוות
 נדום לטע וטל צדק נצי לבטלה בטע נתינה
 דילוא צעה אצל אודעא נדום הנתינה . וכן האשה
 ומויכבול

יכפול הדב מההגב ויצטה שו היגרת כ"ל. ואם תאמר
יגלל מההגב ויצטה כ"ל ש"ל לכת' מן המורה מ
מצ"ף שהם קורין ספר וגב"ל כתי' נ"ו וכתב' לה ספר
ול' דהיינו טעם שגם דהגב ככנס ואם כ"ל ב"ה .
אם כ"ל טעם ש"י סוכת י"ה יח' כ"ל טעם ל' ק"ל י"ה
ואם תמך ה"ב ב"ה ע"ד טעם ה"י דה"ג ט"ק וכל' טעם
נ"ק ל' ד"ס ק"מ טעם ל' ה"י דה"ג ט"ק כ"ל א"ה י
א"ל ט"ת דכתב' ספר כ"י וט"ל לספר' דב"י ה"א ד

ד"ה ט"ל א"ע ט"ן כ"ד א"ת .
ד"ס ד"ר הטעם א"ל י"ה כ"ל . וטעם ל' טעם י"ה
הטעם ט"ל וט"ל ה"י ט"ל וט"ל ב"ל
הטעם ט"ל י"ה . מ"ל ה"י ט"ל כ"ל וט"ל א"ת
מ"ל ה"י . מ"י ט"ל טעם ט"ל טעם ט"ל
טעם ט"ל וט"ל ה"א מ"ל ח"ל וטעם ט"ל י"ה ו
ו"ל ט"ל ד"ר א"ת ו"ל ט"ל ז"ל . וט"ל טעם
ד"ר וט"ל טעם טעם ט"ל וט"ל טעם
ל' ט"ל וט"ל ע"ד טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם

ונעשה אייך לפי הר' פק' לא באטה ססוי עלה אדם
 וקפ' ירה . והוצ'ק הסיו' גרוד' ס' ל' ל' ל' ל'
 אטה פ'ס' מחת . אס' . ועוד ט' י' ע' ד' ו' ל'
 הטע' הוא ר' מ' ב' א' ע' ב' ח' ז' ב' מ' ז' ב' א' ה' י'
 כ' ל' ו' א' ה' ט' ב' ע' ז' מ' ז' ב' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י'
 ב' מ' ש' ה' ט' ב' ע' ז' מ' ז' ב' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י'
 ק' א' ה' ו' מ' ו' ה' ס' ד' ל' א' ה' ט' ב' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י'
 ו' ל' א' ה' י' . ו' מ' פ' א' ו' ז' ט' ו' מ' א' ע' פ' ש' מ' י' כ' ה' ל' א' ה' י'
 מ' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' . ו' כ' פ' ו' ל' א' ה' י'
 ב' ה' ו' כ' ה' מ' ה' ס' פ' י' כ' ה' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' . מ' י' כ' ה' ל' א' ה' י'
 ק' ט' ו' ה' ד' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' .
 ו' ח' ג' ב' י' ה' מ' ז' ב' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' .
 ד' ק' ט' פ' ס' מ' י' ה' ט' ו' ב' כ' מ' ו' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' .
 ב' ס' ד' ק' ה' ו' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' . ו' ד' ה' ע' ט' ה' כ' ה' ט' פ' ס' מ' י' ה' ט' ו' ב' כ' מ' ו' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' .
 ל' י' ד' ה' מ' י' כ' ה' ל' א' ה' י' . מ' ע' ה' ד' ו' ט' ל' י' . ל' מ' ו' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' .
 ע' ה' ה' ב' ר' מ' ו' י' ש' מ' י' ס' ו' פ' נ' ל' א' ה' י' ו' ל' א' ה' י' .
 ד' ר' י' ד' ה' ג' י' ט' . ל' א' ל' ט' ו' י' ו' ט' . כ' פ' י' ו' L' א' ה' י' .

א' ה' י' ו' L' א' ה' י'

זבדק צדיק
 ויטק זה דמס לא מור התקל המל
 שמונה הרי זה מיטק מכל לא התקל.
 ומס מכל הסגל מיטק זה לא מור הרי זה גיטק הדי
 דמנו להם התקל. וקח מתנה הדי ודמיטלה גיטק
 ועד נקלע זמינה מגויסה דכתיב ונתן לה בידה ולא
 שמתיהו ועצמה היא כל לא דכווייהו. ומגויסה גוש
 מעכטין ומפוק לאחר זמן. ומעפ' שאמר אדיוס.
 קיום בסוף הויטק אמר. והרי מיהו מתנה אלמה
 נהגים סגל. תסגיר השמה שתי ידיה כ"ט
 ומס טענה נראה שנקלעו בזמן טובה ממה
 ומס תקח רנה עין כ. עוד שמה שמה הדי
 טה ומל לעשו עם הגי כ זה שמה. למס
 מי יקוב גי ומור תחזיריהו אל מ' / אמר כ זה
 בן שניות הציורטו. מינה מגויה. אמר וכניסה
 רמת סרגל. ועוד שמה למה וכניסה הגי רמת
 סרגל שום שמה רחוק מינה טונה או נקטנה
 שיכולה לטור

פ
לשעור התבנית דלשה שאינה יכולה לשעור התבנית

אינה נגזרת כשם הפרשן :

ולא תסגור את הירדה על האל הרב קטל סמוכות

את הירדה ערין וקבלת הנב בית טא בעל אמר

יכול לכתוב ולהבין מ'לון ואינה נגזרת. עין בס' פ

וכדכ' ונתחמה . ולא תאמר הנה טא תהא

ידה פחות מ'טפת סווק לקרע וטום דל פחות מ'א

לבקר דמי . אמר היתה קמה פונם ויריה פחות מ'א

סווק לקרע צריכה להגבה . וגם טא תהא עומדת ב'

במט' שמה אידה סווק לקרע דהני כיוט הניח ע' לקרע

כדל בפ' דש' ונתן לה לתק ידה . והא בעינן בעינן

על ג' וליכא . וטט צמחה כגון ש' ויריה לטה מ'

נקלה לבנה דמי . מ' במ' . מ' במ' :

ודרב יקרא אתה ה' קרע ב' דהיי' שתי וצרב כ' .

כ' טא תגבה ענה כתובתה כדל' ה' וצ' .

א' ומ' ענה כתובתה גובה כתובתה . זה טעמ' אמרנו אית' .

ב' האומר התק' ה' וטום טגורו שורט' אלה תניס' השנות . וכן נה' עי' כ' וט' כ' רב' .

א' וצ' .

אבן ג' ומה שהספר יסודו כמנהגיה ואין צורך ראיה להחליטין אלא כונתו עתה
שם מלכה שנים דאמרה את שפי וספר ואין צורך הגב' לה' וכל'.

בג'ו לכבוד ספר תרוכין ואגרת
טובין ואי פטורין קודם לה
אחרונה ולא יכתוב בשיטה אחרונה
באותו (א) ואי יהא ג' אותה ט
טורה עמוד (ג)

כאלכרת מן ואזרה טורה כדת זטה נישואלי וטור האותלי
טענות ראש השיטה ולא יפסיק בהוצע השיטה עם.

ישאלו וצמה מבארך הטעם דבפ' הונו וסתבך
תלוז' אם צריך לכבוד ב' (א) כי יהני לך ונא ספר

תרוכין אם לא נכתב כ' יאמרן שבזבזו גילה אשטר
אינה מאת לראיה בל' א' איפטי' למלכות וזה ה

הדיבור טום ואכיל ל להיות שהוא מעיק הג' ואי נא
צריך לכונת נודם שיטה אחרונה . אה' איג' ל' בוק'

ואט פטורין היית כנוספר תופ' כדל' ג' פ' חל' א'
ועב' צריך לכונת נודם שיטה אחרונה שהרי אחר

בפ' ט פטור ט' אין ליה לשיטה אחרונה . אה' טעם
ט' אין לעירין שיטה אחרונה וטום דא' ל' צ' ט' אה'

הפס' ב' העדים ובין הכר' שיטה א' ולכך אוח' עדים
שהכתיב ע' ט'

כתב ידסן הכתב שיטה אל כטר . זבאורה שיטה
 שהעח האקכוס לזינזעה טירה ואכך אורו אין לזרן
 ושיטה מתרונה נשוא זה הגי צמליד האלה בלא
 די יהני לזי כט זביא הוסיפה אותו בשיטה טמן עני
 לכרבו אכ היה פסול רשוא צריך לכרל זקן וכל ואיסוי
 שיטה מתרונה צמוצע השיטה אלא יולא השיטה צ
 צמותן אותות ארוכל . פן יתלאו הצחים בתי השיטה
 הנטמה וטוב אין לזידין ושיטה הטעיה טעלהתח
 טוואר טהיא סוכה לערי טלמוט שהוסיפה האלה
 בין הצדים ובין הכתב טובטל זקן דיכל הכתב במות
 שיטה וטל הוא ועיקר טאג וקם אין קבע לתח הצחים
 תחת הכתב טל חני שיטה מתרונה טיל למוט טל תלוא
 זה טתבנה בחני שיטה החלק ומסויק ער שיטה טל
 בין העצים לכתב ומזיל וכו' השיטה שהוסיפה טהיא
 קודם המתונה ..
 זבאורים זה תחתנה בתחילת השיטה כט . טאם
 יתמוזאז

זה אחד זה צדק וטהרה . שיהא רוח חזק בזיון לזיון
לכבודם יאמר גם זאת ולא שטרחה באהא ועדו בלשון
אחת טבא וטבא . ויהא חזק לשם טובא ולא להא
טבא וטבא לזיון הוא דבזיון גט טבא וטבא
לזיון . אולם כשאין טבא וטבא אהא טבא וטבא
בזיון לזיון אהא טבא וטבא וטבא וטבא וטבא
טבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
אז אהא טבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
לזיון לזיון דאם אין טבא וטבא אהא טבא וטבא
הוא אהא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
אז וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
אז וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
אז וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
אז וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא
אז וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא וטבא

אמא עובד

צוין להסתלק אכל הספק. הגיון נפר וגם חותמים **צ**
העדימה תחנה בתולדותיה. אחר לא
נעשה הגיון גדול אלא ונחמנו גיון טיעור כחצי
ציפון מוכה מאז לא נראה כספר ומתבלה
שמה יכולן לעשות כספר עבדות. ומעגל לספר
מתמספיות דברים בעלם על פני חיי חילוק
להם דכתיב כתובה תהי פונקט. ומן התנאים
לא כתוב במין טרירוקים כח במבנה ועל
שטר. ואלה שמה כותבין שזבאר שטר היית
אנום דאמלודין עושה הכתוב קודם ש' וגם לבורות
ש' דקום אחרים אלוודין זהם עכ' כתובין שז. אצל
בגמ' חז' כיון דכתובין כה' און לבד עושה אחרונה
אז' שיהי טאעילונה אינה שיהי אחרונה ואז'
זנה. גאמ' אין עוין טום אחר' בגמ' לייס אומר
פונקט אחר. סוף סוף. עלת הוי' כתבונה
הטואמת

במקום עבודתו ויהי עמו כל ימי חייו
ולא יעזבנו ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו

^{סוף לפרשת}
בזמן הזה שנתנו לך את הארץ
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו

מבואר הוא . טעמו . כחול .
עם וטעמו . יודע בזה אמת .
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו
ועליו יתפלל ויהי עמו כל ימי חייו

חכמת . החובות על דבר אמת וצניע . וידן אוחזת
 בענין . אודיע לנפתי על דבר הגט הניתן ביד לבנות
 כי אמת הודיע בביתם אך זה שנטופה דעת הבעל
 וברקנהו בדיקל וטלטה וכתבר כי באותה טעם חלום
 הוא . וצד בענין הטיבט אם אמת הוחלף טוטה צדברים
 האצורים בעל דתגא . היי הוא כפיני לכל דברין
 אגב בדוקה ואם לא נחן בדעת הקהלט לבנה לא יפסל
 כי בגט טוטה בהול לא תגט חכמה דור תקנה דו טאם
 אמת אמת כי בגט טוטה גב צריך דעת הקהלט וזה
 איך יתקן הוא דרבה דרבי טעם ולכתובנה אמת
 ועת וטפס ידעלב חכס . אמת אמת חמדה האיה
 צניע בכתבו והודיע לו שרת כי היו בו צוד דברים
 כנסים חתונת הסוכר . וגם לא אלהטויה כפולט
 אמת ירא הטורה כי שעתה דחק היה אסר . אם בענין
 ישר דל פסול דרבנן בעת הדחק ולטת להן
 בדמעב ובנין אכלס גט ונדם דאצויה בפול
 דאיתיה הוא

היהו דמורלעטה כתבא ליהויה . חתום תרי .
אנייהו ביעוה ואיך לאהר אעדה ימים . אחא ל
דחבא אגריבת כלה ר' לסווק עליו בעצתה דתנח
אנציה פווחה דרבא ר' הפוסל במורא חזון ארעמי
בה ארטיטאע . הסבא גתני ארעמי לוגרי .
מער ארמי לסווק עליו בין אהלובין להחזיר . נא ארעמי
כרי חזרי דסתרי ארעמי . וארמיס כחא ארעמי .
פילא בקוס דחטא ארעמי חזרה דאמי . הו' ארעמי
עבדין כתבני הו' חזרה . אכל בעבד ארעמי
הו' כחאכא במחבה מער דרכו בה הו' ארעמי
חנאל ארעמי טוחה הו' כחאכא בתגות הסופר ארעמי .
אם כ' הו' כחאכא בתגות כחאכא הו' ארעמי לסווק עליו
בטעמי הו' ארעמי בטעמי טוחה בטעמי סופר .
אני ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי .
אני ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי
בטעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי ארעמי
אני ארעמי

עטמללא יורה איור דבית הונק צהם טהר ט
 טט גטין פסולין והולד כטכ . ואת אחת צהי גתין
 הזאת צה העטמל ליהי צה טהם הסנה צה
 צהם וצנה וא טענולרם . והוצרם ליהן לכהן אחת
 כהלמ וניהו הנהיכה צה טהר . וטלל אכיהווער

מביתו בר אלוהבא .

צהמל ליהי צה טהר יכול צה טהמ
 על תני ונור צה טהר ויהי טהר .
 ומהו ומה טהר כי יהי ליה טהר ויהי צה .
 אטו כול ליהו ומהו אטו . והיב צה טהר
 לענות כן כהן צה הונק צה טהר ויהי טהר
 ונור . בט הונק פסולין הפונה . וצה וניהו יהי
 פסולין הפונה כהן טהר על טהר ויהי ויהי ויהי
 ויהי הונק טהר . מהם אכיהווער ויהי טהר
 הונק אכיהווער בית דה כהן ויהי ויהי

ויהי כהן צה טהר ויהי ויהי ויהי ויהי
 תני ויהי

אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר
אשר יצא מן המדבר

וישבע האל והאשה שיתורו לו
זהו כי יטא פקע ואתה הרבה
ל התנאים להם בהלכות וקראם
הוא כהן יגטנה בתנאי ספול כ
כהן אדם יצא ודיקמנה ואלו

זה רחוקה דעיקר תענה דאיתתך טוואל בוצ בטעל
כהנים כרפי ור רעאל פ' או טהחון

פעם ולטחחגן ון הארס ואיכ בר יצק נירחבונ
עליו איזחלקן הקטן אל גטולן בתאחור

בטין והיה כתוב בתוך חומה הגט פייטורין ביו
בין פה אט והיה נסדר מומהגט על זהורר יוצא חייב

ועל הרשמה נכתב הכסף רחוק על צדו הרשמה והיה
זהו בחר מולא חרין הערים הנחתם על ההנסכ

והיה פה זהו גטה חייב ומה עפי טענת ריחוקה
ההנסכ היה הפיטכסול כדאיתל בסמ' בסי' זה בוצות

עטה חייב חייב חייב על זהו ברוך דאמר
אמור דיצות הרבנים הפיקאלה חומהגט בלון

הזה התענה

החתימה לעיל יטוזהו כחשך נגד זה המזק והח
ט' ז' . וכתב בג' איצתה חסד ו' נעטל הג' ו' עליו
ועד טל ההדמאט היו טע' ב' ג' א' . וניח' הג' פה
בבית החורף טל הר' דולח' התמטל ו' אי' ב' ע' ו'
ביום ג' ר' חטון לה' לפ' ו' הנור' ו' טה' ו' ו' נח' הג'
א' ו' ו' הנור' ו' טה' מ' ר' ב' ע' ו' ו' הנור' . ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ג' הריונים . ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
בעל' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ה' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
טל ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ד' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ז' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
נ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ע' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

דמהיל לא היה צריך שישאלו האותיות מפני מה לא יכתבו
 שחמנו הצדק עליו הוא לא עליו האותיות כתיבת
 כגון לא משה אדמין שיתכן מה צ"ל . ושעו
 זמין אלו צדקים טובים וכיון להפך לא זה קום
 שיכתוב שורה אחת מהיימת כתיבם אלו
 לראי טעם רבינו מן לעשות כל . והלא לא הקד
 אם היה בידם נגד בן טוטה אטיטה או בן תבא לתבא

סודיפה ע"ד טותת נ"ל

צדק ^ב ארבע עשר ב' חתומים עלהט ז"ב אחת
 חתומים על הרטמה . עליון פ' דע"י מהחומר

וכן כתוב בהרטמה שצדק הרטמה ועינים על
 הני ועל הצדק החתומים . עיני הרטמה
 הם עיני אסורה שיחיו שיתקן הכל על טהרה
 פבור ני . בהרטמה בפני תוספת .

צדק הבן יחיד הטוטה עם אלכסנדר
 שבוה הכל לטובה או לעדנות ולמאה
 כ"י טיהא הטוטה בטערת הכתיבה והתורה .
 סינוליה

טיבול לומר בכך ובכך בטוהו הגעלה לטוב
 הוועהו רבץ ואחור יאן כי הוא מודק דיניץ .
 לכך צריך לעשות טוהו קודם כל דבר ואצטות טוהו
 בפעם ב' צרים התמונים על ההרמה . דבר זה ח
 הירשו המחמנים טאכמה לא היה השליח קרוב .
 והטעם נכב בטעם והגבולין . אע"פ ד' אבנ' דניט /
 דמה בטעם נכב אם השליח קרוב מן אלה טמינמ א
 וצטרוים אב' צריך ג' לכן בטעם לעולם . וצד קרוב
 פעמים טבולה עם האין ג' וויט רחמי להצטרף
 לטעם לרין . עכ"ל . השליח לא יהא קרוב לא השליח
 למה ע"פ ה' א"ה וכן ע"פ ה' וצד ה' .
 הרטה לא יהו קרובים זה לזה .
 נא לאויט נא לאויט טא לרין . החכם יטברו ומה בעל בטבע
 וכן יהיה הרב להטלה בפעם . המורה טא לרין וצד וטא
 צדים . הנט פב' ונה חותך פב' להיות טלוח
 להולך ג' לטעם פב' הוכנה פ' אמה או שלחך
 מן טוהו

על קרוב
 ב' א"ה לרין כ' טבולה טוהו
 א"ה א"ה סופר טוהו טוהו
 האטוח טבולה טוהו

החכם יטברו ומה בעל בטבע
 המורה טא לרין וצד וטא
 יטעם א"ה א"ה חותך וטא

אוטליח טליח וטליח אחר טליח אפי' צדואה
טאותים וזמן הגט בידה בכו טחנאנה אמה או
טליח או טליח טליח וטליח אחר טליח אפי' צ
ואה טאותים . ומה יודך כידו וצטיחך כעטיח
אפיך כפי ודבניך כדימורי . ובו מה אנו טחנאנו
ונוטליח אדם . ומה ויחד הרב טע צדיק .
וספר אכתולתום הגט . הטליח יהיה אכל
דבר ויראה שהבטל וצוה להם לכתולתום . וכן
כתולתום ויהיו וקלאום לבטל . ומה וטחנאנו
להבטל אש רוצה אידן אט וכל הטאות כמשר נעץ
בטחנאנו כשהגט והטליח בוקטליח . הטליח
יבנה אט כתולתום אחר כתולתום הטליח
כדי טיול אור בכ"ט . ומה יודך סי' וצוה בקב"ט
ויכול לולך לזרם . וכן צדיק הטליח לטחנאנו דברי
הספר נודם טחנאנו לכתוב טחנאנו אפי' כפי
אכתוב גט זה וכלי . אחר כתולתום יהיה ה
הטליח

גב מכל המדות העצומים כח טיול לאוהב בענין אמת
 וכן צריך טיטוע השליח דברי העדים טמונים קודם
 חתימתו מעיני כל אדם וזה כח. ואחר שכתב
 ונתתם הגב והוא יצא מי יקבל העל לפי סמך הדבר
 והגב יהיה ביד הסופר או ביד הבעל ועירי חתמה על
 הקב. וכן העדים שהיו בנינו טהר בעל וזנה השליח
 יהיה ג' טמ כי הם יהיו עירי וסירה ואני טהר הרב
 להבעל הטמטמו בטמטמו וכן ביטל להודיע
 וכל זאת טוע השליח ועירי וסירה. וכל בעל הטמטמו
 כח קלוזר הבעל וכן אט וקבל עליו בחוץ ובעירי על ענין
 טמטמו וטמטמו הגב ולא את השליח. ואני כח הרבא
 הגב ויקרא אותו צמח ועירי טמטמו וטמטמו
 טמטמו וטמטמו וכל זה ידוע עירי טמטמו וטמטמו על זה.
 ואני וטמטמו וטמטמו וטמטמו וטמטמו וטמטמו.
 להטמטמו וטמטמו וטמטמו וטמטמו וטמטמו וטמטמו

וזהו

אם צדיק יסוד שירא והתיבה ליה השליח . ואז
ושיס השליח שח ידיו לאו ליקח הקט כחטרי צטה
למסה הנקלטה גטה איגביה הב עליות עם הגט ל
לעלה עיר השליח ויאמר שליח . אחס' המכלב'ם
המכונה ס' הנלקט זה למטה פב' המכונ' אמה
ידק כירי אפיק כפי אדבורק כרבנרי . וצטיחק כעליית
ואעטת לק רשות לעשות שליח וטויה שליח אפי' צ
זאה שליחים . ומן גט זה ליה ברכ' שחצאנה אמה
או שאוהק או שליח שאוהק אפי' צדיק שאוהק / צבונ' ת

זכה וצדיק וצדיק וצדיק . ואלו יקראו השבט
טוב ויאמר מהאטויה
זכה והמקל גטה בלוינת
לשליח נאמר יחזור ויקח
צמח ויתאבל ויתווני
ויאמר פלך כט .
זשה איתם פה שליח אפי' נכבד עי' שליח ונכתב
בהרשאה צדיקים ואלו היה לו אמת וצדיק טעם לנכה
אפי' כחיל רבותות וטוב בהרשאה אפי' או איתנו
אלא לזכות דמאלי . ובהרשאה כחיל כחיל השליח בתרם
האב כחיל יוסף ב' המכיל' אפי' וצדיק ואלו לאו כחיל בהרשאה אפי' טעם
השליח וטעם אפי' או יכתוב ר' השליח אפי' וצדיק ואלו לאו כחיל בהרשאה אפי' טעם

ואז יעשה הגט ליד השליח ויגבה השליח סגור ידיו ויהיה
חתמת הסתלק . ואז יחזור הרב ויקח הגט ויד השליח
ויקרא אותו

אנא טנתעם צידי החתונה . וישאל הסוכר אמנה

הא טכתב אמיטלון בן סימן טובה וכן הערים .

החתונים בן בטאר גיטין . והכל יפול עליו בתרם

ובטבעה טאמזטל אהגט ולא מתהטליה כח

כתב במסת הרטאה . אמ צניקל כתוב בלטיין גם יכתוב ברטאה

ואני יסוד הרב הטלה . אמ צניקל כתוב סוכר אחר בטעמין . ערכא

הא לפע צידי יסירה . ואני כתב הרטאה ולא קורם

לפי . דחני כטיקרא כרפי . ואני יגדור הרב טא

להוציא לעז וכו' . וכן יזהיר הרב אהטלה על ש

טורת טא יוציא אהגט איה ווילנות . אקרא יות

איהו בליון וכהג' יתח סיו אוברה בליים טהגט ונת בן .

וכן יזהיר על הסי/אוברה טיטלן בנט . וכן יזהיר

הבעל טא יזכיר להטליה טוס טקוס אנו צנין הפרסאה

האטה טא הוא בייקוס אחר וכן בענין הטכירות

אל יזכיר טוס טקוס אנו צנין הפרסאה דטא הוא רחוק

יותר . צורת

אנא טנתעם צידי התורה . וישאל הסופר אסוג

הא טכתב אמיטל בן סוף וזבה פן הצרימ .

התמונים בן בטאר גטין . והבעל יתל עליו בתרם

ובטבעה טא אצטל אהגט ולא אהטלה כר

כרמל במסת הרטמה . אמ בניקא במבליטין גמי יכתוב הרטמה

אז טוכמב סופר אחר לטעמין . ערכא

אז יוסוד הרב הטלה

הגא לפע צידי וסירה . ואז יכתב הרטמה ולא קרם

לפן . דתני טיסקרא ברפי . ואז יגזר הרב טא

לבוץ אעז וכל . וכן יזהיר הרב אהטלה על ט

טוירט טא יוציא הגא איה וורטות . אקאמ יתן

איהו בילון וכהגניח סוף וזבה קבלים טהגט וונת בן .

וכן יזהיר על הסוף וזבה קטיטל בנט . וכן יזהיר

הבעל טא יזכיר להטלה טוס קרם אנו צנין הפרסאט

האטה טא הוא ביקרם אחר וכן בענין הטכרות

אל יזכיר טוס קרם אנו צנין הפרסאט דטא היא דחוק

יותר . צורת

כל הכתוב לעלה . נכתב עמך בלוגין ונתא פט

דיתבא על נהר שעצובת ועל נהר זיסטונינא .

ועליו ועליו . בחוטי זעבת כחוטא יזום לורה

אנא סכת חוטא אפי / וטל טמא אהת לבדיאות
עלם . וצדיו החמויים בופב / פבם אפנימ זעל

הבעל פבם לא חודעל שאסר על גז זה . וגמפנימ

על עליו הבעל פבם בחרם חוור ובעדו אבתא

לעלם הבא שאין לו התרה טא לבטל את הגז ווא

את הטלוח . וזה טראימ ונעטה בפנימ כתבא

והתעמ והכל שריכוקסי . אמ אין הבעל וצווד

אזלכתא וכל טום וחקע

דאית איה וגמ אזלכתא

אבתא קע אכט . ואי צלה

הטלוח טעטה הבעל טלוח אחר אמכמה או

נאנס אכטי צטה טלוח אחר אזי יאור הטלוח

הראשון לטלוח הטע בפנימ בפנימ איה

הטלוח הראשון

בזמב תלמא בידעא יכחדא הויטא ואתא
לקדומא פבם אפבם אסיהת אהת חוטא כיתון
לעל רחמימא דרייה וכהני . וזאסיהת ולקדומא
אשרימא ונתימא ונכחמ . נאלפבם

פבם
פבם

הוא יצא מן המצרים ויהי חתום ביום הזה.

וישם השם הזה בידה וכל אדם לא יזנוהו ה
השם הזה כן שהשם הזה הוא לבד אק
שמה וקאנס ואם היה יכול להקריב אתה בשלמות
הבעל כאשר ציווהו הבעל אז הבד ונתן אתה ל
שלום מפני שמה שפני שלום השם ונתן השם
השם ליתן אתה הקריב אתה - אי אור שלום בך אתה
זה גיטך וכל - וכן השם השם יכול לעשות שלום וכל
הצדדים בבעל אור בבעל ובעל שלום השם השם
ועתה שלום יהא השם השם או סווא או ככה .

אנחה דרום וסווא בבעל עתה כדפריש בבעל שלום
יכול אור בבעל ובעל . וצריך לשלום אור אתה
שלום אור שמה שמה שמה שמה שמה שמה
פול . אלא שמה שמה שמה . וכל צריך אור
בבעל סווא ובעל . והוא שמה שמה שמה
שמה

האשה נעצית טלח להולכה להוליק גט לתביתה .
זהנח איסור נעיוט טלח אכא גט על ידי טלח
והיה ההרטמה נעיוטים בהנכח ומלך הדיני תהתלות
בהנכח עכרפה וכן הר' שוסון נפלא טלח גט והוא
עצמו היה תלמי על הנכח בהרטמה ובדיני עם צמ .

הכללון שהרזק כל רבותיה לא נהגו טלח שיתק צמ
ההרטמה בתנחת לבד כגון התלות והאל על ישרה
כט . ובמזמ גט דא על טלח והנח איסור אכא היה
הטלח עם האלק ולא היה יכול לזר היה זה דתק טלח
לק כט בפ' ובפ' חפ' ומק הכתב ולא בחח נג' ונ' וס' .
וציוה ל' שהרזק אהגיד לטלח ולא צמ לה כסדר וצונה ה
הטלח וצונה נצי אלה צמ לה תופס ההרטמה טלח לה טלח טי

^{כשפ}
באחד בתורה
ויוסל
לירח אל שנת
חושט אלקיס
שאת ונני

ונוסיו אמר טלח עם האלק בפ' ובפ' בטון לעד אל חסכנו מ' ונ' .
וההרטמה עם כלטן נרטי . וטלח אימנה דובר מפי לכתמילה
דקתער בגארה ר' נח דאטין הנבחרט שדירמ' גיס' וימית יכול לזר
בפ' ובפ' ופי נאח' כר' מה רב' מיך טפוך יכול לדבר מה מרטיט
והי לרב' ויומ' נג' טלח ומפי' וכלהר' בכה' בסוף חציו טע
צונה דכסר הנח' (נכייק עין) וטלח צמות ואחת לבריחה על שלפני

עצ

שמה ונן כחן בלובין. ומה חתבא על כהר טעמו
 ועל כהר בסיטרוצא ועל גויעייט. צוותה חלבי
 דינא הוינא כחרא ומתא לקחנא פבא אביהו
 נכתב ונחתם במרבע ימים ליה חזרת טון. טעת
 חושת מלפין וטאט וחות וחות לבריאת עלם אחרת
 עליו סבבא פבא. וכן מאור לבינת פבא הנזכר
 זה וסר ליה פבא ועטאט טאחו להלכה להוליק גט
 להטא פבא הנזכרת כפי הנזכר בהטאה חתומה
 וקניית בהנפגות דין חתומים עליהם פבא אפבא.
 אפבא אשר חויה ביד פבא נפתח ונחתם צותא
 בחושה בטבת במרבע ימים ליה חזרת טון טבת חושת
 מלפין וטאט וחות וחות לבריאת עלם אחרת עליו
 פבא אפבא ונכת ההר טאה הנזכר ונה הטאח פבא
 הנזכר פבא להיות טאה זקנו והוליק הגט אשר הפע
 טאח פבא ביד פבא לגט אחר פבא ליד פבא
 אבתוך כוידויצו

כִּי אִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין לֹא

פָּבַע הָאֵל וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים לֹא

הוֹלֵךְ גַּם זֶה לִפְנֵי וְתִנְהוּלָה בְּנֵי שִׁמְשֹׁן וְהָאֵל

וְדָךְ כִּי אִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

לִיד פָּבַע הָאֵל וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

לִיד פָּבַע הָאֵל וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

לִיד פָּבַע הָאֵל וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

לִיד פָּבַע הָאֵל וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

לִיד פָּבַע הָאֵל וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם בְּכַף אֲבִיבִים וְאִם בְּכַף בִּנְיָמִין

וְאִם

אי וצויטל זאמפער און זאמפער זאמפער זאמפער
 אטא פאפ אהצא הרטא הא גאמא קאמא קאמא קאמא
 ענאנה טאיה על פי בר ולפני בר והאק גט זה לפי
 צו אטא טאפער צעקוון טאפער טאפער טאפער
 פאט טאיה בערים להאק גט זה לטאמ פאפ
 אפער זנה על פיה אבפער פאפ לטאמ טאיה צעקוון
 אבפער זנה על פיה אבפער פאפ לטאמ טאיה צעקוון
 האט אטא טאפער הא אבאק כז אורו טאיה בר
 אט אכר אור אבפער פאפ הא אפער הא האק
 גט זה לפער אטא פאפ אטא אור כז אפיק
 כפי וצויטל כעצויות אטא טאמ לך רטא אטא
 טאיה וטאיה טאיה צעקוון וטאיה טאיה לטא
 גט לפער אטא פאפ זכר טאמא אטא אטא
 טאיה אטא טאיה טאיה אטא אטא אטא אטא
 אטא טאיה טאיה אטא אטא אטא אטא אטא
 אטא אטא אטא אטא אטא אטא אטא אטא

האם וגם צעה צעה רוב הלא וכתב בהמשך
 עם השלום צד צד הפכ' וז' לא מה שהיה
 עם הוא וצעה איך בהשמה טענה ע' שלם
 לכמה מרוב צעה ע' ט' וכתב בהשמה צ' ע' ע'
 ואלו הלוואים כתב ומה כי טעם לכתב והלוח
 לכתוב מ' ט' מה שהיה גופ' לא מה שהיה
 מאת לרונח ד' וצ' וכתב בהשמה ע'
 הכי ט' שלום מה שהיה מ' כ' ו' יוס' צ' צ' וצ'
 ע' ע' ט' ט' שלום והלוח צ' צ' צ' צ' צ'
 ראשית במרוב צ' צ' צ' ע' ט' ו' ט' ו' צ' ו' צ'
 וצ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ'
 וצ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ' ו' צ'
 מצד הצד שהערים התמונים על ההשמה היו
 נרובים דהנה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו'

אל ענייני פתח לפי שהשאלה לא בפתח אברהם
אמורה טעה שנראה כתיבה אחת ולא
היה טעם בעצום כמים. ושוב עשה ויעשה
זהו שמואל ערים שהיו חמוסים על הגט חתנו
גם הרשעה השליחה והצריך לכאוב גט אחר וצד
אחרים על הרשעה שאם רצו לטולקן ההרשעה.

הוא לק פתח טיכמוב הרב לאיט טיסדר אההגט.

טלמא רב יצח. הנה פתח באפנית לגר
זהו שמואל פתח אדרטמה וכחואן והנה אכחמב
הגט ולאחר מזה בבית על לא וצד ובל דין
אלכנתו ווסרמהו לו כראוי לכן אבילק שיתח
טיגור כתיבתו. וסדר כתיבתה על צד תעב
ונין לאל הפחוחות אמם תעב לא אטו הענימט
נותר וצדיר האיה והמה בפעם לקחמהגט
במהם.

במקום ותבנה מעלתו ענין במקום בעצת

קיימה שמה נכונותא פסול. והבעל בעצתו חי

בפניו בפי. ותמילא בעלמא יודע טוהה הטי

טוהה טוהה. ותמילא טוהה טוהה טוהה

פניו בעצתו ופניו. אוהם טוהה טוהה

אם אמר אהיה בעל בטובים ויהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אם אמר אהיה אהיה אהיה אהיה

אז נתנה אונת כל אדם. ונתנה בחרו
אסגוריה ותנת ירה פתה סרבל. והחכת
האצוונה ותגרא אונת כעס טפת עס אחר כנר -

אטונה. אטוב היא טוכירו בטעת כחנה ה

העירי וסירה טנו היא אטמת אהגור בתרסרת

לא בהסכנת טלמ להו' פיה לעז על גט זה אטמור

לאטה טלמ תינטא צ'ום.

האקסדרהגט כטהבעל בעצמו רובה להי' טלמ

להולכה לזקום האטה ואגרה טמ כי אין ש' רבל.

כראה בעיני טההגמ וכחצבת אחריות כחלו

היתה האטה אצלן. מק' יש לרלב בגט העודות

היום כמין ופול. כך הוא בסוף אהח' טובה

הוא בעיני לטמול הבעל בכפי עצים וכחמים

כל הטמולות טייט לטמול להבעל ואהצ' פשהא

בפעדעז

עז כחמה גדל דהאשה . אמא חובה לבת

מתאמת פבם זרעו ונרצו מאו אמ נדר

שוקצו ונ לבטל האורעטאם וסר ונרע זינח

הרב הגט עם הצרים התחיים עליו ויטאל

סופר וצרים לאכותו כמעל . ואחכיסור

הרב הגט לידה בעל להבא ונאמת נטוב הוא

שיקבל עליו בתום שאו לבטלה גידי דהני

אטליה הווליסת מעמדיט אהרן צנ

ניאמר הרב הבעל טיפת סוף אובדן גט

טיכר אודט במוקד פקטינה אמ

יוסור הבצל הגט איד אחר אנוניע

גמתי כחלובים
רפף היכא
עמכעלענאו צבי
גט לא כפנא זכר
לפי טעה בעמור
ואת אהרן פג
בטליח אחר וס
הסכים רכמיחיהאל
צב

בזקום התורה נודם שותנא ליד האשה טא

זכור לחוש שטאמר הוא קחויטימ לטע

נחת הקב ליד הרוב טיסור הבט אטודר עי טאחוס האל זכרים

טלום רב . לא צורב . מער יקרב . להשתלבנות

הגט איד

אנדטאית דה פנע לידה אשה פנע כ בעלה פנע
טהויר דתג נהאכסן אצלי אבא אכאן נקפדא
צאין רחוקה אהיה אבצא דיינה נוסע דהחמת עליה
בחייה טיטפה תחתיו אבצאנה אינה אלקה טעם
ועם היותה נחון לדרכי טענת על תעמא צנוטה
ויגעמ ונצחמ טענת הכושר . טענת התהן באמת
אביוטר . בספרי כהיתא . אטפטר נהין . כדתא
אחכ' טענת ווי דרבה אהק לדרכי . אוק' הגין דרכי .
אחא ודע אהתענוני . אבעבור אהגט פנע היל
היה איט אונר . לך כתבת אצא טענת טענת
דאיתא פאר יאיתא . אגמ אלא דרבה הזה .
סדרת פה נתינתה גט אידו ליד טאית זה פנע היל
עטע דרכים כתעמ' חיל . דרך הוואן צינקר אהיל
דמדת קלה טובה בורה הטליח אהיל אשה נוסע
אגוטרבת

בן צו אגוד בקבלתו . וזרק טע לזווחא דזוולאטחוד
 הב על וצסר הגט טעית ליד הטליחה במרת הולכה
 כוונט בואר בהשמה . גם הוועקס והזמן והעדים
 עם כל העטק לזה בואר הכל בהשמה בטת לטק
 מכנצ צכיק להזכירו . בצכתבונה טעית ודרטט

אחר כל החקירות פהוא . סדר נתינת הגט טעית הטליחה אלה .

וסתברא שהטליח והאלה בואווא הרב יבצט וטא אוטיבלה דיינעס ליתן הגט בפערס .

הרב וטע הדיוט' קטובים הבבורחים לכך יטבן

יחד וצריכין לוטבנא ומעיל .

הרב יטבבא וצע והטעמא

עושים ואחד וטעמאן והם

בז' טובה הרבועין בגט היטב

עם טע הדיוט' הבבורחים טעצט

כהלכמה וכיוטא אטליטעבל

בעצמא מתן ליד האלה . הרב עם

הדיוט' יצוים טא יהא הטליח קט ואס רך בטעם

הוא צריך

והוא יטבבא וצע והטעמא
 וטע הדיוט' קטובים הבבורחים לכך יטבן
 יחד וצריכין לוטבנא ומעיל .
 הרב יטבבא וצע והטעמא
 עושים ואחד וטעמאן והם
 בז' טובה הרבועין בגט היטב
 עם טע הדיוט' הבבורחים טעצט
 כהלכמה וכיוטא אטליטעבל
 בעצמא מתן ליד האלה . הרב עם
 הדיוט' יצוים טא יהא הטליח קט ואס רך בטעם

צדיק לך דרך אחריו אם הביא סיועם כטעמה טוה
 להלכה. ויהו אמניט לך נקב בעני העלון זמן לחטיות
 וגם כטלך דרך טלח יהא הטלית חרט או טוטה גם ירחו
 הדיונים טלח יהא הטלח סווא צטח עישן וגם ידך דע
 הדיונים הטלח טלח יהא הטלח ווחך גלן ון הטוה
 או טח פסול. צרות טלח ערבה. הרובם. נדוב טוה פסול
 צדאורייתא וצד נכבה לא אמניטו לאמיה ואמלך דיונים. ויהו היכטמח בטלח חחר טחין קוב
 לא אמניטו לאמיה אפה כטר. ויהו בזה ווחך אמ יהיב הטלח קוב להדיונים אמ הוה כטר
 אפי' בדיצבר. סג טלח ווחך אפי' האב נקשה טלח לה טחאבאבא. וועחיות מסדר גט טהביא
 אבובא. ער כאן.

דרב עם טע הדיונים וטלח ון הטלח ון האשה זה
 הם ובקשים. ויהו הטלח הנכ טלח פכפכ
 טעמה מוח טלח להו לך זה אטח פכפכ ולטה ב
 בגט זה והנע עויד בפעם כדו לעטות טלחות
 נאמן לה הגט טלח לה בעלה פכפכ
 בלהפככ בכוונה פכ
 אזי טלח הדיונים לה טלח אמ קבילו בעל זמן טבוח
 מוח זמן טוח הגט לטח פכפכ אכל לאח זמן לא
 יתן

מזקן יטוח
מזקן יטוח
הבעתים
מזקן יטוח
להגדל
מזקן יטוח
הטוח

ידן להי ניענה הטוח יטוח יטוח יטוח
הרבעים הדיינים יטוח יטוח יטוח יטוח
לעלה הטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
כבד לטוח בן יטוח יטוח יטוח יטוח
הטוח יטוח בן יטוח יטוח יטוח יטוח
ועלם במה הנה יטוח יטוח יטוח יטוח
להטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
טוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
הטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
בן יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
טוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח
יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח יטוח

ככתבונתם כדיוט. אמר אין עליה הנבצלות
בכתב אחר טובין הדיונים אותם כתב שנת
בו טרדיוס ושרים וזהו החותמת. אמר זכרון ה
הדיונים את החתונות החדשים על ההשאה או
גדים אחרים אע"פ לפי הדיונים והחתימה
אידועים להם או החומר שבין. גוס אמר וכו' וכו'
אמר גוס אמר זכרון שום חתונה יתרון וכו' וכו' וכו' וכו'.
ולפיכך אמר. וטוב לברכה השליחה וכו' וכו' וכו' וכו'.
שום תביעות על האלה שיהיו עליהם יהיה תחת
על בעלה הרביעית האשה לכן לייקרא גסה
ההשפעה שיעלן. הרב והדיונים יתרון וכו'.
אם בעטה הוא שיהיה לבר ולמעשה בעל צורסו.
אחר צורסו. והוא שיהיה את האשה והוא
צורסו ויהיה שיהיה לבר ולמעשה בעל צורסו.

שצטתהו

אומן שליתא חולכה . ואם היה ונתקדם כתיבת
הגט לידה אז הגט אינו גט . ואם אמרין בפי
אז פניו נקמה ליבוס וגם היא נוצרת אכתן אמ
חיה נקמה ליבוס . ויענה הטענה ויאמר לא אצט
ענת . ויש טענות ואם האצט לבדו זהו
אצט ואלו אצט בן ז . ויאמר הטענה לא הגע
לבדו טעם . גם אם אצט הטענה שהוא בן ז טע
ונקמה חייטות לזונה . כיון דלפניו ס' א' ס' ה' ו'
אצט ויודע טענה אצט . אחר הרב אין אצט כיון שטענה אצט לבדו .
וגם טענה לטענה אצט בריא בטענה טענה לו
הגט ולא היה חולה אז גוסס . גם אצט טענה אצט
קודם טענה גט זה אצט אצט ויאמר הטענה לטענה
אצט אצט . ויאמר חייטות אצט הטענה אצט
טענה טענה הגט וטענה טענה הוא אצט אצט
קודם

הטלית עם לא כשתכה טליתות וזה טעמו והבט
טלית להוליק גט זה לא עתה כגון טעמית טלית
אחכ בצניק להוליק גט זה לא עתה זאת ואחכ חזר
אוזן טלית טעמית וצטה אותך טלית בצניק . |
ויאמר הטלית לא . וישאלו הדיונים את הטלית אם
צטית שום אורז על הטלית לאו אם נטבעת או נרמז
להביא גט זה ואינך טליתו של הכל . נאם לא היות
נטבעת או נרמז לא היות נעשה טלית . אמר חזנים

להתר נודק או טבועתך .
ויאמר הטלית לא צטית שום
אורז או נרמז או טבועה כגו ברבין . וישאלו אם נרמז
וישאלו הדיונים את הטלית אם עשה הכל שום תנאי
בגט כשנסר לו הגט להוליק או נרמז לא עתה אם נרמזים
התנאי כגון טלית הכל עתה זה אינו צטה אותך טלית
להוליק גט זה לא עתה . ויאמר הטלית לא עשה הכל

טום תנאי

תנאי בעולם וישאל האלה אם צדקה טובה וירעה
טאות בעט טעם אינו נקל מהדיני ברזון אלא מ
אמנה או אם עתה שום וירעה וטבת הרי אלה
בפניו בכל איש רובם רובם. בהו וירעה אלא
לא עתה שום וירעה אם עתה שום וירעה וטבת
הדין בעט בעטם כל וירעה כל איש רובם רובם
רובם רובם וירעה. וישאל האלה אם נדרת מ
אם נטבת שיהיה גיור וטוב אם נדרת מ
נטבת אינו נקל מהדיני ברזון. וישאל האלה אם נדרת
אם נדרת לא נדרת ולא נטבת. וישאל האלה
טובין אלה טובין וטובין נטבת נטבת.
אשר הוא הטובים רובם וירעה וטבת שיהיה
הטובים אלה הטובים רובם וירעה וטבת שיהיה
בעל רובם טובים וטבת שיהיה וטבת שיהיה
אשר הוא

להולכיבן ולחלקיה את הגש . ויאמר השליח הן בצבליה
במדת הנה . ויאמרו אל האלה כבב' אם במתהנה
את בני לוקל ברבן את רבי . וכן השליח הזה הצעיר כח
לפני טעטאון בליך כבב' שליח אהולך גש זה שליח
אותה לוקל . ויאמרו הן ברבן . וצדוקאון הדיין
את הגש בקל רם צומן ובחוקיוץ . וגם הצדוקאון
טעטאון לבי טהביל בעצמו טהולאמר . ויטאל ה
הרבאל השליח . אהיינים וצדוקאון סויה יאמר . אתה
כבב' ראית טהביל כבב' כחן הלוקל והדיין והקולאס וכל
כלי הכתבה לסופר . ואל כפיו כחבב' אהתלך הגש .
לטי כבב' לגיש באמת כבב' לטי ולטיא ולשגרת
ויאמר השליח הן . ויטאלו השליח אם ראית אסור
הביל כבב' הלוקל והדיין והקולאס לבי הצדוקאון החתומים על
הגש ויטאל כפיו חתמונה הגש לטי כבב' לגיש בו אט

כבב'

כִּבְשׁ לְטַעַם וְלִמְנוּחַ וְלִמְנוּחַ חֲתָנוּן. וְיִמְצָא הַטְּלוּחַ הַיָּמִין וְיִמְצָא
הַרְבֵּי טְלוּחַ אִם רָאִיתָ טְכָרָה הַסִּיפֵר לְכַלּוֹת הַטְּלוּחַ
רַמְסֵה מִן הַטְּלוּחַ זֶה. וְיִמְצָא הַסִּיפֵר עֲדָה שֶׁהָיָה לְכַלּוֹת
אֶת הַטְּלוּחַ. אֵיךְ כִּבְשׁ כֹּתֵב הַטְּלוּחַ זֶה לְטַעַם כִּבְשׁ לְכַלּוֹת
אִיךְ כִּבְשׁ לְטְלוּחַ וְיִמְצָא אֵיךְ כֹּתֵב כִּבְשׁ לְכַלּוֹת
הַטְּלוּחַ. וְיִמְצָא הַיָּמִין. וְיִמְצָא הַרְבֵּי טְלוּחַ אִם רָאִיתָ שֶׁהָיָה
טַעַם הַטְּלוּחַ הַחֲתָנוּן עַל הַטְּלוּחַ יָדָה כְּחֻמְרוֹ זֶה הַטְּלוּחַ
עַל אִיךְ. אִם רָאִיתָ שֶׁהַטְּלוּחַ חֲתָנוּן זֶה לְכַלּוֹת
וְעַד סוּף. אִם טְלוּחַ טְלוּחַ אִיךְ כִּבְשׁ לְכַלּוֹת הַטְּלוּחַ
לְכַלּוֹת כִּבְשׁ. הַטְּלוּחַ חֲתָנוּן זֶה לְטַעַם כִּבְשׁ לְכַלּוֹת
וְיִמְצָא אֵיךְ חֲתָנוּן. וְיִמְצָא הַטְּלוּחַ אִם רָאִיתָ
טְלוּחַ זֶה הַטְּלוּחַ לְכַלּוֹת לְכַלּוֹת הַטְּלוּחַ לְכַלּוֹת
טְלוּחַ. וְיִמְצָא הַיָּמִין. וְיִמְצָא הַטְּלוּחַ אִם רָאִיתָ הַטְּלוּחַ
כִּבְשׁ לְכַלּוֹת טְלוּחַ טְלוּחַ הַסִּיפֵר וְיִמְצָא חֲתָנוּן
לְטַעַם וְלִמְנוּחַ

זלשור ושלם . וגם שזרוהט שוסר לורבצל סבס
 ומאנו טלה עליו ליהלוק וליק ולגרסו במת סבס
 עם הכימוים . ויאור ה' . איט זרבות סלסטיה
 הוסייה פמוסיות ב'ט טויח וילע אומג אחר
 עככסה האלה הג' תחת בדורה פתיחור ויקרא
 אומג שזרוהט טהטליח מתן להאשה והטעם שזרוהט
 לקח . ואזיכאל הרב אהרש אידן הקדושה וזמורנו
 חו איירתי . ויקח אומג ד' אהרש . ויאור ויקח
 הג' ב'ט ע' אומג לקח אומג אהרש . ויאור
 אל האשה תלע ד'ט זה תהא אומג ורבות בעל סבס
 אנה ונתת לקח אדם . ויאור אלה סכ האשה . ויאור
 אל האשה טמסיר הטבעת אלה ואלו היה דבר
 חוצ' בידה וואיג סרלה או שום דבר בידה בע' א
 נאכלתה ה' . וסוק האשה טת וידה וואכלת
 אמתות

שתי ידיו ולא יסויע לה טוס אדם אקמתו הידיו פאם ל'קב
היא בעצמה תפתח ידיו . ותגביה האצבעות לעלה
שלא יהא ידוה לטה כקטפרכ ותערה שתי ידיו ס
סנוכטלגן לזו כזו בתי קיבול . והאשה תעמוד בקושה זקום
ואם תבד ידיו בחות ובל' טפחים סנוק אקרוץ . ויאמר
הרב אל האשה אל תסביר ידך עץ טמואלך ואזי יאמר
הרב אל טני הדיינים טמאלגן לטני צידו סורה הצעורים
טס טעור נואן שהטלית מתן הגט לטה ופה טהוא מוט
המקור וכן ואזי יאמר לטו סעוד ולטי סקול . ואזי יאמר הרב לטו
תענה אחרי כזו טמני ונקא מנתק . ויהמיל הרב לטו
הרי זה גיטך טטלה לית בעליך כפפ' והמתקאי גיטך
זה ובו תהא אגורטת ונתא ועליו אהרי מתא ותחל לטו
אגט זה גט נכתב וכתב נחתם . סג' והמאמר לטו יפנין טין גפנ
אפסוקא ופסיקטין כפס ובין כבלט ובין כפס ובין נחתם . ויטימ הטלית ותפנין
הגט בניה ותוסף טנתן הטלית אתה גט בידו יאמר
הרב אל

אל האשה תסגור ותקפצי ירך ותלבדים ונתות תעלה

האשה סוגרת שתי ידיה . והיא בתוכם ומעסה האשה

אחכה את הגט דעת סרבלה . אחרכך יאורה רוב אל

האשה ושאילן גינת זה . ויעלה הרבה את הגט שנת

עם הדיונים היוטבים מלון . ועם מותם עירי וסירה

כעטבת הראשון . ואניטאל הרבה את השלחן עסנת

אם הוא עירי שמו הגט שכתב הסוכר ושתתו הצרי

לשנו ולשנה ולטל . וטעמו עליו שליה לבוכה . ונת

כל השאלות הטיוכים לשאלו לשלחן לשאל הרבה

להטות שעת כעטבת הראשון . ואניכפול הרבה

ואחור מות טח וערכו ויעצבתו . ואם יטול

כעטבת הראשון לשאלו לשלחן . ואניכפול

טובר עליה . והרביחיים שטח ויאורו ויאורו

עזו מכתבת הראשון לשאלו לשלחן . ואניכפול

שנתים .

קד
נתינתו . גם זה הגט יהיה במוט חרם . וגם אינו גור

עשה טמא להוציא מעד על גבי זה והרבי יורה דעה

היטמא איש אחר . וגם טמא תימא חסד מעד אחר

הרשום וטלויים זהו והיינו טעמים יום שלבד וס' טעמים

בו . ושלבד יל' טעמים ב . ואם היא איננה לזה תת-

הרשום ע' וזהו ב' טעמים לזה . ואם הטנה ועצרת

נעצרת לזה . ויורה להטמא חסד אחר . והלוי

כטוסר הבטל טמא צוה זהו וזהו לט' טעמים

יטמא מזה מה שהוא . ואלו המעשים

גט לבתמן תהיה כדתר הכא כהני' להביא גט חזק ^{לפי פירוש}

אמון . ואע"ג דבס' האוור' צ' סכסכת קודשין תעשה האב

כאמון לומר שבמ' ג' טעמים לנדרים וזהו קטן וקרבן

מכל לא לזכות ולעונותין וטעם דהאמון קטן והוא

לזה . וכן אינו ע' ב' וזכות האמון קטן האב

ע' במ' שהוא יל' טעמים שיהיו . וטעם דהה' נתינתו יהא

כאמון לבתמן

להבאיש זה אמת. דהא נאמן לקרוב דהיינו קרובא טוה
יבא חולין בצורה. אלא טעמא טוה דהוי כעל דע
אלו ביה חבית לקרוב כדאיתא בתוספתא ביה בנה
אבל לטובת ולעונתין בעת רבי. וכן אהור היתה
בעת רבי בדבר לא הני גלוי וילול דהוי דבר בעת
כיון טבן הוא בחוק דאלו בחוק דלולטא עב האבן
היה די בפינים. אבל לעתן סליחות אלו אלו דהיא
והיא טעמא דרבי טבעיה כדאיתא ביה גיטין אין
חילוק בין אבל טאר קרובים. בכה דגטין אור
בכה אבכה חזין אפי' אם אור אע הוא ערטי כסול.
וכן כסגז וסמל. וכאן טל כיון דהיא לעשה טלה
כל. והטעם כדכתיב אין מלו בקום הגט טאוור אע
וכיך החתונות אלו כתיבין חכמים טיאוור על
החמוים בכה כחמא. והכא אור אע חתונה
אעתי ה' ניי דהיא לעשה הסוכר טליה דהיא חתונה
הוא אור

אשר בקרב אבותי ובראשיתו את כתבתו לאמר
כתיבת חכמים ואין אדם יודע לכתוב
אדם אשר סופר כתב ליה אמת ואשר חתמו
אשר חתמו אמתו אחר ליה בו אמת כפי לשון אמת
והדברים שבקרב הוא איך שבבעל ספר ודבר
שבדבר הוא שגוה כדפי/באשר אין אמת דהנכ
נטעו בעל בעל אמת ודבר לא להדברים
שהסופר כותב אמת אמת כותב ליה אמת
שהוא יודע בענין הרבה לשהטובה הרבה
שם בעל הוי כאלו אשר בעל ענינו וכענין הפירוש
בתורה בתיבות עלה דכתבין וא. וכתבתו
בטוב וחתמו בברא אע"ל לא אשר הכי הכתבין
אשר פ. ויהו הענין הילכתי. ויהי זהו כשם
שולחם ליה דהאשר הענין הילכתי כדאמר
ד' אע"ל דבר ענין אשר אמת כי כתבין
שם אמתו

ואוחזי כתבן הכי שטרא דרן אחרתהו וכתבנהו .
אכתב האלפסי דהכי צברויס בין בגטין בין בישט
ואם טינה פסול : ואל דאין טיך ואומם בגי בנינה
הבעל לא פסיז פירט כדאיהלס פירט דגטין הילאמלעז
טעתי כתובה : ודוילע אי נכתב הגט ולא עתם עז
גמ ארובה אז היו הצדיים כדכילא פירט דאיהרו גטום
פירי או גטום יתרה . וקייט בהדיא טעתי האלפסי .
פיר חתמ . ואעל דאזו וסיק טיטלכתא בוקום פיר
כתבמ אה טראמ בוקום פלוט ואם טינה פסול
גטום דהוי ואותר כדפירטעם בלעזא אפירט פירט
ואין טיך גבוגט . תלע דוודאי השייכות סילאמלעז .
אם הא דפירט האשרי כ בהדיא בלעזא דיה וזוכיות
בעיטן אפירט כתב בהדיא / בוסא פירט דגירטין
דאוצר לב כתב וחתמ ותמגט לטעתי כד
היו צברויס .

קדי
זיהו טוס כטאוראם והיו צעורין בלתי ואיתרו
ער טסן והיה הן בלוד כותבי/מן הגט וניסן ובלוד
עב. וכן שוכח בהנה בפב דגירועין ולא כתב בני
לסופר כתבו ולעדים התנו האלוט טאין אדם.
יכל לטוח כח לבני שבועים טוכתא גט אטמא
אלא אי אער לסופר ולעדים כתבו וחזון וטוחו
לבת קין אחר דיו וכלי. אעתיך בגיטין א
טאנים ודעיס לכת קנין לפעם והותים וכת
א ראייה דכניך לעבות הגט לעדים ולפעם להם
לטון הגט כפי טידן וכל בגט. וכת טכניך הבט
לידע מהו הגט ופירוש. וכת לכת לבעל אומר
דבראם טאור לטוח בער טעם אומר אודבר
טאור אומר הבט לסופר ולעדים אכתו ואחמג.
וכן כטמון הבט לטוח הגט כניך טידע הבט
כאית.

אחרי וכן לדבר טמור הבצע צמח ליד הפה
כמו בהמה באטויה ואלו שפחה הם במה אדם אחר
דמונה אמכר לו גט אחר הוחזק ליגם וקראוהו
בתיבות ותיטלו ליה רחמי שפחה נזהרין כל
זה. ואלו שפחה למחר על ערות עים וקרובים
בדבר הזה כיון דהוי טמור דעבדי לילוי איהו ד
דהוי פשוט חלפה ועדות אלה כי גס הפה אחר
עונה. ואיבא אלה דיניך דהכחלא הני דווי דהתי
או טמור עדין טפוי ונע. נאן טמור אחר טמור
אלו כולוהו הילך בזה הזה דאין רובעם פו צמח
פיהם פשוט דתחב או אלה דיי. ואם העלה
אסופי ואי דעית אביו אהם יט לו כוונתו.
אכתוב הכונה ודין ואם אהן אביו יט אכתוב
טמור. וכן טעם לדבר כיון דאחלפתו חסודע
אכתוב פיה

שהרי רבין אשר כתיבתי לך צריך לכתוב טופס
והוא עשוי . ואם כתיבתי לך טופס לבד לך
דיעבד וכתיבתי לך ואע"ג דאפשר לכתוב מה
אכה"כ כתב בינוי ואל כתב מה שהיה לך כתוב
שם לא הנכר אב אשה לא הוא עלי . אבל
הוא ליתא ליתא ויש מקום ופסולים באברהם אבי
שהרי פסוק כתבתי לך . בבב בתעתי דג' וצ"ג
אזימ קנא וליה טעמא דאברהם . לויא נהתיך והע
כתיב . טוס אבין לא גרע שון אבדן החניכה
דלי וירי דהוי אמוסי לא ידעין אבוהי וכן
ואה ליתן הפסולים ביה . ונראה דה"ל הניח
ביבנות ההוא גיטא דכתב ביה אנה דאדוניהי .
נהכלצו פטו ותבין ית פלונית ולא הוזכר שם
אביו ושם אביה . נראה דה"ל הניח גיטא ופלו
איה אבט

10

קד

לפני כליה דברך למה • רבה לומר שצריך לחזור בפעם ולומר ליהוה

ואברהם כן שנית • על רוחו ועל אהרן יצב

טפית ואע"פ דתתן ביה

כיון לא תהיה ידוה קטפים וגו' תתן רוח ר' ז

אבות טלה • כדאמרינן פ' הגזות • וארזן איתמועל

ר' אבות כאלהם טוואל לרב אהא ומתא תעבד

עובדא אהא עז דוטי גיטא ליה • בס' ע' כתוב

וכתוב ואח"כ ואם אמות הן נעשית כתיבנה

כמון אה"ש לה' וכינ"ה בוטמין לחוק הק' ז' טל' ר'

להק' אה"ר • אכל אמם כול דיו על אה"ה אה"ה

לארזן איתמועל

טעטית כתיבנה אין להם • וצריך טמא עבד טהר

אותו מן התורה חזן לטיטה • הנה ועבד להק' ר'

לארזן כו' עט

אפי' על אה"ה חזן לטיטה • וכך בס' רבינו בתוך

וכך בס' ע' טל' יהוה אה"ה וצבבת חזן לטיטה

ביון אה"ה בטאל בתוך הא"ה • ע"כ אה"ה הט' אה"ה

אבות

ארכונות שהקדמו על רוב אמות אלהן לטובה בן
בין ובין בטובא .

כתב רבינו מאיר בן יצחק הרבנים מאן דאסרוהו

אמתי ואמתי אלא מהם רב הוא מהם

אני סתם ומהם בטובא . אע"פ לא ידע סתם

אונס דיליה הרי הדין והתורה בטובא דיליה

בעל הוא לומר הרבה בטובא דיליה לידע א

אונס כיון דאית וקל וקל בדין או בדתה אס

אית דנתא ליה ליתם ארעא ליה ליליס וודע

ואם דיליבון דש"ל ופ"מ וזכר אלא מהאמת

כס הילכ סתם דיליבון אס. וקל תתא

לכתב איתא ע"ד רבא ופ"מ וזכר אלא מהאמת

אנפ"ש בן אונס אלא אס איתא וזכר אלא מהאמת

איתא איתא איתא איתא איתא איתא איתא

איתא איתא

בליבה בעצתו עשה לעטומות גזירה לאו שהענין
 זקוק פתחה . אמר ביה אחרת כח . טאה
 אמר בעיר טכ יוסף בעל איך אכסוב בגט כיון דעו -
 תהן טעותין איין טוות או אמר זחך אכסוב חיימר
 הוטפה כמין פבם יפה אויכטל בעטולט כמין פבם
 גב . טוובה סוף דבר וסנהא דאלה לאו דעט טום
 היכר אלא בעטולט פבם כב הזכונה . טאהקט
 ונתם בכר .

צירור הוור . מרתה טמכור וטוור . ארון ואור .

מהן באוטוויך פאטשה זינה בלה
 לוינה אחרת סוכה אגט צי אחר .
 טענה טו הגאון טוין קובנין צו אחר
 טוויך אחרת . יעקוה טוויכט וקו
 אחר אחר טוין צו עט אחר פו טכט
 האן וברר טוויך אחר טוויכט אחר
 אחר וכוונת בו טכטבה בעטל פכר
 האשה ביה היה כול פויה אחרת
 וקויה דנה הדרה בעט דה . אהלטן
 דרה אחר דה וטאט באטוויכט אחר

צהרי אלו הארציני
 האכה לעשה אמר טו תקנה
 לעטונק אהולק גט אחר א
 אחר טו אחר טוויכט אחר

יבטל השליח

אשה טמאה אהולק אחר
 בעל אחר אחר . ויאר
 בזה דבר בעט זה אחר פבם
 אהיה אחר אחר אחר
 טו . אחר אחר אחר .

ונתבונן אלא ובה . אחר ואצנין
 אמר

יש לעשות טוה לנפלה ורבות טוה ודעתם כיון
דכבוד הוא לו הודיעה כבוד זה טובתו. ראוי
אלו נעשה היה בניו. על אשתו וכו' שנתנה לה
גט אשתו. והנה ראוי לו לאמר אל הטעם שאלו נעשה
עליו. וכן הטיבה לו וכו' ואלו הכבודים והעצם
בדמי טובות אשה טיול אחר אקלגטה טאמולגה
והטעם אחר טאמולגה וכו' ורבותי טאמולגה
הטעם הדי טגס הודיעה אשה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אם יש אכתי בגט' הדי טגס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ליה אוסג צה טכת בול טום וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
קאן בול אינטוק לכה הכיני בפרוץ. ראובן
אזכ' ארטי דאין גמול הוא יטלסוק. וכך באגדה
סוק' הדי טגס אחר אחר אחר אחר אחר אחר
גם אשתו טאמולגה בפרוץ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יבדעו

יפה ציית. על. ובעל המראה היה אבת המה קט
היה ונצטתה כיוון רבנות עי. אבל האפטימ
לא שיוך טן דו בישור הוא עינין לב טעם לוחט
לפעמים נטווחין אגב טעות אסתת ונחמה
למדת מתכנים וכשנמצאו עינים לחזור ודאי יחזרו
קיוע' דחיונו לנה. וקוב הוא לה כי הפכה לקצות
אחריו כזה טעם. כי הוא ריבם קטן דעסיק יאב/
דפיה בידיה סוף פ' האשה טל. וטעם עובר
דרט. ואגורה שהיה בל. אום אום ועצם להכעס
או פני טוב דעכר מהלבותם וחקר ועליהם.
טכופרים בלבואין סוף טוב. ואי כהה הוי אבד
דור נראה דבן פשוט דהטווק אהני רבנות רבנות
לסווק עליהם אפילו טלם בעצת הדת קל וסעג אלה
אזא לא בעטל טווק עליהם ויהי אה' כי ינו
אלאנו טעם שרבותם בעלי הוראה. וטוב נחמה
דלובת אהרם

והרם לא כוונה ולא אשה טעמה בטהרה ומהל
אדם לקבל גיטה טהרה בדיעה דאין סהדי דכח
הוא לה לפי דברי הגאונים דכח אשה יתנה טעמה
לפי דבם ושוור לא חליצה ויום האחרון
לא נקראה וכו'. ואלוה לה הגב ומהל יתקור
בטחיתא דמשולח המה לו והשור להפלה
ואפי' ילד הפלה יאכפני צור רעמי. ונעור
טבותים וכל טום והעכ' אפי' טווח הכתובים
וא כי דאגב מוכח דזר שוטי. אשתו מה
דכתב הרי"ם דהאין לפי טהרה וביטע
שנתי ליהודים בחטבה העוב' אצבוי. ואין ראוי
לכתוב כל דבר וזכות וזכות דאיתל. טחלה כוכ
כולהו טעל. וכן אע"פ בלי ילדיה דז
טבותים הכימי וגם כותבים וכל טום והעכ'
דמה ארזי ית' ראביה. ואם הבנת ספי'ע
דעכ' יל'

וְעָטוּד וְיִשְׂמַל בְּמַחֲמָה דְכֹתֵב וְלִטּוֹס וְחַנּוּכָּה
כְּלֵי אֲטוּוּ לֵית תְּקַנָּה רַב־מִשְׁנָה לְהַגְבִּיר בְּשׂוֹרָתָּה
הָיָה רַעַם דְּקָלָא עָנֵן נֵל רַב־מִשְׁנָה אֵלָּא עֵלְמָה דְּעֵל
אַבְל כִּי מִשְׁמַל הָיָה מִשְׁמַל לְפָנֶיהָ וְעָלְמָה
עֹרֵה לָא בְּיַט טַרְיִט אִסְתָּה וְלֹא יִמְרָא מִחוּט
לְפָנֶיהָ כְּמִי לְחֹרָה
כְּתָר תְּרֵה וְכַמְבְּרֵה רַעַם עֲפֹתָא וְיֵבֶה
כַּמְבְּרֵה כַּמְבְּרֵה נְעֵה יִסְדֵּי מִשְׁמַל
כִּיבֵה עֵז וְעֹרֵה לְפָנֶיהָ מִדְּעֵז וְעֹרֵה לְפָנֶיהָ
גְּבַר חַד דְּעֵיבָה לְפָנֶיהָ אִיבִיבֵה וְיִבְרָא מִלָּה
וְהִרְמָה עֵלֵין הַטּוֹיִם לְמַחוּט אֲבֵלָה אֲבֵלָה
גְּבַר וְכַל וְעֵרֵה אֲבֵלָה אֲבֵלָה אֲבֵלָה נְדָרָה בֹּ
לְהַגְבִּיר הִינְחָה לְכַמְבְּרֵה וְלְחֹמֵס הִיב כְּלָמָה
וְלֹחֵב עֵלְמָה וְכַמְבְּרֵה אֲבֵלָה לְפָנֶיהָ בְּמִדְּעֵז
אֲבֵלָה בְּיִקְרָה מִחוּט וְלֹא דְכִי אֲבֵלָה גֵּבֵה אֲבֵלָה
אֲבֵלָה וְאֲבֵלָה לְפָנֶיהָ מִחוּט וְעֵלְמָה אֲבֵלָה
אֲבֵלָה

מכלל הלא כשהכל עשה טהור וכל סוף
מכלל כשהכל עשה טהור וכל סוף
הוא כשהכל עשה טהור וכל סוף
ועוד וכל סוף וכל סוף
על סוף וכל סוף

אבצח רחוקה עץ חיים
דימי בוקום בעל וטור
כזה הטטה להכניס

יותר ומהכניס ומהלכנו במלכות דורתי זכות
הוא לה דבף המשה שלט בסופה גרסיט אל רבני
לרב מטי המוכה גי לטמא בוקום קטגשה יוסטי
לא זהב וטום מדיט לקיט דמור טב לשתב טור
וטוע היכא לוח לומר הוא טעט והני דיכני וגבי
וטור כתב החכם בהדיא לא טויר בה טבלות

הספד רבותי המוכה טויר וטועה שיהיה לך אלהי ויהי אלהי עמי ויהי אלהי אבותי
טויר ויהי אלהי אבותי ויהי אלהי אבותי ויהי אלהי אבותי

טן מ בקדכ פ' החותן וכהו דהרם גופיה צבי
לחוצה גבי יבם שוער כדאיתל התם בודכ אית
לומר דהתם שום הוא טעט דמזעטא דהכ לא נ
נתקדשה לו לא ברי דא כלי האי דהא דהט' פוק
הגול קמא פיה דדוקל מן האי חסין קמארי הוא
טעט לא גבי יבמה מן הכטואין וטום דרזונה
לכנס בספר

בספר ליבוני אחי בטבל חיבת פשוטין. ^{קדוש} ^{אלוהי}
ההוא טעמך רגון לא שייך גבי פועד. ושלום
סוכת על סוכת זולתי ופיוני הבצל וכן עשה ה
הבצל המור חזר ולקח הגט יורה טלית. ואמר לו
אולי אין זכות אמתך שהתגדש וזק עכא איכא
זה זכות לה טאמזעתה ולקח קציהו שלמה הולכה
ועתה נכך עשה. וסדרת הטלית הולכה כהאמרו
הכתובה והתורה הגט להמור שרבוני מסר
הגט על אלו טע הדרכים. ונאעז דאומג זיכני ה
הרמזות טענות יזגו מתנה גכ טא איחטב
לבטל הגט והטלית דסבר שיהא אומג ציכני ה
הראשון בטענת הדחך ונתק כך יאוי. איחטב לבטל.
ואל מטובת הורחוחת לפהרה וולתן.
על טענתו על הגט והפועד פיצהא כך ראיתו.

אנעורי

אנציוני וטועות ומה גדול עלם אמי ומה בורח ווא
טועת פונה פה וזכרון . וכן מהגת ומוספת
על פי הגה . צדקת יסן . וזכרון דעות על השמות
טטחרו אותם לטוב הגב לטובותה וזו העסק
ובטון הטלח ואחרת או שיאמר זכ בגב זה למטה
ואז איתנו לטובטון . על הגה צדקת . וכן אמי
נוהג . פה בא ועשה ליה בכהג טנטאחג
אלי וטה ויטך טנתן בוורכבונך על פי והורר
יעקבאל טרה אלועירי הגב ועד אל ועירי התמה
קרובים טכ בצב . ואה רינת אהכנס מהי צנה .
אצפ' דיש צדדי לכאן ולכאן והארכת בזה הספ
בתעובה טל צט . וזו אה רינת אהכנס בזה כיג
טמלת פי רבנותה ורגו והרז ביטל סלוא רצו
להתיר . החזרת הטלח ריכס . והזכר להביא
אחר . ואחר צמח כחל בשם והרזו ואלו טל
למשך

כהן היו צידו הגט ועירו ההרמה קרובים. (טל)
 לפיכך וראוייהו שם התקבל בנדרו ונכח להם עצות
 על שאיחנות האלכוה צורך הטלחה לומר בפני אבנת
 ואם הם כשרים תאמר להם איננו צורך טלח יבוא
 הכעל ויצרצור על עירי הגט פסולים שום גלגלים דכין
 דהבעל עטה טלחה תאלח מהו. דאיימ חסוד ל
 להכטיה כדאשוע בתל בעל דגניין. ועודיט טעם
 דטוה עז ליה חתום על הגט ועל החתום על ה
 ההרמאה נכטרפתן ומהי להכטיד בטע קרובים.
 להודרה ליהודין יטלכתל עטה הוכטליווא
 דותקרא ינתן בפונטה לעלילת רעכטהנה טעון א
 נחות חולי עניך טעון והכיתט קלה.

טענות דכיתט חסוד וסוף שמואל

אפי יטכה ובי ער. לאהבת חזיקט בוער. נחודתם /
 הרר יוסף על אשר כתבת על טעם הגט טכטל
 על פי

אל פי ונכתב בזה דעתך ווארט טאמך גורם
להוציא אע"פ על גיטין הרמב"ן טאמ טהם דעקלכות
פ' אל טוס וחתכי דאיתלה . וחי טוס הא דאור
קבל גטאין ידא דאחי ברהריא דווערר איהא
ורי הלא לאו גטא הוא אלא אסויט בעלמא . הא
זה דברי נבאלהטיב . וטוח בהוראה . ואם
נתן לב אורח אחרת הדבך הזה . וזה בנרית טוס
טאמרת דע' אל טוס וחתכי דאיתאיה ואם שרקי
דע' הרמב"ן טאמבט אמת בעלכותיה . וזה
כי באותן אגרו באשכנזי אמתבט בכך . וזע
טאמרה וטנה טוס וטסה כשאין אום וחתכה .
יצרער זה על הגט ויאמר טאמ נכח בנרית כזה
לא שפיר טאמפי אמיטאן זה נהנימא לכתבאמא
נדבכי . וזה טרחת ראיתו שאינא צרי טוח טוס
צעיתא בטילה

הכתובים כהטע יודין בנזדים לטע הכוזב אהני רודין אעל הוזה
וצינה ונעל ונעס והמה לוצה ונספרס טכ כז דוילסאוס צד
וצעה סקיל התורה עם למה האותיות כן כן בפסוק צדיקה טיס ב
במלפ בית. ופע טהאלן חזרת האלה לטמה וחסן אל
ראונה היא להוט השונה למלפי בית. "

כתב הרוח טתונת ד' לעלה נ' לטה. וזכפה ד' והוא כל חסון
טעם כוונת בלחבתן דן וטן ופרי הצ' טעם ולכן ומהל התורה
בכ"ט חזרת לטח מריל לא מרה טכריל מורה טב' צ' . וחזרת
לטע לחות טבת צערת הדבר לטען דן ומונ' לטח עלות והלמן
מלכתבר . וצל סוקר הכ' מחר האלן וכן ברצות בג' בכריל טבע
כה . וג' לטע לחות וג' טע עלות כ' חזרת טהפוקים מה התורה
טבת וטבע טכללן בתוך עלות הדברות טהיו בלחות זוכה
לטע עלות

כתב ספר האותיות טחן חזרתה מאותיות טאמ' טמ' וחוליות
ולכפנות ומה וגופה צ' ויק הטעמיות צורת ט' . וכל חסון
עובר לטה טיהא טכריל יטה ד' וטן האותיות טל יטה טינס
גמז . לא גיעה הטוב הצ' וטן ועלם הכל . טן האלן וטן האחד
יחקר לטעיות הבית ל מורה טבת וטבע טיהו גמזות טעמיות טל
בט עליו לטעם הכבוד אשר הג' ל חזרת וצ' טעם הסוד מפרט יומ

בצורה

בענין וכו' סוף חב"ב הנה הרובה בלתי גוף האמת כי גסמן החיץ
גבולת קיום הבית והיות גמולו להיות ענין בעולם הזה

ד כעב בספר החזק שמתוכה ב' וכו' סגורין ב' וכו' ענין נוסף
ויהיה ענין הולת למנוח ראש וזו המתחמה והענין טלפני

הולת למנוח ראש העלונה יהי' לעמה טע ונין והופכים כי ענינם
יבא הטבטים טל ר' אמת וכו' הולת גספיה מרבע וכו' טל טל

מרבע מות' רנה אור טל יב' הפוכים וכו' ב' אלכסון כפי החיץ
ועוד ר' א' שר בה חסוד הוא זכיה העלם ב' חזקת' יב' חלוקה ועוד

כמו בה מר' הטיב חב"ב יב' טבטים לא בענין ב' מרבע' חלוקה
כי אמר לפי עניניהם כ' סוף הולת אחר הגוף כי ענין גמול טוב

לענין עשר טבטים

ה טעב בספר החזק שמתוכה כוללת אבות יוד' הפוכה ויעלה
וענינם יב' כענין דוד כי בה' נכרה העלם וענין הענין יט' חלוקה

מבנות אברהם וענין חלוקתו יט' חלוקה יט' חלוקה יט' חלוקה

וה' חלוקה דוד י אהב מאברהם ועד חז' יב' דור' וכו' חלוקה
בני ישראל יב' וכו' בתולדות אבות ישראל ב' חלוקה יב' טעות וכו' ס

סוף בה' אחר הולת וכו' האמת עלה חס' אור אמת ישראל
ענין הענין כ' חלוקה חלוקה חלוקה יוד' טעב חלוקה חלוקה וכו'

שהעולם הבא

הבא יבוא בידו ובהו המוכה של העולם הזה .

ך ככה המסוד שהיה לו והוא שחזרו ונתן לו כבוד ונתן לו כבוד
כי שולח הוא / וזאת צדקה וצדקה לזון והוא חיבל שטייה טטה
כי כל מחובריטלו טטה קצוץ והוא כל העולם . ועכשיו הוין אחר ההוא
וכן טטה יד ברטיות . ובני חן הויו יד יהיה ין פעם לחיה האחר וכן
עלה התבטן נחלק לזן כל אשר פי' בספרה אלא והוא החפצים פה
אחר טהל יקטר קצת עם קצת .

שקל

כמה בספר כח טט טוב שהוא מחובצת אפכה שאיחיס לכאן לכאן
והנה זיון אין לה טהה שורכבת כל רח שנינה טבעה כי טבעי לט
קצוץ טחורה קצוץ . והנה לא ה' ית' שהוא קצוץ טהאם ואין טייך בג
או טחונה ואה הרכבה כל ברזם ענין ככה הוין אחר הויל וכן יום השביע
חתי טטתי טי בחטות הטעיה קצוץ ית' . ועכשיו הוין פעם
אכאן יאכאן אחר לטט קצוץ וטל טטתי טי הטעיה . והנה לא בג חקיק
באורך וברחב ובעומק וצווד באויר על רגל אחר וזכר יק טטו טטו וזכר

יסוד עולם .

ח האברהמא בטחל כדברי רח טחונה דחן וסתבת חן לזל טחונ
טט דחן דבדעו קצוץ הטעיה על טחונ נולדתה . וטע דחן וביאורם
ז' פעמים דחן והוא טבחות טטה טכע פעמים . ופעם סה דחן דחן
בדעתה והחיה לטטה מובל עכסוך זה אלא זה . והנה ז' פעמים דחן טט
אטביע דחן .

וְהַטְּבִיעַ עֵלָם קָרָג . וְהִנֵּה גִּוְן אֹת הַחַיִּים עֲלֵה שׁוֹנֵה לְאוֹרְךָ חַחֲחִי
 טוֹיֵת הַקָּרָג טְהוֹמ יוֹבֵל טַנְיָא וְקִדְשֵׁי אֲהַשְׁתֵּי חַחֲחִי טַנְיָא . לֹא יוֹבֵל הַקָּרָג
 וְלֹא . עוֹד רַגְז בַּשֶּׁטַח זֵיין יוֹיִם סוֹכּוֹת טְהוֹטִיבִים בְּזַעֲנֵי כְבוֹד טַנְיָא כִּי בְּסוֹכּוֹ
 הוֹטְבֵי אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹנֵי אֵי אֲוֹתָם וְהִיךְ וְזָרִים . וְהִנֵּה הַחַיִּים רַעֲזֵי לֹא
 עֲבָרָה .

טוֹיֵת בְּסִפְרֵי הַתּוֹרָה טוֹרְכֵי מִן כִּי וְזֵיין אֵשׁ שֶׁלֹּחֶה רַחֲמֵי
 יֵה טוֹן וְהֵם עֲלֵם קָרָג אֲוֵתֵל וְהַפֶּטֶשׁ שֶׁהַטְּוִיָּה רַחֲמֵי טוֹן לֹא טוֹב הֵי
 לֹא רַחֲזוֹ בְּנֵי שְׁמוֹתָיו הַטְּוִיָּה וְכִתְהֵב הַמִּגְדָּל לְאוֹר טְהוֹמ טוֹב הַקָּרָג .
 טוֹב הַקָּרָג בְּרִין הַן בְּרַחֲמֵי הַן בְּלֹחֶה הַן בְּרֵט הַכֶּלֶם בְּטוֹ אֲהַשְׁתֵּי כִּי
 הַטְּוִיָּה וְהַלּוֹהַן כִּי אֵיךְ אֲהַשְׁתֵּי וְזָטִיק עֲוֵת טוֹב לֹא יוֹתֵעַ לִפְעַל . וְכִי
 הֵם וְכִי טוֹיֵם . וְהַפֶּטֶשׁ שֶׁהַטְּוִיָּה קָרָג לֹא כִּדְפִי וְטוֹרְכֵי בְּטוֹב וְטוֹטֵל
 יִתְבַּרַךְ כִּי שְׁמַל וְזֵיין לִכֵּם אֵת בְּרַחֲמֵי בְּטַנְיָא הַטְּוִיָּה וְצִטְטֵי אֵת .

הַתּוֹרָה לְטוֹט הַטְּעִים . סֵפֶר הַטְּוִיָּה אַחֲרֵי הַחַיִּים

לְעֵשֶׂי וְקָרָג אֵל וְזֵהוּ סוֹר קָרָג אֲעֵטֵר כִּי בְּטַנְיָא אֲהַשְׁתֵּי כְבוֹד הַעֲלֵם
 וְהֵם טוֹיֵתִים שֶׁלֹּא אֲהַשְׁתֵּי וְהַטְּוִיָּה אֲהַשְׁתֵּי וְהַטְּוִיָּה לִפְנֵי עֲלֵה כִּי
 אֲהַשְׁתֵּי הַעֲלֵם לְבַר וְכִי הוּא קָרָג . וְכִי בְּרַחֲמֵי כִּי טוֹטֵל וְכִי אֲהַשְׁתֵּי
 וְהַטְּוִיָּה לְרֹב דְּקוֹרָה רַחֲמֵי בְּלֹחֶה בְּרַחֲמֵי וְהַפֶּטֶשׁ שֶׁהַטְּוִיָּה בְּעֵינֵי
 סֵפֶר הַחַחֲחִי הֵי . וְהַפֶּטֶשׁ שֶׁהַעֲלֵם הַקָּרָג בְּרַחֲמֵי עֲלֵה לֹא יוֹדֵג עוֹנֵי
 הַיִּיךְ טַנְיָא עֲלֵה כְּכַד עֲלֵם הַחַחֲחִי הַעֲוֵרֵךְ שֶׁפֶטֶה כְּכַד עֲלֵם אֲהַשְׁתֵּי .
 וְהֵם טְהוֹמ אֲהַשְׁתֵּי

למה פני שמואל צעורה צעורה כלמה כנגד צלם העליון
ב. לחתך שהזכור אשר האדם עליו ראו ואלו ספר צב ספר חתך

היו לז' שם שהיה אותו היום והנה שהופך סידרן בהלך בית שני
שלכות היסוד שלכות ביד אדם כי שלכות בן חלני בעברית הייחודיות ונרטיב
ואם נפרט מהם הם שלמים ושלכות בטל. והקב"ה לא צלם כולו בריק לו

והוא יתברך אית בריק אדם : וכתב החזק' שהחזק' כ'תרי עניים

משועים מחוברים והוא כדעות מצרה ונקראת הכזר : ועד נציל אסמות כפי

סוין וגמ' קוד ברות איש ציונה וכפופה אקל לא צה שבאלמט והיה

רוצה לכ' טל מצדה טקיל האמות והיה אחר ראל' כן כפופה טקיל

פטוטה כ' מצדה טקיל פכטוט יודר וכל פטוט : ופעל הק' צטרוט כי

מבררם אביט הוא דור העטרים האדם הכאסון טקיל התורה טעול

ערב אשר טעו מבררם בקולו ויטעור בטערת וצנות ותוקט ומחזות

והנה תמוט' גם טע' רושן דבועים זה בנה : ועולה וספרם מרוב אמת

כנגד ר' אמת סנצ'ל' אית' וצבדום וציות אמת מרוב אמת טכה :

עד טטלה למה רביט עלו השל' וגמ' :

ל כתוב בתמוט' שתמונתה רן ויעלה וספרם כענין שם האמור ית

וגבוה על האות טטהרי כוונתו שלכות ית' שהיא גבוהה על גבוה

וראטה כפוק' וזה טעם כדאי' כלל בפני' שהמה וזכר ענות טעמות

הקב"ה טעם אמה וזכר ענות טעמות : ועוד כוונתו אלק' רמ' ה' וטעמות

והספרים

עצמול כי חלכות נקיית בטלטים מעלות ונתי יודע גלכות טנאמר
ביום ההוא יהיה ה' אחד וטעו אחד יהיה טטלטים והנבלם יתברט
בל דהייט בג' יודין זכר כ' יאר' יט' א צואים טלטים וזה כוונת ראל לתנץ
טלטים קלות ברה' טמט טוכיחם גלכות .

ב כתב בספר התעונה טמטו טתקן ניצלה בספרים כענין טמט הינחד .
יתברך וספר ענין טלכנגד ארבעים יט' היה ארצה ארבעים יט' לבר
כטקבל וחתם בו הוחמד אהורץ טהמרה טהטולא ופי' גלצה וזהו טמט
הכתוב תורת ה' תעונה . וזהו טמט ראל טמטו טמט כמחה אט' סטמט
טמט כמחה טמט טמט . וטמט המרה ל' גלצה גלצה לטנות המטורים
וצוד עלה פי' טלטים אחרים כמטרים טלטים ותירות סטמט . וט' ואל
מטרי' בספר האטקול . וצוד רעות הטמט אט' טעט גלצה יט' טמט ה' כי
נמטת הטמט ק' כענין הטיות . וטן הטמט טמט כעצוד א' וקנה לטמט
וטן וקנה לטמט לטמט . וטן טהכת טמט אט' טמט כרי טיהא
יטרת הולד טהוט לטלטים בטרה . וטן נוד בג' אט' ארבעים .
ב כתב בספר התעונה טמט כמטן ז' וטן ניצלה יג' כענין אחר כי
חותם טלחנה מטמטו טמט אחר כי טן הטלץ אט' טמט
מטמט כענין אחר וטן הטלץ הטלץ מטמט כענין אחר וטן ספר הטן
אחר הטמט כי חותם הטלץ רמני להיות אט' וטן טן הטלץ אט' טמט

אחד הטלץ

הראשון כנגד השמים שהוא מהר וידוע לו ארבע כנגד גימטל במדות
אשר בו נבדלו מן הצמים להיות אל שנרמז בג' דל. והנה גימטל נאמן אמר
זהו נאמן רצון הפוכה ונתן פטמה נאמן כפון נאמן פטמה. נאמן אל
השם שהוא פטמה יותר על פטמה נאמן כפון כנגד ארצה שניב
מכוח גימטל שנתן אל אשה ענינו נאמן בל זהו נאמן הוא. ונתן האות
עולה חוטם נגד כ' טעמי גימטל אשר ציורת בשמים ובמדות.

כמו ברוח שמתעלה קל ויעלה וספדה כענין שם היו נאמן יתברך.
והנבנית לעלה ולטהר להיות סממם על כר כי סוד ה' לראשון וסוד
כדפוח וסוד אחר ה' ופני שהנר צדתי ה' והתנו כי מוצתגם זה
שכרך ה' להיות צגול ובזה נקודה לעלה כוונת לסוד הם נודות אשר הוא
יתברך ונתן ונתן ה' ונתונות ה' החלק בפני צגול לצני אורה
על סוד פניו כ' דבר שזה וצגול בלתי כדור אין לו ראש ואין לו
סוף וזהו שהוא יתברך בלתי גמול וראשון ואחרון וזהו סוד הבינו
לחציא ראשית כל פה האלה. ועב' נתת בו חכמים שיצור אלם
וכתבו שנתבטח טמא ג' א' ונתן ה' עולה ששים. נגד ס' ריבוא
ונתן יתחיל הבניאין להטות:

ע' רחוק על התורה כי היא מאי מאי צינים וכן היא נדרת בעכפם
ונכסח ארזי לפי דעת צ' סגודתן שנתאמת סוף ה' הרבר
אשר יעזוב

לקיוון וטעמא . ובה ירידים הנזכרים לעלה אטריסוד ה'אלהם .
 וצ'סוך הע'אחר הסוף . ובזכלה תורה העולם עיון כ'אמר וז'אם
 אין מורה אין ק'עם והכא הנה עין ה'אל ירידיו על לחיותם ברצ'ב
 וכן תמות'הען אטר זייר בעעט וינסד וחולילט של ק'ל הטעמאית
 תמותה דין . ובזיון וט'ך גופה לזכ' טעמא תהפק אט'ן ויטה היש'ן
 בהש'ך גופה צד עקום טעמא תמותה ויהיו ז'ן כ' עיכט נופות לו
 יחברק טידון אמות ווספר זיכוסו בג'א'זי לאן טלו ועוד רוונל צד
 לא טעמא הנה אל ירידיו ובה זכ'ו במורה טל הטיה טגם הידן כ'
 הסיכורים במורה והעין תמותה אמרה . כ'פריחיות .

פ כתב בספר התמונה שחונתה כ'ן ויצאה וספרים כ'ם הינוחר
 ואמר ר'אל כ'א' כ'פובה פאל פ'יטה לרצ'על נבלת התורה שבא
 הפ'א פ'יטיה על פ'טוט לפינו טל צרעה . וכה'ל פה אל פה מדבר בני
 אס'ך הפ'א אחי העין להודיע שבת'ן התורה ומהב'ת הטי'ל ארצ'ל
 צ'כ חתם הקב'ט טעו על זה . וכן מאור ג'ק'ן פ'א' ווט כ'נו פ'א' פ'א'חור
 ו'במכה הפוכה לפי עלה דוגמ'ל בבה טיהיו דברי פ'ית'ן קב'ד'ר
 ו'מענינים טל עלה כ'גון האלקים ה'נ' בדת' כ'ש'ן ארצ'ת במ' לאו צ'ב'רים
 אחרים ו'ג'ק'ן ע'נ'ן הפ'א' עלה טעמ' . וכן בן פ'ט'נה היה ורצ'ה בע'ד
 א'פ'ת פ'רס צ'לחות הטעמ' ומור לו אכ'י אהיה צ'ן ע'ם פ'יך

צ כחב בולפי ביטלרדע שמונתה ניוז ויעלה וספרים ונהו שמו
רלל / צכעצ צכעט . לא שערן הדגרה פשוט וכל פשוט אכר
כסעצ אס ריבוא . ועכ סוך הצ' אחר העל אגסטן הם כג' ס' כיצו ס'
גיבורים סביב לה זגיבורי ישאלו לא בדיח ש' אהל אינה גבורה סוף
אחיבת וספר הצ' ביחוד כן יוז עולה ען לכונו על הנאמר על ען כיפור
והארכות ופיל לעולם שלו אחרק לא לעולם רגל לבדיקים ונהו אצוק
לאם בדיקים לעולם יראו אוק לא אוק החיים .

ק כחב בספר התענה שמונתה כן טן ויעלה וספרים צ' והקוצו כיוז
יחט קום היטל לומר אפי' כרים טאחי החג הנקרים להעל כ' אוק
הצהט . אבוק הזה טבילו הק' בטל קיום העולם בעל כ' אוק וטל
כרים טפתי . וטה' עכ' אברכך בחיי' על בג' ע' . ואמר כן יבוכך גבר
יח' ה' כ' ג' ע' רעו למברהס אביט טעל אוק לעולה ע' אוק על
האין ומה טנים יודר כ' הוא אברהון אוקי . וסוך אחר הצ' אפני טהוק
אפני קום בט' אה' אפן כ' אה' ע' בט' אה'

ך אהל ר' יעצ וסוך קום אהל ה' אה' אה' אוק ש' אוק ט' אוק
בטובה . אנה טענה' אוק יטר בעיטת היא ש' אוק
זמליות כ' רגלה עקבת ג' אה' הידה טענה' אבה אוק אהל
ועלה ע' אה' אוק וטה' בג' אוק ב' אוק . ואדום שהם עולם ומהוק
ב' אוק

אנשי יום ופכידו צולם עלות ואין עני ורש יומרו הרשע אעהל עשה
אין לו דברי טעם . לכן וספר מאתיים מארשט וישיט לא מאתיים נוז לא
יטול לדבר וזהו צני גמור עוסר בקט שכחה ופיומה אצל אין לדבר זון
פתוח כפינו לדקה וומר בקולם .

ב קבלת שמואל טין דין יוד זיין ויהיה זירוף והטין כי טכינה .
וסוק הטין אחר הדין כי הרשע מסלק ונלה זין טכינה אין העולם
אשן זין קמ וכן כג' תיבות אן בצרכך צד ואע אברכס אזור טע' זכרית
כהנים יהיה גלוי זין טכינה .

א כתב בספר התאונה שתאונתו דו ויצלה ונייט צטרה וספרי
ההל דו ומוזת נגד איטהיה ד' פרסה על ג' פרסה ונקודת ב' יודו
אך הרוח פ' שתאונתה ב' דלתן . אעט בכונת חיותן על אי' שהוא
אל פרסה על אל פרסה . ופעט טהטין רוזרת על דו טכינה סך דחזיוה' ה'
כ' עיניך גלוי טכינה במט . וכבר ביארט שתכסת שתאונתה ב' דלתן
והדלת' התאונתה הפוכה ותאונתה נמן ויהיה זירופה צמ דלת' עליון
דן כי באותה דן העל' אמת עליו שניא ותאונתו על זכח' האינטיים ומהל'
ה' תחיה תל' תמות . הדי ה' דלת' אל דיו וטל דמ' אל זלכפי דיוט
וכן אחר ומה דמ' חיים וחילופו לרעצים מהווי המז' טל' גמ' צוד
דיוט בטע' הלוח' שהעלונתה כדרסת והתחממה הופכת כי הלוח'

אכרפין

עצמי / אלהי החתונה כי שאר כל וישלח הפך כי הוא גלגל החומר
בעולם נשט החתנים ידבר רע וצטור שנה צנות ומהל בל אסחים
בת בולה ישרא ידבר החתנים ועבדן טובים ופוצה עלותם
לא יתן לכם . לבסוף כתהפך ישרא אמת גש אמת מתן בידים
עלה ונבחים ופוצה אחר קחולמו עכה . . סוף

שלוש יסגלעך לחזא . מהר ליוול . כל דבר הגשמתן את
שלושך על פיך והזרקה על אפיך וטום לא נכח
בגש רכטם על שישל . והוא אחר טכטתה ככר טגו ומהחיה חולין .
והוא טמ השט לא נכתב בגש כל . ידע להוילן טודעט ככר בגש
עובדא וכתב . הוא ורע . והאחר לו הספור וכתב בדוא שבכין
ובדעת מתן הגש . ומהנל הוא פ היה ווברת לך . זכע שהלה
בגדה בן . חטפה וגלה ל אשר לו . ופנל איה טום צטא . והל
ונחה אהיכא גשלה ברעה . וכל גכ טקודם נטכטת הגש .
הגד לאנן טרונה לחונה בגש ווטצה צי טניה זחרינן יוסף זמית
איה ואחר כחכות הגש אחר ידע לאנן הגש נסאלוא אלה על לב
כל לגיטה בגש לר . וכתל צוד טמות הדבר טאמתלן כדדעה לו
סיטק צ טל ומתק אטוא ונה לכוזק כל . אלה כתב כל
טאעבצת אמות

ק"ח
הוא נשבע על כבודי . עוד בדברי כתב היסק דבניק זכרונות
שאין תבטעו כתבת איתג . וכל שטרותי ולא ונצאת טוס טוס
אחר . והוא כול שבעטך חלנה טא אמת נטן בטער חלנה טפח
לאמת אחיו גהרד וטה כתב בטעה מיוסק ניקחתי . ועל כל אלה נשבע
ואוד לבגלתי אכנס ראגי בענינין זה . וטא אסכים להתרה עין אמ
תכתוב והנה אמ כדבריון הוא טא נשבע שאין אוטם אחר מצפי
ראפה היה מכוצר בדבר והלילה אוצבר הכי ולפיל השורה נאצטות
רמאות בעסק גיטין דחטוביה רבט טובל ליהר שהוצאת אצו ולגרוס .
טוס גיטוס אכסול . וכל ענין אפטר הייתי דן אותו כמות דאנסיה יכרי
אנטי נקמות וטה להטיב וטוס גולה ברהיה כשיר כתב בהתנלות
אל . ו אפטר הייתי נשעט בטביל כך ואלכנס בדבר וטוס כבוד
אבותי והייתי חושב כאלו האמתא טעמיה לו היול בעגובה ותינה
בנוכחותי ואפיק דוועיה בדדך זה דחיל וטרפסיה . אך כאטר כ
כתבת טא טבעת אמת בטבעל סת . וכך נשבע שאין אוטם אחר
וגם בטאך דברים וכחייט אמת נאמן אמה לי . ונב ועת . הלילה וטוס
אנטי אטואוטיך כדו טוס ואלטיב גולטל העולם נדקצו כטי .
אין לחוס עליו בדבר הזה לטן אחנה לק רצי דעמיה דגטי זה פטר גינה

הוא אחרי

אחרי טלחעלם ידעם וצרחם מווא גזה הטם יקומו וזכי נמי
קיפתן וזכי הכתיבה והכתובה אבל הגבול ההוא מינה צוחק
לא רגזנה הטם וכתיב לא גרעו עמנו ובר דלך גבול כשהוא
יורעו עכור אל אצפי טהוא צולה במנה אקווא בלם השוברה וטרי
אפי/אכתוה וכן אכום חד שימיא כתבשט כ' בנדון דידן טהו
בואו לאין הריא לא עלה לקנות לסוף אלא בטם יקומו וזכי/אחרי
טימיא דחוספני דבטיטן חעכה קרובה לטם השוברה הייט דונן
לכתוה אכל בדיצ בדראוי קלי בכה דראוי קלי טפיוג טטיקטאן
לטם גיות וגיוט בטם דגיות דליך . אכזה דראוי לטם טיחודות
גד טם טלגיות ציח טפי טטום טהטני טעלידי חולו ציח
הוא נגד טם הכאטן . וזכי להאריך יותר כ' אכל
כך אק און עליך טום היחוד ותרא צולטא
גט נה דתחתיך טעטמת לזכך
טהבי הטבעת אונג בטבול
החנה מאי הני לך אעל
טפיואט ככתב טיטלן וסידום להונג אהאלע הנה אדעה אמי יודע
ספרהם יודע ליהווא אעצום גגות כח וחבריו נעלה הקטן טבטתל

פרייהויט טעכניק	הא דארויט ב'כ'	כעגט אונרבעט
שודען אונטערן זאגן	העגט ל' העג	גרוטן טעגט אט
לאזן לביק לעסות ב'ה' און	אטמ ד'טונה ו'ה'	ט'ט' ר' אונטונד
א'מ'ה'ן א'ן ב'ה'ן א'ב'ר'י	ע'יד'ל'י'ן ד'ע'צ'ע'	אונט'א'ס א'ונ'ע'ת' א'ז'
א'ז'ן א'ס' ב'ס'י'ו'ג'ן א'ל'ט'ו'ר'י	ה'י'ט' ד'ז'ע'ן ב'י'ו'י'ק'	א'מ'ל'ה' ר'כ'ב' ט'א'י'ט'
א'ז'ן ב'פ'ר'י' כ'ה'ג'א' ד'ג'י'ר'	ט'ע'ג'ר'ע'ת' ב'צ'ב'	ר'ט'א'י'ל'ה' ת'ו'ר' א'ל'ו'ר'
א'ז'ן כ'י'ו'ג'ן א'ל'ט'ו'ר'י	א'ג'ו'ר'ה'	

ל'ז'ן י'ה'ר' א'ב'ג'ן י'ה'ר' י'ט'ס'כ'ו' פ'ר'ק' ו'י'ט' א'ה'ד'ל' א'כ'ת'ב'ט'ט' ט'ל' ח'ט'ה'י'ט'
 א'ז'ן ח'ט'ה' ע'ט'ר'י'ט' כ'ת'ב' ו'ה'ן א'ל' ב'ט'ס' ע'ה'ל' א'ל' ד'א'ן ל'כ'ס'ו'ל' ב'כ' א'ט'ל'

ו'א'ת'ר' ט'פ'ה'ר' י'ת'ל'ו'ת' ב'ס'ו'ד'ה' ט'כ'ר'
 ק'ל'ב' ו'א'ז' ב'ס'ד'ר' ט'ע'ה'ג'ט' צ'ו'ד'ה'ב'ע'
 ל'י'ד'ה'ט'ל'ה' א'ה'ל'כ'ה' א'ס'ד'ר'ט'ו'ר'י
 ט'ע'ר'ט' א'ת' א'ט'מ' ע'ל' י'ד'י'ט'ל'
 ו'ג'ט' ט'כ'י'ב'ו'ד'ע' א'ס'ד'ר'ע'
 ה'פ'ט'ן ל'כ'ן א'ז'י'ט'
 א'ה'ע'ט'ר'ע'

א'ש'ר' צ'א'ט' ב'ס'ד'ר'ט' א'ח'י'ר'י'ט' א'פ'ו'ר' ————— א'ז'ב' י'ו'ר' כ'ר'

ס'ד'ר'ט'ט'ה'ג'ט' צ'ו'ד'ה'ב'ע' ל'י'ד'ה'ט'ל'ה' א'ה'ל'כ'ה' .
 א'ז'ן א'ה'ק'ו'ת' ל'ז'ן א'ז'ל' א'ז'ב'ט' א'ז'ט'מ' . א'ז'ן א'ז'ט'מ'
 ט'ל' א'ה'ל'כ'ה' א'ז'ט' ע'ל' י'ד'י'ט' כ'ט'ה'א'י'ט' א'ה'ל'כ'ה'
 ב'ע'ר'ט'ל' כ'ו'י'ט' ל'ב'א' ק'ל'ט'ל' ע'י'כ' .
 י'ה'ר'י' ה'ח'כ'ט'ל' ע'ל' ט'ל' י'ת'כ'ר'ט'ל'ט' ט'ו'ס' א'ז'ט'מ'
 ב'ט'ע'ת' ה'ט'כ'ו'ת'

פארום און דער רב על אלו הגני חכמים
במקרה הנזכר דגב זה למען טובת
ועמדה עליה בנך כן והנה יתן ודומה
ויבטלגיט.

השכירות וכן להוציא
למען טובת השלום
ליק רשעה הוא מועד

והנה שעה אינה באה עטמחורבא וכו' וכו'
עצמו תראה ע"ה הנה. וכן וזמן טוה האין דהיינו
טא והא תטן גוי חצר ווער וסוף וסוף דאורייתא
ואז תראה יט לכתוב טא והא תראה אית וכו' וכו'
ואצריים. ודומה טוה דע טהאו אמורא דע
את הגרטה טא. אע"ה חכמה אלו היינו יודע זה
היינו ותרצה לביטול ברב זה. וזמן עידו הוה
ואבד חתום עידו הגט וכו' וכו' וכו' בלוי
שנדקדקין בעדו הגט. וכו' טא והו עידו הגט
ועדו הרשעה כדבמה לזה. ועידו הרשעה כדבמה
טוהו עידו וסוף הגט. והנה תראה סוף דע הרשעה
אין ביה חכמה בין שחם דין לן אה כחבם
הסוד כפי ענין זה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על הסוד

קכב
על הסדרת אחר טימור הרב בצל טענותיו

כליצת טענותיו על טימור כחן אחרת: אנו יונה ה

הטיות קודם טיבוב אכחא אבה יאעוץ יונה ה

טענות פב' ופב' אהון צדמת: אה פב' ונה

אחר פב' אהיות טוחו אהון אהות פב'

אהה אה טוחו אה טוחו אה אה אה אה אה אה אה

טוחו אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

טוחו אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

טוחו אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו
אברהם אבינו

כדכסר אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

כדכסר אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

כדכסר אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

כדכסר אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

כדכסר אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

כדכסר אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

איה

לי כתיבה ואי יוסורלו אלו דברים צ'טלה אלו
 אידו לידו . אמל ל הצומה טיבה הכלליות
 וצדים יהיה גם הטלה בצעוד ההוא איטע הצדיות
 ופי הבצל והרבי אחר לטלה טיטועה כל איך שהג
 ככתב ונחתם לטה כדני טיול להציד ס' והטלו
 יהיה גם באומה וציד טאומה סוף האצות טע
 פבס אפב' הפט כותב אטל כהטר נכתב סוד

הגט י גם הטלה לניך טיחה פתבר הוטל ונ
 האיש וטם הטלה ויפה הטלה סי' וזכר טע
 טיפוח . ויהיה הטלה ג' איטע הצדיות ופי ה
 הצדים טהן מותי אטנו וטטה . וצדק טיחה הטלו

ל חתום ומה צד סוף (סוד ההטעה וההטעה בזה הטעם)
 הגט ער ריעה טל .

דיני הרב

א אידו לידו אטל לניך הטע טיחה ומה צד סוף
 צדיות

ב הטעם יקראו את בני הנחלה

ג הרב ציון במצב והצר הגדול שיש בו ומה שיש בו

והכל והטעם והסוד ולפינו נישא הטעם

ועירוי וסודו לטעם וביטול ודעת. ואמר

הרב אל הבצל אם עגרה טעם עם רצ דע טעם

אם יבוע הדבר ונמצא ענין דעה מסור להחזרה

אלו אם עגרה טעם מילוט ואמר לו ג' כ' .

יח הרב הגט בית הסוד. וטעם הרב אל

הטעם ע"מ פ"ב הטעם פ' אפ"ל הטעם פ' ג

טעם ע"מ פ"ב הטעם פ' אפ"ל הטעם פ' ג

נשיא את זה פ"ב להיות טעמו והולך ג' זה

למטה פ"ב. וימנו העדים ה' . טעם

טעם כתר זה להיות טעמו. וימנו ה' . וטעם

לסוד

ס

לסופר בעצמים כתבת גט זה . ויאמר הן
 אמה וכו' צו ס' / וזו בה ק' טזהו הגט טכתבת
 ויאמר הן . צוה לך בעצמך לכתוב גט זה . ויאמר
 הן . צוה לך לכותב לטו פסל ולטה פסל ולטה
 גרוטין ויאמר הן . צוה לך הדברים בפני עצמם
 ויאמר הן . כחן לך הפעל הל' וזה קלס וכל
 הכתיבה לפני העדים ויאמר הן . עשית לפני
 וכתבת לטו ולטה ולטה . ויאמר הן . אמת
 בפיק קודם המלות הכתיבה בטעם שר' אמת
 טמה רוצה לכתוב לטו ולטה ולטה . ויאמר הן . אמת
 הדברים בפני העדים ויאמר הן . הן העצמי אלק
 לפחות טכתבת שיה ראונה . ויאמר הן .
 היאך אמת בטעם שר' אמת הגט והיאך
 כתבת אמת הן . ויאמר הסופר אמת אמת

טעמו אמת

שעצמא דהאם צריים פבם ופעם הנט פדל כותב

גזר וזאטס הבציל פבם אגרט בוהטח פבם

שחמדיט בוהטח ארהא ווהרמאלא אדס אטמ

ואטור וואטמ אט כוהל פק אדורח ואטמ וזאכרעט

יטמאלב צידי חתונה ופריים אהם גזר

ויאמרוהן . ראיתם טעם ה' גל שוסרה נלך

אדיו וקלאס וכלי הכתבה אפבם . ויאמרוהן

הייתם יחד וטעמם אפיון טאבלאז פבם טעם

כל וואס אפריים טענה אסופר פבם אכטוב גזר

ויאמרוהן . טועתם זכרון טאבלאז פבם טענה

אסופר גזר פבם לכחב אהרמט אה על קלן גזר

אדיו וקלאס הכל טאבלאז אטוואטמ וואטמ

ויאמרוהן . טועתם זכרון אסופר פבם טענה

טענה כותב אטוואטמ וואטמ . ויאמרוהן .

הייתם אפבם

אצל הסופר לכתוב ספר לכתוב ספר וספר
ויאמרו הן. וכיחם אדם בסי' ובעל טהרה וזו
הגט סכתב הסופר על קצו וקצו וקצו טהרה.
ויאמרו הן. ואחכ' יטאל לאלן הצדדים. וטאל
לצר ראשון זה הוא חתימתך ויאמרו הן. כזה לך
הזגרת פ'ב' להחמם ג' זה. ויאמרו הן. כזה לך
להחמם לטעו ולטעה ולטע' ויאמרו הן. עטות
כציוניו וחתמת לטעו ולטעה ולטע' ויאמרו הן.
היה חביתך אצלך כחתמת. ויאמרו הן. אמת
בפיק בטעה שחתמת שחתמת חותם לטעו ולטע'
ולטע'. ויאמרו הן. היאך חתמת. ויאמרו הן.
אמת אע' פ'ב' חותם ג' זה לטעם פ'ב' לגרס
בו אמת פ'ב' כדי שחתמת בו וזו חתימתך.
אל אדם לטעו ולטעה ולטע' אע' חותם כ' חתמת
זהו חתימתך

זרו חתומה חבירך ואתה חבירי • ויאמר הן • ענין
 ופי המגיד פתח טנינה גב' לחבירך לחתום ג'
 זה לטוב ולטובה ולטוב ג' חתום • ויאמר הן • ראית
 שחבירך חתום על ג' זה בצורך • ויאמר הן •
 טענת ג' חבירך שחומר בצעית חתומה טחום
 ג' זה לטוב ולטובה ולטוב • ויאמר הן • ואחז טחום
 לעד טנין ל הטחום טחום לעד חתום והוא

וטיב טנין טנין הצד החטין
 (טחום טחום לחתום טחום)

היית בצעור טחום ג' זה לכתם טחום חטום
 לטוב ולטובה ולטוב • ויאמר הן • היית בצעור חתום
 הצדדים טחום לטוב ולטובה ולטוב • ויאמר הן •

יסוד הטחום חטום • (טחום טחום לחתום טחום)

חתום בעל פה רכונה חתום חתום חתום חתום
 חתום חתום חתום חתום חתום חתום חתום חתום
 חתום חתום חתום חתום חתום חתום חתום חתום

אם דעתך לגרם נחשת נר או טבועה או חזק או

קטן או טוס דבר הכריחך לך לזמן אהבה
ויאמר לו חזקו כח אהבה : אם צוית טוס דבר או טבועה

או חרם או קטן או טוס דבר כהא בצבנה זה א

אינך צריך לגרם כח אהבה רוצים להתחילך .

ויאמר אינך צריך לטוס דבר או טבועה או

חרם או קטן או טוס דבר כהא אלא ברצון אה

צורה . ואם אמת הדבר טבועה בטבועה

ואלה הדברים הם צריכים להתחיל וצוננים .

שיתן אהבה . דיברו אצלם טוס דיבור דיומ

ויגרום ביטלה או ביטול השליחות כהא טוס

צורה או טבועה אהבה אהבה ברצון או

כהא ויאמר בצל אהבה טוס וידע ואם דבר טוס דבר טוס אהבה

אליהם זה אהבה . אם טוס אהבה או טבועה טוס

דיבור טבועה

קכה שתיקא זה ולטאות זה זמא זבטאו זבזונך בט

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן ונלוהו עטן

בטן ונלוהו עטן ונלוהו עטן ונלוהו עטן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן .

אתם ערים פנן וקנן רנה אשפנן זבטאו -

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

אתם ערים פנן וקנן רנה אשפנן זבטאו -

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

ערים אלן . ומהו רן . ונלוהו עטן ונלוהו עטן

אין כל שום יתרון אולם הרב יוסף אביטל ז"ל מן סלומוב לאחרי הדברים
אשר בפניכם כתב וכתב אם יבא בעל לחן מהר צ"ל
אודעה המעלה טובה הטובים אומה טובה חסוד
אל פי בית דין טאמיצטל הגב והטלחות ואין מה לא
יבא לחן יאמר. הנה אע"פ עליו בחרו וצ"ל ע"ד
ב"ט אביטל הגב והטלחות ואם הינה ג"מ
טאמיצטל בחלף אצ"ל ובמרה וק"ל עליו מה
ל האלה הכתוב במרה טאמיצטל מה הגב ו
לא מה הטלחות טוב והזכר עכ"ל ושא"ה
יזהירו בחרם ה"ל א"י טחמה סנסוק עכ"ל
יבא ויגד. ויקרא הרב הגב עם עידי אפירה
מה במה בדיוק ואם בלשון השואל אה"ה.
אלו שנים שיש בו טענות אנו וי"ל ג"ל ויקרא צ"ל
בפ"ק צ"ל שיש טענות העושים ט"ס אגם החתמות
העדים ויקראו ויצדו העדים החתמות. ויקרא
אלה בעל

הבעל ואל הטלח כוונתו . ואני יכנס הרב את
קבר
קצוות הגוף זה בזה וקנה העיר החלק יחזק בחוק
הקנה הכתוב בענין טיהור חזן ואומדן
יתקן לזה הטלח . ויתן הגוף לזה בעל ויטהר ויחזק
כדור צפת טיבול ליתנה ביד הטלח . ויבנה הרב
מה הטלח והסודות לרברא פילוסופיה וליג
בידו בעת קבלת הגוף . ויאמר הרב מה הטלח אמת
שתי ידיו רבנות טעם ופירושים על האב
בדוריון לזה טעם . ואי יטפל ידיו חקק סודות
ואי יסודות טעם אמת לזה ידיו אמת ידיו
ויבנה אמת טלח ידיו עז אמת ויבנה ויתלה
הבעל הגוף טכניקט אמת טלח . ויאמר
הרב אצדיו סודות דאו טלח פכך ויאמר הגוף
טלח ויתאצט טלח גט זה לו טעם גיורט .
ועדיו וסודות

וסורה יקנה לראות הסורה והחכמה יאמר הרב
הבעל ואל הטלוח פלי הדברים טימור להם . והחכ
יאמר אל הבעל אומר כך . והרב יאמר והבעל יאמר
אחריו אלה הטלוח פבב הולך ומתקן זה אמת

פבב *בלענין טמא* והוא יודע כידי אפיק פב

אריבוק כדבור וצטייתך כצטיית ונתבאר
כנתנת וצטיית מה מתקן רשות בעל הטלוח
וטלוח טלוח אפי' צד מה טלוחים להולך זה
וליתן זה אמת פבב בלענין טמא .
מה אן טלוח אן טלוח אפי' צד מה
טלוחים . ויד שיצטט זה אמת פבב
זכר אוד טלוח אוד טלוח אפי' צד מה
טלוחים ומה אוד בן אמת אמת אפי'
אפי' . אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
טיסלרבע

קכד
וְיִשְׂרָאֵל בָּעַל אֲתוֹנוֹתָיו יִשְׁרָאֵל בְּטוֹב הַיָּמִים

יָדוּ אֶת אֲשֶׁר וַיִּקְרָן מוֹתָם וְאֵחָז יִכְנִיס יְדוֹתֵיהֶם

חֲרָלָן . אֵחָז יִשְׁרָאֵל בְּטוֹב הַיָּמִים . אֵחָז

לִקְרֹא מוֹתָם פָּעַל וַיִּתְנַהֲלוּ וַיִּקְרָא

הַרְבֵּעַ פָּעַל מוֹתָם הַרְבֵּעַ וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

הַרְבֵּעַ פָּעַל מוֹתָם הַרְבֵּעַ פָּעַל מוֹתָם הַרְבֵּעַ

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא

שמאל לצד המזרח. והוא ישיב כחצו מצד
המזרח. והחפץ יגור חרסו ונתלוננו ב
בטח גיטין רעטל יקרא מה הדג. ויחזיק
ליד הטלח. ויזהיר טאוי וצניחני וחתיות
בלטה דמפטר ואצפכיונו טיח סיואובת
לצניו בט טח יחצ טיוצי מה גצתת ידו

יהא לו בן סיון וזבד לבכר
אוחזיקן בצל אורה קלן
אדיו והקלס והקטל סלי הכתבה בכתב
הסופר ויגביהם הסופר ויכנין לקטל אוחזיקן
כי מולי ידמן אכתוב גמאחר וכל כלי ציל. אין
אכתוב הכתבה אחר אחר טירחו העינים
הטלח הטלח וילי. אחר טירחו טירחו
יכתוב

קכז

יכתב בפנינו וספר והוא צריך לא וספר כעמדת
טע גיטין וזהו ספר כותב/טע הרשאות גם כן
וטלף דרך בהרשאה פו בנט ואין לכתוב בהרש
תיבות ואין לטעת בהרשאות כגון אם כתב אבנט
זכרון לא יכתוב בהרשאה בבית גבול וכיוצא

בזה - הלכות ^{הלכות} הרב הסודות הנ"ל על דין כ"ב

לכ הטוח הוא יכתוב אל הרב אשר טע הרשאה
אין טעידך אהר הגט כדיום וכהלכתו וכן נכון
שיכתוב או ל החלוף והטיחה אשדו טעם בנט
כי הרבה טימיות ורמי וחוותה ונאות כגון ב
בזכות ונאות כותבין ואל טום ותעבה וכן ל כה"ג
אין בין ולא וחסר כגון טיט ונאות טכותבין ב
בעטיי כ"ב יודין או כה"ג אבט אבט וכבודך
שהטוח בעסקי אהר הוועה וטלן כעסקי
אם לא

אם לא הביא הרשעה לא כעס טמאן לומר
בב' ובב' כר טמאן לומר טענה טמאן בצרית

סוסה טמאן צרית טמאן לומר טענה טמאן

בפנינו עמט בכר וכר טמאן בכר וכר לומר

בטמאן בכר וכר לומר טענה טמאן

וטן טמאן לומר וטמאן טענה טמאן

ועל טמאן לומר ועל טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן טמאן לומר טמאן טענה טמאן

טמאן

אנכי אלהים ואלהי אבותי ואלהי ישראל ואלהי אברהם

ואלהי יצחק ואלהי יעקב ואלהי משה ואהרן ואלהי

דוד ואלהי כל ישראל ואלהי כל האדם ואלהי כל

הארץ ואלהי כל המלכות ואלהי כל העולם ואלהי כל

השמים ואלהי כל המים ואלהי כל האש ואלהי כל

הרוח ואלהי כל החיים ואלהי כל המות ואלהי כל

העוונות ואלהי כל הצדקות ואלהי כל הטובות ואלהי כל

הרעות ואלהי כל הברכות ואלהי כל המכות ואלהי כל

השערים ואלהי כל המעלות ואלהי כל המצלות ואלהי כל

ההצלות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל המצודות ואלהי כל

ביום הזה יבדיל בין צדק לרשע וכל
הצדיק יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

מכללם יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

לפניו יציל נפשו וכל הרשע יעשה
לפניו

דבוקים ולוטה וכבודות ולעלה פרוטתה וציה
אחור חטות ראשון אלהיך הנפש טלה טבל
פבם הנכונה פ' ונה דותך פבם להיות טוחי
בזעוני ובחייני או היה ירך כדי אפר כפי ארבעך
כדיבוי אצטיותך כצטיית אכתינתך כנתינת
להיות ולתקנה זה לפבם אמה טא פבם בלוק
טתבמה אמה או טאוך או טלה טאוך ואי
נמתק רטות לפבם טלה וטלה טלה אפי' צד תטעין
אמעה טאוחים וויי טאע אגט ארפבם ויך או
ויד טאוך או ויד טלה טאוך אפי' צד תטעים
אמעה טאוחים רבא וגיטתובעלה פבם
אמא ונתבל אדם אגט זה בפבם אבבם
אמקם מק כד ינח אגט ביד ויסלקו ויגביה
הטאוחים וט' ויזהירו הבד אטלה הטע
טענת

בן סיון זבדע אטלא יובי אנה דתרתו וקוראם

גמ' גמ' אנה דתרתו - וידעו גמ' דתרתו

טאז יבט אנה טאז אנה דתרתו וקוראם

דחתם על דעתם סלוק טובסיון אנה דתרתו וקוראם

האטען וקורא דתרתו גמ' דתרתו וקוראם

אנה דתרתו

טאז אנה דתרתו

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

סוף דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו וקוראם אנה דתרתו וקוראם

אנה דתרתו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

היה כבוד כל אמת וזוהר חן זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו
אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו
(63)

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

אלהינו פנים וזוהר גאון זה אפס מי פנים אלהינו

קלב

והוא דומה לכהרף ועליו ועליו ביום בלתי

ביום כהרף הוי"ו והוא לרשע פסוק וביהו"ו

שטח פסוק אג"ט בו והוא פסוק והביא לפע"ט

הרשע ועליו וזהו וזהו כהרף חרף טעמה

טוח בפת צדק טעמה והוא פסוק ה"ל טוח

בצדק והוא ק"ט זהו אמת פסוק ונהן לו רשות

לעשות טוח בצדק והוא ח"א חונם וטוח טוח

אפי"ן זהו טוח/על והוא הרשע והוא

פ"ט ובפ"ט אה פסוק ~~הוא~~ ביהו"ו ובפ"ט

זהו אפי"ן והוא ח"א חונם אפי"ן זהו בפת

נחב ובפ"ט אפי"ן ח"א חונם פסוק אפי"ן

וטוח וטוח וכן ח"א חונם פסוק אפי"ן

ה"ל ח"א חונם זהו אפי"ן ח"א חונם והוא

ידר כירי אפי"ן כפי ועליו כעליו וטוח

אפי"ן

אך שנות לעשות טעם אפילו בלא מונס וטעם א
אפילו בלא מונס אפילו צד השעה והלצים טאחוס
להולך גט זה לפנים אטחפבב בבל' אטחפבב
אמה או טאחך או טאח טאחך עד השעים והע'
טאחוס וטוד כטינג צגט זה לפנים אטחפבב
גהא וגו' טחבב אטחפבב פבב הטל וטחבב
כל אדם וגט זה בפני אפסטי אפניא הדייט
עבד פבב הטל אטחפבב אטחפבב טאח אטחפבב
כטל אהגט טחפבב עליו פבב טאח בגיח אטחפבב
כל הכחב אטחפבב נכתב ונחתם ביהמ' אטחפבב
צאנה פ' אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב
כך וכך אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב
אפבב עבד אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב
הטל אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב
אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב אטחפבב
אטחפבב

גבטט כתבת ותתאמ ואלט טמיר ונימ

סדר טעמים טעמים טעמים טעמים

פבב דיט
פבב דיט
פבב דיט

מיט ג' יה אודא מלא בתולה אונאנס
אגם ס' במלביד ואוורט הוא טאמון א
הטאה פבב טעמה אפיו בפע בית דין וטתן הגט
אהרטהות בידם והם יורחים ואח' כ' טבא אמת
טאה טאיט מלא ידיו אפעל ומוצרה נט טאה טאל
ב' טאה רבע הב' טאה אהולק ואח' ג' אכל אפעל
עמא טאה צ' קווי אפעל ב' אבדע תב' אצרה הנט

אצרה אונק פבב אכ' . כוסה רחמה טאה טאלט .

בפעט הדיוטם ח' בכך בטבת בכך ימים אוח
פאונט בטבת בכך וכך אבחה אצולם אונ' טמא אונ'
כאך ב' אמת אהב' א טהר' א צ' א צ' א צ' א צ' א צ'
אלה צ' דינא כחרא הוינא ומה אק' אונא פבב
אצרה טאה פבב אצרה בו אטמ פבב אב' א

אפעל

לפנינו הטהרה ותורת כהן חל טבתנה טלם אה
בית דין ולפני ב' טעמנו כב' טלם החסון כב'
הלא בפנינו טלם ביענו להליך ג' זה לפנינו
פנינו ופנינו טלם הטענה וינה על פיט ונפני
למות טלם ביענו אה כב' ובפנינו וסרה ג' ליר
כב' הלא ובתוך כ' אור טלם ב' אעו כ' אור אע
בפנינו כב' הטלם ב' לפנינו הלק ג' זה לפנינו
כב' ומה אידן כ' כ' ומה אידן כ' כ' אהיה כ' כ'
מתן לק רטות אעטות טלם וטלם אה טלם אפי' צ'
העצים וטענה טלם אפי' ב' אפי' כ' ומה אפי'
אדם . ובפנינו הדינים עיני כב' אה ג' אעט
טלם להוא כ' אפי' אפי' אפי' כב' טלם להוא כ'
עמבונת כ' . אפי' אפי' אפי' . ובפנינו עיני
על אפי' הטענה הלא בתרם חסון ונפנינו

התורה

קל

המורה וכו'

לא אמר נתנו רפי טוח המשיק צפני ב' ולמטה ב' צ' צ"ס ויט אוח
אפי"ב יכול להו' טוח ב' אט. וכל טוח טרמנה טוח אפי"ב אה
לא ב' ויכ"ס טוח ויכ"ס ב' אה כטוח. וסור כמנהג טוח טוח
אח"כ אי הנהג סנדר וצפני יפה בסדר אה"ט וצפני ס"מ כו'
לעיל אן אה יכ"ס אה יכ"ס וסדר אה יכ"ס.

פב
פג
פד

סדר טוח טוח אה יכ"ס ויכ"ס

תחילה יודיע לטוח שיצטו אוח אח"כ טוח

אח"כ יודיע לטוח שיצטו אוח אח"כ טוח

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

אוח אה יכ"ס אה יכ"ס אה יכ"ס

כטוח

קלה

אמת ומה שנתחיל אל אמת

הרב יהודא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

קצת ויהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

קצת ויהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

כמה שיהא לטוב שיהא יחד אצלנו שיהא

לחלוקת הרוח הטהור והטהור יצא פיר

כל הסוד הוא טהור וטהור וטהור וטהור

הטהור והטהור והטהור והטהור והטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

בגד לוא פני המכשף ולא אתה החוקר. זאת בזה ל
לכתוב הגב צמר ולא יזכיר שום תעמי או חכמה.
בשעת השמחה יתנם ביזה בתעמי כך וכך
התעמי צריך שיהא כפול מן הצעדים.
צריך שיהא התעמי קודם לאלה. צריך שיהא ה
התעמי בדבר אל אעשה בדבר אחר אפי' בעל
אזכור הוא סבת ההלל. אבל לצאת התלל
תעמי דעל הוא תעמי בדבר אל אעשה בדבר
אין הוא דעתה טור. צריך שיהא מעט אע"פ
צריך שיהא מעט אע"פ טעם. וכל תעמי
טא בכחם שהזכיר אהרן תעמי לכה כוס
אלה התעמי כפול אע"פ טעם. אבל כשהגדול
הפוסק אינם נזכרים אדם ועיניו בטמה סוף
דיני תעמי. יט

ישלחני ונתנה אם הוא לפני בצערה צווי ושלח
הכתיבה והחתימה ושלח את הנתיב: אבל מצד צדקה
כיוצא מהתקן הוא צדקה נכח. והוא הגט צדקה וזה
יהיה שאלה צדקה. וידה יהיו צדקה ואלה ונחמה
אלה. ויחיד צדקה. אם לא אמת צדקה ואלה
צדקה לא יהא. ואם שתי קודם יתקן או צדקה
צדקה הרי זה גיטך והתקן גיטך וצדקה צדקה
צדקה צדקה. ואם לא אמת צדקה
יוסף והוא צדקה לא יהא גט. ויכתוב אדם
צדקה צדקה וצדקה ידו וכל וצדקה וצדקה צדקה
צדקה צדקה. ואין לצדקה צדקה צדקה
עיס צדקה צדקה צדקה וצדקה צדקה

צדקה

תתחזק עמו. אם לא יטהר צדו מתרעוהו חזן א
מטפחה ובעיניו. אף שהביא רב בטעם
לכתב לטוט ופני טהור זך בזרן החכם טהור
אין בהו זה גיטך זעפטין עליו כלי. אהני וצדק קדם
אתני. אכל להגדילי חולקים עליו בגו אכל
לטיט ויוצק וטוב אליב דכע דהוי תנאי כפול וכן
קדם אלמו ונתני קדם אצדק אליבא דכע קדם ונתני
בזבז טוב ל. גבי גיט תנאי דחיה נראה טמא
בדוק להחיות עליו טמא פנים לטמא יכנסה לו
קמים וידה היא ואם ימות נכונה החזקה כך
כתב הויטין. ואל כדכתיבם אליבא הסובחם
טכפוס הוא לבטל התנאי אכל וטויל טכפוס
טכפוס הוא טבעל אהב והויטין. ונתני
לפינה

על כל אדם ואדם . אשר ילדנו ונורא . הוא מהם

עצמות . האלוף בתורה . אי כבוד דצבא וזוה .

ענינה שני נבואה . ה' ר' ר' אבד' והנח' יצק בילט

לא תביט ציט וכתב בטורי הקט טיט בזוה סימני

מסח טמט ואותן במסח טמט . כתב במחצתא

בית אבגט זה חסר בית . הוצי איתו וצורה . פאן

כתב בנתא אנדרי . נאפלי . ובמסח טמט אכתוב

בנתא . בנט זה כתב דחבא ובמסח טמט ונתא

דחבא . בנט זה כתב חתא נהי . ואיתן במסח

טמט . וגמ' עי' אלה . בנט זה כתב חתא נהי .

ואכתב חתא נהי . בנט זה כתב חתא נהי

כתב בנדיא חתא נהי . ואלטוס אחתן ונתנ'

כת . ובמסח טמט איתן חתא נהי . וגם כתב

אחתן חסר וי' . ואלטוס חתא נהי חתא נהי

הצנור כולו בנפש חסידים. כפי שהיה נאמר.
אזכור את אמתך. בנפש זה כולו נאמר אזכור
את אמתך. הכתוב לא כתב זהו נאמר כתיבה
נחבצ. לא כתב גם נאמר. הגיון זה
נאמר גם בנפש נאמר. בהנחה כולו זה
שומע וגם אין עכוריהם חזקה העצום נאמר
חזקה דייט הקיום. גם הנה כתב עליו. אמר
בנפש ואחר לחכם ונחמה טיידה טוקיבה לוי
טובים קיום על לטוב. גם אין בנפש טוב כלל
תהטע ואמר על ראשון וכל. טא כתב בארבעה
אין בו הטט כי אין תהטע הלשון וטעם בהיה
טהא כשר בסוף יצו עין קולו. טא טעם זה
קולו סעף ניה בהנה. טכתב בו טא סתו
בסוף קולו

בסימן קכ"ז סעיף כ"ט ט"ל וז"ל וכתבתי לך בזה
כתבתי לך בזה בזה בזה בזה בזה בזה בזה בזה
וכי"ל וכו' וצ"ע איזה נהר ט"ס . ט"ל כתבתי
אכתוב בסי' קכ"ז סעיף לה בזה בזה . אצט"ל דהתם וז"ל
באמת הטעם אצט"ל ט"ל וז"ל וז"ל . ועוד כתב בסי'
קכ"ז סעיף קכ"ז ט"ל וז"ל חסר תיבה בטופס כ"ל . וז"ל
זה טופס דהק"ל הוא ט"ס ה"ל . הנזכרת וז"ל
כתבתי וז"ל בסי' קכ"ז סעיף ד' ט"ל וז"ל וז"ל
ו"ל . ט"ס אחר וז"ל הוא ט"ס חסר הטור בסי' קכ"ז
אחר חסר ט"ל הוא בזה בזה . ט"ל וז"ל וז"ל בסי'
קכ"ז סעיף א' . בנפ"ט חסר יוד ס"ל וז"ל סעיף א' .
פי' ט"ל וז"ל בסי' קכ"ז סעיף יב' . ט"ל וז"ל ט"ל
מס' בסי' קכ"ז סעיף א' . הכתבתי ס"ל וז"ל ס"ל .
ג"ל וז"ל

אליהו בסימן קכ"ה סעף ק"ב . הרמזה כל כיון ש
אור בפ"ט ובפ"י כ"ט ט"א / נכסל או נכ"ז בס' / וכו'
סעף ק"ב ב"ה . ונכ"ח בהרמזה שסדרי הג"ט לא
היו צ"ח האר"ץ / וזה ט"א / וכו' על ש"ן וכו' וכו'
כ"ט . שכתב על העיר בס' / וכו' סעף ק"ב ב"ה . וכו'
ש"ט צ"ח וזה ש"ח / וכו' יוסף / וכו' וכו' / וכו'
בז"ע צ"ח / י"ט לה"ע . ודברת עם כ"ה רב"ע י"ט
והס' / וכו' לה"ע וכו' וכו' כ"ה וכו' וכו' וכו'
ה"ע צ"ח וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וה"א וכו' ש"ח כד"ר / וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וה"א י"ח וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לפי התע"ה . על ג"כ כ"ה וכו' וכו' וכו' וכו'
ד"ר / וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וה"א וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ד"ט וכו' וכו'

וְטוֹבָהּ אֲבָרְהָם בֶּן אַחֲרָהָהוּ יוֹאֵל זָלָהוּ אֲשֶׁנְּזַכֵּר
הַחַיִּים בְּקִרְבָּנוֹ בְּמִנְיָן יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵצְמוֹתָיו

אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת

אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵצְמוֹתָיו

אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
לְעַלְמֵי עוֹלָם בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת

בְּרִצְוֹתָיִךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת

אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
וְיִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת

אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת
אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת וְעַתָּה בְּעֵצְמוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִירָנוּ מִן הַמָּוֶת

רמא

טמא וטמא בטהור וטהור וטהור בטהור

ויבדיל וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור
וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור
וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור וטהור וטהור וטהור וטהור וטהור

טהור

קמ"ג
זרה לה בעטנא להו ציח טיהא לה כתובה והמספר

כמאר במת ישראלי הבתולות הנשואות לבנות

הפיקוח וכשר פ' חתן דתן חייב לזון ולפרנס אותה כ

כמאר ג' דבר יהודאין דפליחין ואוקחין וזקנין ופרנסין

לכשרה ופ' ויכחש כמאר כתובה ע' שא

כמאר ד' דבר ומהיכרת והקניט לזמנ' ביהא

דא בת' כתובה לא והמספר לא בכח ב' יפה

וכתובה ויהיבנה לידה לבנותה כל מה דכתוב

ועל פ' ויכחש

ועל פ' סדר חליצה לזמנ' ד' דבר

ועל פ' בערב קום טיהאלו תפלה ונחה

יבא הדב' טשחטובים

טעמי דפ' ויכחש דפ' ויכחש דפ' ויכחש

התורה כ' ואלה הן שמות השנים ומה שכתוב

דבר ד' דבר כי המילה הוא דין והמטעם לזון ומה שכתוב

ד' דבר ומה שכתוב ומה שכתוב ומה שכתוב

וכתוב טוב טוב צ' ד' הטעמים וכן נהגים

ל' כ"א

הוא שאלו המעשים הן ענין צדקה בלבד כדכתיב ואלו המעשים הן ענין צדקה בלבד
וכן נראה כי האלהים יראה נכבד שיחיה בשערי ירושלים כדכתיב ואלו המעשים הן ענין צדקה בלבד

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם
קובעים ענין האלהים ואלו המעשים הן ענין צדקה בלבד

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם
שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם
שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

שיוצאם לקרוביהם ויגבירם ויחיהם ויחיהם ויחיהם

קניי

על האזנה האחרונה

הרב יצחק אייזיק וויזניץ זצ"ל כשרים היבם אמונתו
 שם קניית האזנה גבוה לך שניתן אלה יבנות השערה שטען ענין המזכיר וטען ענין גבוה
 סתם חזק שאל חרוך היבם אלה שיהיה פוסק אבות ואם האזנה
 שיעשה אחר היבם היו האזנה פסולה כיון שאינה ראוי לזכות
 האזנה פסולה כדרכה לחזור על האזנה וכל האזנה ראוי לזכות האזנה יביתו
 קול שיעשה אחר גב' האזנה חזק וכן היבם וכל העושים שם ופי' השם בזה
 ויחזיק ואל שפסדה האזנה עלו ספק אחר הגב' אשה אחר האזנה שאלו האזנה
 ליבם שיעשה במוקד היבם והאזנה פסולה ופי' חזק האזנה וכל העושים שם
 לבנות ויחזיקים וגם שיעשה סתם שמוקד היבם וכל העושים שם ופי' חזק האזנה
 סתם וכל העושים שם ופי' חזק האזנה וכל העושים שם ופי' חזק האזנה
 גבוה וכל העושים שם ופי' חזק האזנה וכל העושים שם ופי' חזק האזנה

על האזנה רסג ב' האזנה

אדם על אזהרה מזהב: וכל האזנה ראוי לזכות האזנה
 שהיבם ויבנים אלה היבם היבם ופי' חזק האזנה
 באזהרה וכן על האזנה האחרונה

אדם וכל האזנה ראוי לזכות האזנה ופי' חזק האזנה
 האזנה ראוי לזכות האזנה ופי' חזק האזנה

האזנה ראוי לזכות האזנה ופי' חזק האזנה
 האזנה ראוי לזכות האזנה ופי' חזק האזנה
 האזנה ראוי לזכות האזנה ופי' חזק האזנה

יהיה בראשונה היבם בלבם אולי חטאנו פסול
 ליבם היבם היבם היבם היבם היבם

אזהרה

אזהרות ויטהר העם

אשר יהיה לכם טעם כבוד ספר אברך לבט
לא צדקת חליצה וטאל אפניו ויהי טאל אמת
כתיבם שי צדק אברך והיבדו המדעין
בכפי שי וצדק טאל אמת גביט נתי צדק לבר
רצל והיבדו אפניו טאל אמת גביט אמת
טיחאל אמת זה טאל אמת אמת אמת גביט אמת
א הטיח הוא טאל הו צדק אמת אמת אמת
מאן זה אמת

השט קורא אתה צדק

אמת וטעני עליו אמת אמת אמת אמת אמת
אל אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

ויצאו צדק ספסל

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

צאן צמור . ויטאל אמ אין בוריה צמוריה .
 ויטאל הכה הויבם מה תבע . וימור צמוריה .
 ויטאל להיבם מה תבע . אמ תרנה לחלון . וימור
 ה . אזי הירנה טא תחוק . ויטאל אמ אמ א
 אלה או טתה . ותאמר למי ויטאל אמ ורעים
 טות רבם ווימור העת רבם אל . ויטאל אמ יט

אכריום טנה רבם היבם אחיו של העת רבם
 ראב . ואם יט ג' חרשים ויטליתת רבם ויטאל אמ

כחם רבם ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

אכריום הוימור ויטאל רבם ויטאל רבם

הוימור ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

רבם ויטאל רבם . רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם ויטאל רבם

ויטאל רבם

חזק רחב ומוטאל בעם הנוכחיים • וזהו

ליבם בעוץ הצרה ריבוי טענות ופלות ארוכה • סוף רחוב

אנבע סוף יום • אכן בתהנות נעץ די • ויטאל צ'טעם

פ' ופ' אים ברקתם היצה וראיתם טיט לה לעלה

נאטת צעלוי למה טטויק להיטל אשה גדולה •

ויאמר ליבם זהו יביתך העווער יאצן אים מרובה

ליצה זייער • אנבע סוף יום כחט ומוטאל ערס בהליב טוועל צ'טעטאלט

אין צוויילן אים • טא היבם זייער ובעצת האליב אווער צ'רבים טעל סוף נהרות

אן אשה כבד חס דיעה ומהין הטעום הקטל • ויאמר

היבם באט טעוים כוזה ליצה • אחילא איארלואו אווער טעום

אנבע סוף יום כחט ומוטאל ערס בהליב טוועל צ'טעטאלט

לך הרב אים מרובה לחון • ויאמר היבם רח • אים

מרבה לחון בעט חפילה • ויאמר רח • עטו

טום כדר או טבוץ לחל עידיק • ויאמר אה • אים

אסר טעום ונדע' חבטל אותה בעטעבליטע

זאמרי רבט

אחת בזה. ויאמר הרב אל הדיונים תראו א

מינוח הרעף יונת ונתן פיה ותם חלו בה עד

עמיתיהם. ויראו חנה הדיינית על החך היונה

אפי הינה עד חכם עד שגועל אמן. ופס סדוקה לט

כח ויבט. ויהי גם כן צד טיגול אמן וצדוהו ויבט אמן. ותחך רחג גדול

ויקרא לה הרב אלה בילה ככה יעשה לאיש

אשר לא יבנה את בית אחר ויפסיק קולת כס סוס

ועל שמו בישראל בית חלוץ הנער

אמר ויד תאמר לויבנה מארבע שנים וכן הוא בסדר סדוקה

על טעם פועים חל. וסעיף ח' בגמ' אשטע במידה וזבא חזר להט הפועה

בה בה. והדיונים וכל העושים שם יצא

חלוץ הנער חלוץ הנער חלוץ הנער ובסדר

זהו כחל אמר בית חלוץ הנער זהו דעת אמר

אקטא רבא אטת כיון קיבל ומהו ש' אמן

כעווח שהדיינים וכל העם אמרם גם חלוץ הנער

ויבנו

קריה

ויצו יצוה ליטא ויד . אקלמאן ואחכיצר דמל

ברוך אשר קדשנו במצוותו
והקיו של זרע אברהם אבינו

אשר ברהמלכות
ביום הרהורן כח אהרן
שביום יבקר . גא
בזקאטה קדמא בלכות
אזמאטורא קדמא

אין עם ולכות בצרכה זו . יאור
הכבדים שיהא אדונינו על הארץ בנותה ג
אמה . יוציהם הרב ג' טפחים מן הארץ . ואם

יש לה כמנה יקיר . ויאמר רבינו יוחנן
טלמא תבואה במת ישראל לא ידו חליבה ולא

לדי יבום . ג' יט אורשטין זה יהיה אפיקר ג' אוקיט וואקיאבותיה
(טלמא כט . אכט כט זה אוקיט כמחובא א' ע' ג')

אורשטין אחר בכח אוקיטין זה יהיה אוקיטין

בערב נזם שיהא אוקיטין אוקיטין

אטח חטובים אוקיטין אוקיטין אוקיטין

אחר חטובים וילא בהר בית הכנסת בעלמא

טמא ואלת יבמות . או בבית . ויאמר האריות

בכח אוקיטין אוקיטין אוקיטין אוקיטין . ויטב

עם ועט

אצט וילכו לדרכם לחור כטיוצאים וזכותה פנסה
דהו טס רוב צם . ואם יזטרך אחר צד סביב חל
יום יקרא הסע אלבע העיר . כי כבל במב/טלוק
צטרה כומעוית בכתל פ' ויחל איה בי צטה
ואטלק באנפיהו העונה לצובר אה נע אהטני 3
צרך אפרסווי . ואז ילק הרוב צם אונתם לעמ טיטט
אצלו אטול . ויאשר אהם חק אונעם אטה קבעט
אמול אהלן . אברר צוד טעם טיהא בין אלה
אונתם ב' העסקים אינם היינים רב אפרסווי אונת
אזו . איטב הרב באונפצטע היינים טהאנו צעו
בערב . וגם יטבו על ספסל טעצט ובצרב . אהל
האחרים יטבו על ספסל האחר אן הרב כי אמריו
יוטבים אצל ה' איה טעמ דבעית חוטה כ' יורה

ואת

ואתה עלי כדברך דין בטל וככל ראביה זאל כדדי
זהו הג' נטבים מן הב' הנצטורים הם. וק' ל
טמי הקל באו למות החליצה כ' אפיסקי קוב'
לכך יוטבים בכחוק והם. כהיה ופ' דמט עלב'
טנע צום כט'. ובמרא הכי אל' למתי קמתי' או
למסרתי קמתי'. צט'. אנראה דע' צוטין האנטב'
להכ' העם טל' יוכלו ליכנס דוק האויזטב' אל' ג' היינ'
וטנם אחרים הנצורים יוטבים על האנטב'
איה טל' אלא ס' הרב'. ואז יורק' הרב על הארץ
יאמר לבם תגביה. הוא ונטיהו בהגבה דהארס

הדבר. ויטל' ויבס' אמ
אמת אומרך. ויהאן
ואם הוא אומר רל' חול' בטת' הקלים ויהי ראיה ויהי
טמי דין בהה' נטבים אומר אומר ויהי טמי' ברין לא הא' חליצה על' אהר' א
שהטב' אפול' חליצה פול' על'. היינ' ע' ד' היינ' ויטל' ויבס'

נע

ואיזה נ' אומרך טהור' ברא' טהור' קדם
ה' יין. ואם הוא אומר כמ' ב' נדכ' דבעיט'
ב' נעלים אפול' היינ' דוקים. ג'. ונפ' דאל'
טהור' בטת' נעלים רכ' טב' טהור' טל' ויטל'
חול' חמה. צט'. ובע' סודים כמ' ויהי אום

ענין . וישאל להיבנה אם זיכה איטרתיד ביה

ויוכח . אם היה איטרת משפחה כל טעמיה וזאת הנה טעמיה קטל

ויאמר ליבם שיכניין לפטור היבנה בחליצה נשוא

למחילה . ויאמר הן . וכן יאמר ליבנה שתבונן

לפטור את עצמה בחליצה נון . ואכסרה באומה חולה נשוא

טהורה נשואה בג ער עשה

להנשא אל גבר דיתלבין וישאל הרב ליבנה

אם אהא אלה טעם דבר דטעם והא חלה באה ה

הרניקה . ותאמר אה . וישאל אם אה שמה

ותאמר אה . וישאל טעם ליבם אם צדין אה

עוד בדיבור שמה חולין וזתיבנה נשוא

אם ברבון אה חולין ויבטל שודעט . ויאמר

הרב אה ליבם פסם טעם אה אה אה אה אה

כטל כחולה . וכן ישאל להיבנה אם רוצה לחלו

ברבון ובנשוא חביבה . אז יולך הטעם היבם

לכחול

אברהם בן אביהו בן צאוס בן חנוך וכו' רמ"א בן מאיר בן אהרן בן אהרן
 יפה בל הוקמות בין האצבעות של תל ושל אלה
 ואלה שיהא ענוה אל טיט ואלוק . אינגב הדל
 יפה כח טלואה דבר חוץ בן טלואה טל כח טלואה טלואה טלואה . איכרוק
 אכפת בצד הרמ וילוק אומלפת בדית . אינגב
 הרב את היבם אלא . אינגב הדיתם טהרן והאנעל
 יהיו נעים . איטימ היבם הטעל ברעלן ויאטור
 הרב צונעל כלו ברעלן . באנגב סדרים כח טלואה רבי יטימ הטעל
 באלואה . וכוונן ליהרר רעלן . אינגב היבם רעלן
 בארן כדו טהרר אעניב דבוק בנעל . איטימ
 היותהם בלואות כסידור . איכרוק הרבוצט
 הארובות סביב הרעלן גפ צוטפת . איצטה בן
 קטנים וצטבה אעלה אן הטעל על צד הטינגבין
 אקער הטעל לא יקטור בחונק אינגב בל וילוק
 אכפת הדית

הדינים של הכחות הרבעאט • זימרה דינינים

וישום הרב החוצרותיהם ג' בתוך ג' לואות בה ארעא נהפלא על האמנות האבות שכן
 שית' יכרוך לו על בתוך החצר זה כנגדה ויכוון ליה שיהא אשמה הרע על טיהא שוכן יחד
 איכרוך ומחזורי לפרים יין דמורטבין הקטנים והוא אש' יי' ין לך עק אל יחזור • כן יך
 לפנים מאחורי הוצ' שחק חרץ העלון מאחורי הרב' ומור וכורך מאחורי הרב' לפנים בין
 האויב לואות העלונה הוי טת כדוכט סביב הרב' בין אפנים בין אחר ומאיכרוך לעלה
 ון האואט לפנים הרב' עג' הבאר ומור וכורך מאחורי הרב' עד אפס הרב' כעקום הפער
 לעלה ון האואות הוי ג' כדוכט וויטור קטר וקטב ומחל צעבה • והקטר הטבלא יקטר
 בחוקך לך כן ביל שמתל לחלק בין יין • וכן ראית בסדר צהרל' אל טהיה צטה יקר וקר
 ועיבה ומסתא עטה כן בביל הפלאומה יכח עד צטה ג' קטנים והער הטע' אז לך כן
 בחוקך ון קטטא ברי/רהל סבר צעבה צינך והיה צטה קטר אל וצעבה ומסתא ון צטה
 ג' קטנים והוא אית בחוקך כחד מאן דאער והצעבה עליהם כטבלא עד צעבה צינך •

טא יצא השני לעלה זה ארכובה פי יטופטויס דהוואטל

וימנור היבם לפע הדייף ויצוד מלא הכותל • מו

מלא צטוה מו מלא דיקי ולא יטען ככ בחוקך מלא

טאם ינטל וטענת לא יפלא
דאזאט טעני צטודה ומעצורה בעל
 אמתולה דכתיב ועוד ומור

וידחוק עקיבן בארן ועט • וינדידא מה היבם טא יסיפ' על לביב

לחלק ומצודים מוטהיבא אפע היבם כדו טמה דבורו אלה לפע הבה • בוס כחובס כח
 וכלא חודצות כלא על • ס' ס' אהם כוונה על בחלובה • ויאחרון עבראמי • טיכונת אפסור

אדם עם נפשו אטווא אבדי וטהא אדברת וצם הצעטה טגוה צוטה דמתי אבדוה ומתי

ויזהירם הרב לעת היבום והיבנה על הכוונה ויקרא
הרב את היבנה ולא אתו ולא מאין יבמוי לקבץ
לקחיו שם בישראל לא אבדה יבמוי :

דמאר היא בנטיאה אט . וחס אנוצ טולד הרב טבה א' במדק הסוכ
חוזר לראש הסוכ . כן נראה בסוד זהויל

ויבית הרב אוצם בטון אטכנינה טמה היבנה
אם לא הבין היבום ויקרא ליבם בנטיאה אחת לא
חפצתי לקחתה בענין הוט ויזהירם צורל

ויקום טימאל חפפת סלמאנוה
הדינים הבנתה טמורה היבנה ומנהח
וטבא חפפת לקחה וקם אצ הצולט
טמורה דינים אלה טמה טיבאל
היה וטור אמתנות לקחה צדקה
הוא חפצתי לקחה

א אהני . ולא יהא נטע כלך בחונק אלא טמם
יקט אצנת טמא יקט . אטוה היבנה ואת טב
לא . ואל ברטיה צ' . ויזהיר הרב דיניע / טימא .

אזתיכ היבנה הצענים והקטנים ונסור הרלוצם
מקרא

הרעל אתה ואת המנוחה התחתון נזכר ואת
העליון. והל בידה היועתי. ואת כותבת בידה
היועתי תחת עקב היבם אתה עקב הונעל.
את שווי האנעל מן העקב לגמי ואת אפנה מן
הרעל ותגביה הונעל מן על האינטעב האחרת.
אויבם והיבנה מן האינטעבאט. וכן רזיה: אורי
אורי אורי. ונראה נצי טוב הדבר כשיאמרו.
העדים על הפנים שאינ כשר בקרובים טוב. ל
טעויותהם אומה מכל האינטעבאט אורי טעו
דפיל. אומה מן הדיונים ואת האבן אורי
לא יהיו קרובים לא איבם ולא איבנה. ולא יהיו ק
קרובים זה לזה ולא יהיו טעו. אפילו באי ציעים
אבירה. ולא יהיו גלעים ולא ילוי בביביות אורי

טעויות

קמ"ט

שבעים . ולא יתן גרים לאוכל האבוא וכו' וכו'
עלן טוב הובר שזקוק כל החטה טיהין וקלוזי
וטובי הקל . ומוס אין בהם . והיבם ותצטף ומה
כאל וכשנה בזמן של וכן הנהגה והנהגה

אסתח הטעם ופני שהוא צניטן אגוד בים
טלה מחמת בעלה טהר וצניטן מה/כטוח ומה
וישבו הדינים האלו והוא בבעהם כדלעיל
במה הנהגה ומה רבוי בת צניטן וכל שהיה

וישבת . והרב יאמר מה אתם וצניטן והיבם אומר
במה ואלן ליבתי . והכביטאל להאונה אמתיה

ליקח תונה . והאמר הן . וכן סדר הקנה והם אל
יחפון האש לקחת יצתה ואלה יבתי הטעם
אל . ומה יאמר הגדול שבדינים אכ צניטן ועוד
היבם והיבתי וצניטן היבתי אין היבם כן ומה

בסדר עה"ל

אהרן ויהוה . ואין זכור וזכרה ה' צב .
ר' יוחנן כ' זכות חלילה וכו' החלף לטעם צולה
לזכור מיט צולב להלילה . וגם טוואים אמר חז"ל
ליבם שהיו טעו אלף יט להם לצדו וכו' אמר היבם
חז"ל . וכלו אמר חז"ל לקחת אותה כ"ס דרך קול
לעמוד ליון החתן לקיים נזבה טעל ליוניק וקורסל
ולדון ליבם ויבנה צד שיהו תלויים לקבל טעיה
או אבה יבנו והיבם או תפלת לקחת בעיטה וזוה
וזה ימים היבנה טלמא חלואה וזה טעם החליל
ואצטטא הוסיף בגארה נח אפלה . דאמר רבא
אלה גמטל ורעו וירק לאו כלום הוא ע"כ וירק
ועצמה בעיט . אבל טהו/לא הוסיף על טענת
המביה ואין מטיבין בדברים הערבים כוונ
צולה תאלי טמ דבר ונראה זה טעם דרילא

טתה

עתה דברים שבבנו יורג וכיוצא בו ויין אמר
 ביה. ס. ברברם הרבים אתה חתך עלן אסור בכל
 טהור בעולם. וגם טוב לאור טהור תנכי בן טהור
 קדם החלצה טהור יצא גם ושיניה עם החתך ויהי
 החלצה פסולה. וגם כול האבזה וטאה אצל
 צדוק כדו טיבה החתך בעצמו ועבדה ונתני וינך
 יפיר והחליטו הרב אמר יש צדים טהרה אט ט
 תרצה לחון אמר העצמינו טא בעלה טא ואת
 ראב. והצדוק צדים דברים טא מה וינך וביט
 ונטיס. ואם החתך יניק וטאה הרב אמר יש צדים
 טהור בעולם וטאה. והא כשיט זמן ורובה כמן
 יג' או ינור ויטאה הרב אמר יש צדים כטיהיס טהור
 היום בן יג' טאה ויטאה. ויטאה. ויטאה
 אמר

היה בזה שבעה עשר וכו' . ואלו הם שמותיהם
של המלאכים אשר נאמרו להם שיהיו
עוזרים ליהוה . ואלו שמותיהם
הם : רפאל , מיכאל , גבריאל , וסגור .
והם יחד עם יהוה הם המלאכים
האשר נאמרו להם שיהיו עוזרים
ליהוה . ואלו שמותיהם הם :
רפאל , מיכאל , גבריאל , וסגור .
והם יחד עם יהוה הם המלאכים
האשר נאמרו להם שיהיו עוזרים
ליהוה . ואלו שמותיהם הם :
רפאל , מיכאל , גבריאל , וסגור .
והם יחד עם יהוה הם המלאכים
האשר נאמרו להם שיהיו עוזרים
ליהוה . ואלו שמותיהם הם :
רפאל , מיכאל , גבריאל , וסגור .

חליבה וזרתיב וברו ברותימה ושוותה נכסי וחסון
 ואוני טס בישאלא לא שניח. ויגרו היבנה שלמה
 פלא צרטי. צונה אחר דאלף היו חלצה בטעו אכחלה
 דבעיטין דר חליבה. ואם לא טלבלת מתקבלת
 בכסוטה. ויטאללבים דמתביצות קצוותה מבלק
 אם תרצה ליבנה ואפילו טלך וטה צומרת ליבנה כי
 תענה דר פתחא מתענה עץ כגד דמוריית. וזבל
 לאחר טיבנות צומרת תענה דר פתחא ביקוטה. ונראה
 דלקי מוורט כדו טלא יאורין דהוי כווצנה
 טיהולין לא מייבם. ויטיב היבם לא יזי אין דעט.
 לקצונה. ואזי יטאל אורה אם דעק אהלין אורה.
 ויאורין. ואזי יאורליבם לבטל לא זועליליוו
 אם לא אורה לטום אדם טמין חולין ברבון.
 ויאורלא

קנב
הפנין ויאמר הרב הויזם עדין אתה עומד בדיבורך
שהיה לחלף יבונך: מהו ויאמר הן. אי צעית
טוס וודעיה תבטל אותה בפנינו כל. ויאמר הרב
אל הויזם פניך אתה לכון להתיר יבונך אטוס ללח.
טיורה וקפוטרה בתלויבה לו וזה טגיהו קטורה בק
עד עתה. וכן יאמר לבינה טגיהו ברעך כן.
טגיהו כפוטרה וויזם זה וזה וזה וזה וזה וזה
גבב די תיבבויין ויכונט טעיהם להתרת הלויבה.
ויאמר הן. והנעול יהא של יוין. והרב יהא אם
הוא איטור תלויית כ' אם הוא אטור כ' לאותו
דבעין ב' ונעלים לחלף בטע תלים וגם ישאל הרב
ליבנה אם הוא איטור יד וזה וזה וזה וזה וזה וזה
ויאמר כ' אטור חלף בתל טגיהו וזה וזה וזה וזה וזה וזה
ואמר

והחכ ילוק הדין מה היבם לנעם ולדחוק רגלו
טל יתן יפה יפה פן מצצותיו ועל התל והתהבול
ויסיר צבורטנו טל יהא זבר חוץ בן רגלו לנעל
אהי על חעל . ויכחן סדון סביבן טל ילוק . ילוק
אל הרב . ואצפי טחן ונעום לטן כעם ולכחך
לחן עור כעם מחמת . וטן גב צכ צכ לחן
יפה יפה דהייט ב' פעמי ינעום ולתה טום טל יהא
דבר נדבך על חל הכח . ולק חל הרב וילב טם
ויחן הרב והדין דלת רגלו ועל רגלו ובין מצצות
טל ידבך חוזה וחתך ינעל חנעל ברגלו וירחן
טחום וכוון לו לח גדול ונתן חחמה ואל עת יות
וישם הרב החומר אל חמך האותות זה
לעלה חנה . והנעום חחום חל חחום חחום
יכחך

כחך לא בטח בחזק החזק ויכונן לזה טיול לשון
הרצונות שיהיו טובות יחד וצודיטלעזר לעלה
מלואות עב' בטר וקטר עלב' עשה נשימה ואלה העב'
עצבה מחובר על האל ואלך ב' היבם אל הפחות
דאל ויראו הדיונים שהוא מכונן לו ויכלילך בו.
ויב' / ב' דין כפי שיחאו הדיונים ובה וגם טלח
הוא הונעל לעלה ומרובותן כ' אל שהוא על
דאל ואז יצוד היבם אל הכותל או אל צוד
או אל דקל. ויזהר שיצוד לא יטעך לכך
טחם ינטל הצוד או הכותל או הדף שיפול דחם
לא יקלאו יקרי צודה ואם עודה בעית דחם
וצוד ואחר. וכן פירטי בחוטל ואצפי' שישלעט
טחם צודה אל אט וצריכין אצוד לכתילה.
ואז יאשר הרב פ' עם טענת אל היבם והיבנה
טיכונט טערה

ויעשה להם חסד ורחמים
לא תהיה אף וקולו לא יהיה
לפניהם ויאמר הרב אל היבם
לדחוק עקבם בזה
כדי סתם / חלוצה לנתיב דברי חלוצה נאמן . ויהי
הרב יבם שלם יסייע כל יבם לחלוצה פי אינה
חלוצה צד שחלוצה היא ותתנה היא . ויצו הרב
את היבם לפי היבם כדי שיהיה נראה שורבם
לבד על היבם . ויקרא הרב היבם עלה בלא
הקום . ויקרא היבם ויהיו שם ביעתה ויהיו
יהיו ביעתה ואלא חזקה יבם . ויקרא היבם ויהיו
אחרי ביעתה ואלא חזקה יבם ואלא חזקה יבם
שלם יהיו נראה על חזקה יבם . ויקרא היבם ויהיו
חזקה יבם יהיו ויעתה חזקה יבם ויעתה חזקה יבם
ויקרא היבם ויהיו חזקה יבם ויעתה חזקה יבם . ויקרא

קכ
תכלה במה שאלו הדברים צריך לאמרו ביהרד וכו'
אם מהגן. ואם שואלו הדברים להיבם הבנה
אם שוארה. ודמיון דבר שמימי הדיוטל שוארה
לשמה כחל שוארה או חפשות לקחה.
ואם היה שוארה חזקה היה לו לומר לא חפשות
לקחה ואם אינו שוארה או חפשות לו לא יאמר
קד וכו' אחר. ואם שוארה לומר לא חפשות לקחה
ובדבר שוארה בנייה שוארה ולא יפסיק בין חפשות
לקחה שוארה שוארה אינו כדברה אלא חפשות
לקחה ואם היה שוארה בין חפשות ובין לקחה
היה שוארה אינו כדברה שוארה חפשות שוארה
אלא רבות לקחה. ואם הרב אלהיבם סעם
שוארה חפשות שוארה. וזהו חפשות הרב
לכונן אדם חליבה. וזהו חפשות שוארה חפשות

ציד הידית העיר והצניבה ון הרבנות והרפואות

מן המוסקו. ומהכ' תתיר החומר לן האלה

מן הכ' דהחבת יד' ה' חמת צנב ראלו ותווסת

בצנב הצנב וטווסת המוסקו ון הצנב ותתלן

ל' דנעל מן הרקל ונגזיהת וטולפת הורק

הוחל מן' ורע הייט' והיבס והל בידיתן ולת

תהא טווסקו סייע' והלל. והטעם טווסקו

הנעל וטוס טווסקו לרייט' שחלצה בכח ולת

טווסקו חגב האסן צוד טווסקו בנרון טווסקו

לרייט' טווסקו היבס חייט חזרה לל' לרצה והרי

הוא כהאל ועל סן תצריכה לחק טווסקו

ומהכ' יתיר ארצה טווסקו רוק גול בפה

ואל יהא בה ציט' ופיחוק טווסקו ויחטוק

או גיט' דרך החוטם טווסקו ויחוק

קנה

וגם לא תחוק עינים בעלמא דנה עינא דיקרי חוק אלחוק
 עב לא דם עלא . ולחייב' קטא הדיינים אומתי חוק
 הדיינים היצור עד טיגור החוק אפני היבם לאח
 והיצור הצורך נגד היבם בטע' טהיחוקקת טעמ
 וירק' בפניו ובהדיח אחר הרב אל היצור החוקקת
 היבם והדיינים חוקקת כדל' אומתי צורך היצור
 ויקרא אגרו הייטל ככה לעיל אהיט אהיט אה
 ובעה אה בית אהיו ויקרא טהו בייטמא ביה ביה
 ויקרא אה היצור אהה היבם אהיח אומתי החוקקת
 היצור אהר כהטר הוא ויקרא אה ובסוק פסוק צוט'
 אה הצערים טמ בעולם ביתחלם הנצל ביה ביה
 אהר אהיח לא יבנה בפסוק יורר אלא חכמת וטוא
 אהר יבני דהדיינים דל' בניטאה אהר דהדיינים
 אהיט

טו"ג ברב אלה זמן. והא נבחר טאוי וטו"ג
 הוא ברבם לל אהא טעמא. והוא טתת
 הוטע יהא טעה ולא יהא טעה. וזכיר טל אהא
 טיהא ברבא היה אבהא טהורה דכתיב וטעלך
 תל ותל הוי אבהא טהורה. וזכיר טיהורה
 הוטעלן בעיר אבהא טהורה והיו התפילות
 תפילות זו אצלן טא תהא נראה טעל אהא
 אה טא יכנס אהא טוס דבר בעולם טא יהא
 אה טעל. והוא רבוצות טתפין זו הוטעל אהא
 והיו אהא. והטעם דטא גבי סתות הוי אהא
 ברבוצות אהא ויהא אהא וזכיר טיהא
 פ' ביה אה כיון דתפרי אהא אהא. והוא
 סתל אהא והוא תפרי טוס תפריה אהא
 דטעל

הוא יצא ביום

אמר רבי יוחנן אמר רבי שמעון בן
חנניא כל שיש בו ששה מאות
שטרות ביום שבת כעין שטרות
לא התבאר שטרות בשיחה כעין שטרות
ביום שבת לאו שטרות שטרות
לאו שטרות שטרות שטרות
התבאר שטרות וכל רב רב רב רב רב
חולצין הוא בסנה התבאר ברב רב רב רב
בפטרות האבות פסולת וכל אבי שטרות
לא עזב חתונה אכן בייב' צור חתונה
ואתפסו ברב רב רב רב רב רב רב רב
ועל שטרות אבות שטרות חולצין בו וכל רב רב
וצור כרחה על סנה התבאר שטרות חולצין
הוא יצא ביום

אשר יתעורר ויש כחן צדיק ברוחם ומעורר
יהיה כחלם ויבחר לא הפריט שום ונעל כח
אורו טיהר וחקר בו. אכן לא שאלו סלם הם
שטחים יותר ויותר שמתרחם ברעל ומעגל
אשר יבטל האור האל ברבנות אבל בדבר
הגורא מסור לא שחקל ונבדל האור
אל שוטב טיהר שחלם סוגי ואל יתו ויהי שם
הר' טועי. ארזן סגב שחן חלוק בין ונעל
לסניל ואין נק' קנחא מאה זולה טיער דמל'
יטועט זכולה טא צור. ויהו ל הגדולה הונו
טועל כולו חבור בזוועט טעל זכר ונח
טעיה אבל זכור בפסוק מה גדולה כוחו
כח. כח' אטן שוטב חכמה זכר ונעט
זכור חחוקי. וז' הא זכר טעל טעל חחוקי
זכר

בשנת ד'תתקפ"ב עור וצט"ו ארבעה ואלקינו
 לשנת שפ"ו . אר"ת כ"ב ט"ז ק"ט ארבעה
 ועור ב"ה ט"ו ד' אר"ת ב"ב אר"ת אר"ת
 ד' אר"ת . אר"ת אר"ת ד' אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 בשנת שפ"ו . אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת

אר"ת . אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת

אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת
 אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת אר"ת

דמנא אפיה וזמא דמנא פירא הוא וזמא
נתניו הולך פסלמ. ורעא שטרי פירא.
מימור דעם בהמיטרי פריץ הוא למזמא
ליה. וזמא דמנא רבא גרין אתחביו דה
דכחב סום דמנא עלך וקך עלך הוא דכחב
גרב מזיקי. אבל גרין אתחביו: וזמא היתה
מנויטראל דן מפויטראל. ואעין דליפריע
טיהו מזינו ומנויטראל. וזמא דמנא
פירא דגרין אתחביו דוועלדיע נפשו
אבל ברטא פירא על יטראל דנתן האכטיה
למן ומנויטראל האכטיה. וזמא דמנא
יטראל כתב פירא. וזמא דמנא לזמא טיהו
יטראל צדדים. וזמא דמנא פירא
לזמא פירא למן על יטראל והא דמנא
לפסל

קס
סוף רצון ליה לך אוסטר דכרמיה דרצון ליה

חומר אכסום רצון רכנל כולו ופעיל לזכור

וכדבץ ופעיל ליה וכדבץ אכיוה ליה יטכני פירי.

נפין שלם שיש להם רצונות טפותים אוסוריים כן

ומה למלכו מעג דמית ליה חומר פירי יטרהעל

על ספר והוא פעיל שלמיכא מן הרקל והא

בטעת חלצה עמי ביה עומל כי היכי דמיתו היא

אמריהו והרז תחלץ ותיבוי חלצה מעליה

רבי יורה אור רב דתבתיבא לטורבטוטי

רוב העקב יתבי דתיר רצון אכילוסקל

או אם יש רוב הרקל חלצה פסולת טעמה דטע

הוא יחא טטה היא חלצה כטינה רוב הרקל

הרן רוב העקב לא לא הייט רוב רל הייט רוב

עקב ומאוי עמו ליה רוב עקב וטוס דמל וטלודפ

על דמיה

דחיפי סתמי ליה לרינא דאורי בן טהמיר הוא
אטמה היא בן טהמיר הוא וטוט הוא הלכותה
כסולא עד טהמיר היא וטוט היא . דחיספיריג
כסוק . גמרא אורי אורי הוא וטוט דחילין כסוק
לערתיה למצוא . בסולא תרתי למצוא . גל רבא
לאורי והא תניא בן צור בן יושב בן אטה . גל
לעולם דחיס למצוא . אורחא למצוא . לעולם
תלא בפרק . אורי אורי אורחא למצוא . גמרא אורי
אורי הוא וטוט דחיס אורחא דכרצי ללא חילין .
אורי רבא . אורי דחיס אורי לאו בר אבין חילין
ואו בר קופי חילין . איכא אורי אורי אורי
דחיס אורי רבא . אורי דחיס אורי אורי
דחיס אורי . אורחא דכרצי כחיס . טחילין

וזכרם על אלוט סאלון . ואצ"ל דתתן וואכטוב
 ולבנה האלה כטיה . התם הוא דכי כהתק ראלוק
 איה אעוק וכחמא אערה על רלון דהייא טוע . אל
 האלאו רלון הוא . בר אבן ובר קפוקטט אנטים
 במ דמתוילטובו לדעת רב אמי . ומהפך כרעיה
 אלוחה רכמיה לא האלף וטוס לא וני אמתק לכולו
 אמצא בבי מ' ואלף האי דאקטע קטיע דחיסלפיר
 ליה טעל אמצא וטנס און כ"מ כ"ל און
 וכהי אקטע רלון האלה מן השק לטה וארכוב
 כ"ל און טעל קיאה ארכוב . ובעתה אור אור
 איה מן דסמ אונחה דרע' לא יכל לתת
 כרע' רעל לבנה הוא לתת ואתה הוא דעל לבנה .
 וכין דהיה אכרעה לתתה הא כני לטמיה מין
 לבלבילה עכמ . אבל היכא דתוילט כרעה
 וואהי

היו פסוקי בני ישראל אחרי אשר רכשתי חלק לארץ
והארכובה דהיו ראוי לבלה טמאין ועצבת. ואם
נתיבם לעיני כן ונתנום רשע לאם טמאין זהרני
בגל כיון שהכוסה וטוב דידעני ועל תלואה טמא
ולטמא טמא טמא הייט תלואה וטמא טמא
אלוהות דכרצ' אל הפ' טמא דקטע חולץ
אביחטלו לא טמא כן דקמא אחרת טמא חרוב
ואעלה כן בקוטר אירי וטמא דבחד טמא אירי
אלא טמא לעלה וחרטובה. וכפ' רביא טמא
בגלה סדרים וכן דעה רב אלפי. והוא הוא אפס
אם נעשה הרצועה טמא לעלה כן הארכובה
ד'טמא היכא טמא הרצועה כן טמא טמא
תלוא. והא דקמא ביהוטה צינך החלפה חת
הרצועה נראה דס' טמא אחרת טמא
בר

צ'י חושבת בלתי אמת . האלה ופחדה לא ריגרה לה
אליצור האלה פסולה דסבר ככה יצא אמת כי
דבר שהוא נצטת . אר' צביבה אמת פי' נצטת
באמת כגון חלילה דהוי בגון? ואפוע ריגרה דאמו
נצטת הוא באמת יצא טרקה תחולץ . הע' הדב
בספרי אכ' זה זכור להטעות כדאמרתן ליתן אבי
ארבא כט' . יתחלה לזרז ותפסול עליו ואח' יכופו
אמת לחולץ . וזהו אפי' חלילה נצטת אמת
לעיל לא אשה צר טיתכונות טפחם טתרוץ .
וכיון טתין דצמ לחולץ פטיטת לא יכוונין הגה'
דס' ביוצנת כטר אפי' טא אטרס בלא בתצחותה
אכטותה אה . וכל דאבר' אפי' בשותה טט
צוין כול באופס . כהב בס' אצ' טכן האכה
דאצות

דבנות חלצה קדוה או כייקוין ליה לחלון דהוי
 חלצה דעוטה ופסולה . אלא טעמים לה לומר ה
 חלון יצ' טעמיה ומה שיש זהו ארבעה וצטעק
 הוי תוכב ליתן כדאורייתן פ' דבנות חלצה זאילא
 זכיתא טעמיה ארבעין ליה אלא חכ' הוי וזאת
 טכופין להו להוציא ואי זבציה דאם אין איבם איה
 לזא כפיט ליה לחלון אלא חכ' ויט' לו כבר איה .
 ואורייתן פ' הע' המטה איה על שם יוציא ויתן
 כתובה ודמיט ביטח חרם קדוה טא איה
 טרם נשים איה לא כפיט ליה לחלון דטעמיה
 דזאילא נפלא ליה דאיה אן השמים הקטן ליה וצ' .
 טתי שיש וגם אה טביקין ליה איבם כיון דבנות
 חלצה קדוה וכבר אביה דאין כופין לחלון . ואל
 זרנות לאני ליה השם להצ' דהזכר איה
 האמת

האמת ולפטר ביניהם . והר' מביא דברי ר' אבהו
על שאלת אורי רבינו שוחה בטם ר' שוחה / שבין הזה
כוסין אהלן צ"ל באלפסי . כ' החולן במלחמתו של
הגרמנים שהולקין הארון מתוך התורה ואם היא
אינה נוצה אהלן והיא אצרת אחרת כל הארון
אוצרים ויורה . אצרת רב' כוסין אהא אפ' צ' דברים
אל אי נחמלק אייבם יבם . ואנחנו חולקין את
יודא אין כוסין ודמתען ר' יודא בעיטין דתורה
אין סבב' קיביות יתפלוג יבנה לך דג' אהא תודעין
דה דמ' אמהו ר' ית' אבון / אהרית איה אי
צביות אבון יבם . ואי אהו אטעל לה כלא ריאות
אשרית סיכה אעל ר' אהו / ארקינ' באהנהוהי כולעל חזי
אמא אפוא על אהר' צבי דינ' ארב אחו ברה דרב
אי אהו אטעיה דרב יודא אסיים בה אהרית אהו
דכתיב

דכתיב בספר מנחות אשה ואתן יבני להנים לאחיו
שם ביטולו . ומקמיבן ואז תפלת אקנתה . אר
זו טראצרט וכו' הני קראי . והוא כולו צוותא / אשה וצו
דהא פ' מחוה דצוית פליגי ב' / רב אחי ורבין חא
בצריס . ומאל בקרב ונפי / אשה והוא כתא גילוי
עולתא בעלמא הוא ואפי' קרב ואפי' אשה וכוון קיל
דא שתי מצויותו אהדין פ' גילוי עולתא בעלמא ואפי'
אשה וקרב והוא לאו אעילתא מסוכת נוסהיך הוא
אולתא בעלמא הונו דאילי דהדין הוא כיהו גמא פ'
והיא איתרל פלוט וכוון דאודעי לה בט דרי אהחנך
גביה דהוא סהדי או אפוי / דהאי קרב או אפוי
דהאי איתרל דהאי טהו פ' והאי טהו פלוט אלק
טח איהו איהו לוסק עליה אפוייה ולסבד עליה
דהיא גמא או עלוניה דהק איתרל בין אצטין
איוסנא

איוסורא וכן אצין און . ודע הימא לימא הטטא
דחטמא לוסהר . או ניבע ליה לוסהר בן בימא
דאיוסורא וכן בימא דאון און און דבכור ברהר
אחטט . בערס פירא טהוה פירק אהביה ט
צרוס טפוא מחיהו אהבין . א . מחטמא
קרבוא פירא נחטט טחון טלוחוהו מ
האב . רבותי טפוח ריבא וריבע אהויהו
ורביא ברק כלם כרוב אההקטן או אהאון ווא
לויבם בערות קרובים אבערות אב ואם . ווא דא
למא דאור הכא אפי קרוב אפי אשה דהכא גילוי
וואל בעלמא הוא דבלאו הכי אהויהו אהויהו
אחיויהו אהב דהקרובים גילוי שרבר כרוב
כאן טהא אהויהו אהויהו . אהל אהויהו
אחיויהו אהויהו אהויהו אהויהו אהויהו
טהוה אהויהו

אחי ואחיו הווא אמו גילוי מילת הוא . אבא
 לא סליג וכל סתך הכא טאטא ומוניקין דרצתה
 בחוקת קטן אקראבים באו להוציאן וחוקתן .
 טלא יהו נאמני . ואח דני לקרנן וחלדים לזכות
 דהוי חונא כלי . אפי' רביעית מילא טהר
 טהר עאלל טמיה והחוקתן בובטכות /
 לסוטים חז' בדיקה לא טלא טהר מילא
 וטוס דבע אדם לקרות בוינהם אסת' כטכנסן
 בטנת יא . וגם כטהקטן עושה בעצמן אין עוחין
 בידו דקטן אלה אסת' ז' וכו' טעם או לבוק ויורא
 לפע התובה ומהכל ואין חוטטאלו אחי אמא
 צבא . ג' טעם . אפי' טעם לא תיעץ החלוצה לא
 חל האפק צריך צרות בחרה על ספק יאון
 להחוקתן גמל . וגם צריך לבדוק חיתת יבנה
 לטוב צרה

אחריה הוואו אין דבר שבערה פחות טעים ואל
טעיות אין אסור טהיג על כל טעים ובלרבי
וואו האני וכפ' כי דמאי/ ומה טהתלא אפי
התבה והטלים עין בה' אין בכך פנים דטמא עב
מבוצע. ומע' דמאי הכה דמאי טמא
הוא על פי רובים מן אלה הייט טעמא דמאי
לפי דמאי דרביה ללאו הוא. ומהו ב' טמא
דמאי. וטעיות מוכח' מן ריבוי טעמא
טמא למה אמר גמא מן אהרן. מן
למאן דמאי טהיג על טמא. ומאי טמא
בדבר טהיג' והן הטעם טהיג' ומאי
טעם הוא ומהו מן ב' טעמים הוא
טמא עב' האב' בכך להתיק לגמא
טעמא דמאי מן טעמא דמאי. ומהו
טעמא

על הלידה וזאת כל כתב כדמות האישיות

הכתובים מ. כ. א.

לצניע האורח לא הצחית

האדם הזה לא היה בכך וזוהי כל האמת והכח

האמת.

בבר שיהיה לך רצון הרב לומר כי בזה האורח

לשם כל כח האדם ^{אין} הוא חולק את

אישיותו אל שני חלקים שכל אחד מהם

הוא חלק מהאדם והוא חלק מהאדם

לחיות ב. וכבר נסתפק בזה הרבה

ועוד שמה שהתירע נראה שיש בו חסד

לפי שיש בו רצון רב. והנה זה האורח

הוא חלק מהאדם והוא חלק מהאדם

ועוד שמה שהתירע נראה שיש בו חסד

לפי שיש בו רצון רב. והנה זה האורח

הוא חלק מהאדם והוא חלק מהאדם

ועשה לאלהינו חן רחמים וחסד
ועדין ביום פסח שרבינו הוציאנו ממצרים
הוציאנו ממצרים בעינינו טעם וצדקה באת שאלתנו
הוציאנו ממצרים בעינינו טעם וצדקה באת שאלתנו
קצת טעם וצדקה כי אחר טעם וצדקה יבואו
אל רבוננו וקט הרור שירצו ובלא חסד וחסד
רבוננו הגדולים ואלו וסוף סוף ברסעבד הוציא
אנכי. ולבסוף נמצא בטורחן טעם וצדקה
לכתחלה בלתי יבס אחר יאנו מנכי יתארת
אנכי בעקבי הגדולים אשר צפונם טוב וצדקה
אשר טעם וצדקה אשר התבנתו וטעם
התקנתו להוציאנו רוחו לאצטן האכה וצדקה יט
לכות רוחו ומי וצדקה הוציאנו רוחו וטעם
לוי וצדקה וטעם וצדקה וטעם וצדקה
כרסע

כדפסע קוב רבותיה ואלפי חטיבין די צביה
טנס ציגונ' ליבם אמר לא מפליח דמא וחסבי
דמא דצדוקי קט' דמא' אביגור' פ' בתשובה
טלהי קב' דיבנות . מבל יט' צדקותיה טפסע
כדבט' דצדקותיהם קדמות' אל דחטיב דצדוקי
ערי דמא צדוקי כוותיהו אהילי ליבם . וצ' אהילי
צדוקי כוותיהו דמא' כופין למאן קט' דמא'
בטמיהו למאן קט' דמא' דמא' בלי יוסט
טפסע קב' דיבנות ואלפי חטיבין די צביה
טמא אהילי ואלפי חטיבין די צדוקי
האב' אהילי קט' דיבנות ואלפי חטיבין די צדוקי
ורבותיהו דמא' חטוב ואלפי חטיבין די צביה . ואל
דמא' דצדוקי למאן קט' דמא' דמא' חטיבין די צביה
מלא סדר

כדור הארץ סבב סביב פניו דבתאג הוא נצ"י

והרם נכתב כתב ג' דסווא מיט חולק ע"כ לא

ידענא מיט מיטן ביה בצעיות דכתיב כתיב מהו

בסלמית דמיט והגמוני דגמ"א אנטוואין שילה

כתובות דיש להחזיר כדברי טעמא . ע"כ תשוב

והרי"א .

ומהו ברכות על גמ"א טובי"ט דחכ"א מהטעמים

והרי"א מיטן ס"א על הטעמא דטעמא דאבן הלוח בנצ"ע

גדול טעמא גמ"א נכסל על חמ"א . ומבתין היא

ב"כ וצ"ח חלוקה . ואלא חלוקה בנצ"ע על גדול טעמא

יכול לוק ב"כ טעמא וכל טעמא דנצ"ע יאכל לוק

בו הא לוק הכי פסול מפני דרע בר וכל הווי"א

אנחה דמיט לוק ב"כ ואלא הוא גמ"א ונחתא

הדב"ה דאכתמא מיטן לחולק ונראה דאכתמא

בפ"י

חוטא טעבר . מכל היתה ספורא טא היתה א
יבום ונתקדשה אם הלך אביבם ונתבת . ע
אכסון דאין ידע טה' אה יבום אהו ויהי ע
ליטנה דאשה' היכא טודע טה' אה יבום דהו
אזורה . ע . א אורות פכסי' און אכס
טא ר' חיים גאון דטביב אהו ארבע אכס' טכ
אברה וברה אורית טכס' אה טביב אה
היתה זעק' אבם . אברה הכי טכס' ברה
טורת יבם אהו רות' ר' חיים גאון וזה
בהפכסים אבם ר' אהל' אה ע' ונת אה
פכסי' אהו ר' און ע . אה ע' אה חב
הבא א אה חוס ביט' אפריס ברובי טו
יבם ע' . אכס' אה אה אה
אה דכא . אה אה אה אה אה
א' אהו

מי משה דלית ליה יחידה מי משה דלית ליה
 יחידה . . . חתן בן החתן וכן האשה שפלו
 שמת יבם שבת לה נכסים וזקנים ב"ט ובה
 שגזכה ונותן וקיים ונתנה ויציא בכמה
 ובכסים הנכסים וזקנים צ"ה ב"ט אוחז
 יחזיק ויחזיק על עם יחזיק אב"א אוחז
 הנכסים בחזקתם כמבנה בחזקת ארש הגל
 נכסים הנכסים וזקנים צ"ה בחזקת יחזיק
 על אשה . ובמה פליגי אוחזי בטעמ
 דלית ליה עלה אשה ויקח ארוסה עשה ספק
 ארוסה . ויקח נטויה עשה ספק כטויה כט
 ערבה מלוקח נטויה עשה ספק נטויה
 כט . וזקנים טעמא דטוס ויקח אלוה ד
 דביבוי יחידה ולא אמה דלית ליה זבון
 דהוי טעמא

טעמא דתציתין אשנס פנקא דהיום היבויס ד
דאצבורא או היסב דענין . אג גרסיס בפהאג
טבלו ויאח אהאע יורה אהטמ איהאע קוב
כט . אהאבא בעיטן אכטגטמ לאהר היטל
אה סכתג איני יבס פיו כאהר רשוי אדקאג
אהאע יורה וקאהר יבס כהאלט דבס הוא דיה
אה ואה צייכט אהביא ראה אה דקטויטמ דא
יורה אצבורא דהיטל בענין היבויס דורא היבס
יורה אה רכיון טעניק או הני כהטמ אכל אבין
ואיגה טעם יורה אהצנה פעם . ואחול דהאלט
כדי טאמ יהא סתון פהאבא על דין לחאוק כתבס
רהא ארצוים אכל הטעניס טכתבס אספיק אונת
ככסי טהין אדוקים בעטא יורה דאוונט אהא
אל טאמ הין בחובות אבטכטל אהותם הככסי
טהין באטראי טאגויס חובות אבטכטל אה

קע
ישיב אבוב דמיט' מדעתה אהתיק בהבן נכס/
טעם דאין היבס טטל בלאוי כצווחניק . בלא
בליס' מדמיס אלעא חרס בירן . דבריכא לי אמ
לאוזה אמ דברי רבותיט גאוט עולם דופרס .
לאוזה ליהאיה אהבוב דמיט' א זכור ואה זין
וא טענה בכור . ככסי דמיט' א ביה טהי ווחניק
בירן וא הי' צהטראי טאגים ליהא אישו זכור
א ביהטראי טג' א בחוצות וטכט' כלה ית
היבס מחוהי דמיט' . אהטראי מיט טעם
לאבוב דמיט' ביהי דני' אגוס אוטרי טהי
אנרי בהבן עטכט' טג' ומיט' פוי טעו' דירי
אכונק ולט' מוטי/ ומכטר לאו דוא/ הוא .
דמיט' דמיט' א/ חספא א מטכ' ורפ' עתה
הי' . תת' בבכורט' יט זכור אהא הככ'
טטל

מטל בישנים בנכסיהם ואינם יושלים בישנים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

בנכסיהם ואינם יושלים בנכסיהם ואינם יושלים

המזכיר

שפת אבן שטוס דהו קאוואבין אכל זה שה
ווחזק ביד מבי היבס אעפ"י שנת אבין לאחר שנת
אחיו ואחיו לא היו עוהזק בהטו ספס / בעת
צורתה טעו היבס חלק אחיו • אכל הג' סבב
דיבס אימ טעל חלק אחיו האת בנכסי אבין
אמכ ונת אבין בחיו האת הנת אכל היבס
אחיו ואחיו נת אבין אימ טעל חלק אחיו ב
בנכסי האת כיון דאחיו או היו עוהזק בו בעת
צורתה עין בלאו בה ציטוט ובירצות
מחין ואל היבס וטעל דאל כאל ואל פול
דראכות נתונות או שיבס אנת אחיו הוא חיל
בל נכסי אחיו כוהזקין אכל האוניס אכל
אחיו כאל הוה כאל האתים שהיבסו
קדמו הכתוב טעל ואל היבס אנת חלקים
אל עם אחיו האתים טעל חלקים
כעוהזק

כאשר נזקק איש אל בטח טעבותו ככבוד
לאחר שנתחברו חביו וטעתי ויהיה צד טעתי ויהיה
עם הדיו בכפי חביו ויהיה הטבותו הנכס/אמר
שיבם ונזקם טעתי הרי הוא כטבח ואטל כח
מן האדם מעט מעט/ ויהיה הנכס האלו בן
האדם והוא חתן שיבם אטל הוא ויהיה חתן
בתי כולם יצא. אלא כל זה איש טעתי חתן
הוא אלא כטעתי חתן אחר טעתי אחר
הוא ויהיה חתן חתן עם אטל דונן כח אלא
טעתי חביו אחר ויהיה חתן. והוא חתן ויהיה
כטעתי חתן אחר חתן חתן חתן חתן חתן
בזמן ואם בנה טעתי בטובות דהא אפי/ חתן
טעתי חתן אחר טעתי חתן חתן חתן חתן
חבם חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
בעולם ואם חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן

אל גוים טהם היו נכסי דירי/ טל הנתנה אוחה
בירדן קודם שפלוה דין ולית דין דודאי היבם יורש
אוחה מבין . ואפי' אפי' ה' אהרובם דל' דהיבם
היט טטל חלק אחיו הנת בנכסי מבין אלא היט
שנת מציהם בחי' מבין וטלה הייטלה ק' אחיו .
בחיון . מב' היבם שנת אחיו קודם מציהם אה'ם
ות מציהם היט טטל חלק אחיו העתי דכען .
לא הוי אלא ראש אחיו ולא הי' אלא נחלק בהם
אין היבם טטל בראי' כב' נחלק . או אטום הי'
טעמא סבר מבי היבם אירש החובות והטכט
ט' דל' דהוי ראוי ואין היבם טטל בראי' הי'
טעמא טעמא היבם הוא דל' דבנתן דידן ב'
בחובות והטכט ט' ו' ה' אהרובם דיהתלה
היבם . ולא מכוה' דיהתלה . ואפי' אה' חובות
והטכט ט' הוי ראוי אפי' יכיתלו היבם
וא' מבין

קעג

אבא כיון טאמין העת הי/ ונחזק באותן הנבסין
 קודם טהור אונם אג' אטום ה' ירחל הנביבם
 לא דאי אפיכא טעמא בין אחר טעמא חיו דאית
 טעל חלק מצני טעם דהני ראני אוחיו . דטאני
 התם דנתינו לא הי/ ונחזק באותן נבסין אעולם
 אבא הפא כיון דכבר הי/ אחיו העת אוחזק באון
 הנבסין ונתינו אהני נבסין . אעל היכא דאית אכיו בתי
 אחיו אית נוטל בטבח חלק אחיו אעל דעל
 נכונה אפי' אחיו קודם טעמא והני כאלו ונחזק
 בגמרא דירי/ אפי' אית נוטל בטבח אטום טעל
 נתיבד חלק אחיו אעולם אבא היכ' דנתיבד חלק
 כיון כהן דהן אדאי ירחל איה הובס . אעל דירי
 טעל דעסמבר הוא דאולי הכי אכיו אר אפי'
 זה טעמא ונחזק ביד אחיו העת אוחזק אונם
 קודם טעמא דהני ראני ולא ירחל/ הובס אכ' אבני

אבא

אזבא דפליג בק'ט בכור צטבת שטבתו ככס'
ב'יבוס אלווקי: אהמ עכ' ככס' דמב' אטע'
פ'בא אטום דא נהבד קאק דמ'ל ב'בס' הוט
צ'ב' ודאי וורה דבא כמ'ל'ו יבמ אהר'ש'ב'
אמ אטמ: אב'ו'ן דמוק'י פ'אדמ'ת'א אהמ'ת'
אטע'ר'ט דהא דמ'ן א' ב'ר'מ'י צ'ב'ו'ת'ר'ק' א'י'ר'
צ'כ'ה' כ'כס' דמ'ב' ד'ו'ת' ד'ו'ק' ד'ה'י ד'מ' א'ט'ע'
ט'א ב'מ'ו'ל'ו'ן א'ע'ל'ם ד'מ' ה'י ד'מ'י א'מ'ל' ב'ג'ה' ט'ה'
א'ת'ו'ן ה'ג'ל' ו'ת'ר'ק' ב'ת'י'ן ו'ה'ו'ה' א'ו'ת'ם ל'ג'ו'ם א'כ'
מ'א'ר' א'ת'ע'ת'ן ד'ק'ת'ם ו'ל'א ב'ר'מ'ו' א'י'ר'י ב'כ'ה'
ל'א א'י'ר'י ב'כ'ס' ד'מ'ב' ו'ל'א א'מ'ר'ו'ת'ר'ת'ו'ן
א'ו'ל' ב'מ'פ'י נ'ה'ל' ו'א' א'מ'ת'ע'ת'ן א'ל'א ו'ו'ר'א'י' ט'
ד'ו'ת'ע'ת'ן א'י'ר'י צ'כ'ה' ד'ו'ק' ב'כ'ס' ד'מ'ב' א'ט'ע'
ד'פ'י/א'צ'ו' ד'מ'י/ד'ב'ה' ט'ה'י/ ב'י'ר' ה'ו'ת' א'פ'י/א'ה'ו'ה'
א'ו'ת'ם ל'מ'י'ם י'ת'ל'ו'ת' י'ב'ם ד'ג'כ'ס'ן ב'כ'ה'ת'א

קע

אזא ויבס בנכסי ספר או סבא וספר בנכסי יבס

חלקי עץ וואס זייל דא שרמות טא אריית

והיה גם אבא ומה ומה סבא וספר בנכסי א

ונתא בשרמות טא סבא אור חת בר

דבס ונכסי דיה רן . וספר אור אבא בר ונתא

אבא דא יתא . אבא הוי ברך אלקי דא דא דא

דאפי בתין יכול אבא חלוק או אבא חתא

האני חלוק נא . אבא עב הוי בלא הא דא דא

אבא ונא ספר ויבס בנכסי דיה רן וספר חלוק דא

אית בזבזי פין דמתב אטא גביא כתבא

חלוק ומה גובה כתבא וטכ פקולא טא אבא

איד בעל ומה אטא כין טא אבא אידו אעולם

אבא דאני . אבא כין דבא אבא הוי דאני . אבא

בכור אור וט דגבי בכור הוי דאני ודגבי יבס

אבא דאני הא בכור דא אבא . וט אבא

הא דאני

דבריהם אשר יבין בכור היום ויהי בנכסי אבא
דמטא חלק דתורתא על חלק. אבל בארתי ד
דירית ומהני האת גופי / דבכור הוא נצי דלתי
מאל בכורוי דוק בחלק דהיתא / ונתיר על אהו
ה' בהאי חלק דמטא בנכסי אבא יתר על חתוי.
הוא דמקיש דהוה לכור ולא בהר נכסי דתת
ומהני גופי. ועור מורא אית באלהי טעמי
דלעיל איכא טעמי רבה. דכין דמטא רבתי
להבנותא טהרה כמבנה וטוה טמא ד' קינל
נכסי הוה וטוה צבדיק אמרנו בכמבנה וכוון
טעמי טוה וצבדיק צוין דלעיל קא יתה לא.
היבויס כדמטא כתובה בתקנת חורטא רבלי.
אלהי טעמי דלעיל פסיקתא הוי דיבנה מאן לר
הייסגין אחרת ואת נחא בל טהרה בנא וכוון
על בתרתי וטהר אהבה טהרה מחבב דאם
ציתתב

קעה

בית ה' אונטן זאל נאך געה טהיה במעלות טג
נאך מי ר' חיים גנע דהיינט היבגום שהיו בעולם
בטעם ענתה ר' אונטן זאל האן ורשים כל כפי
ר' אונטן אחיהם . על

למדת הטובת רבינו זכח בר טורדוס אל רבינו
נתנאל זקנין ואל רבינו חיהל פריש . על אודת
יבם טיט לו מלה ואויב רובה להאן וזעתי יבום
על כחן ציג בזון טהימ טלן . זאל כאית רבינו
יעקב טננה אכפוט יבם אל על מלה ולא טו
טכר אצטות אצוה כך אכר וצמחט בלקוט טן . על
אהר' אודת כאה הכז יהוצא זון טכפ יבם מ
כמי טהימ מלה ער טיהאן . על

נצוה בגרו לויבם . אמ דלה הקטן באחיו הגדול
ואך הגדול לאהט מין טוועט אלקט . ועצטה
בזען צפוט אהקטן בעיר קיים אכתב הכז
יהודא פריש אמ הקטן אימ חנה אלקט יבמות
להאן צי

על ידו גויים ובלא טכר אקצב. או היה פקדו אקצב
כאל ס' פרימות וגמ' או היה טע' תיכס. ונצח
וטו' טל הר' יהודה בר' גל' טמ' חר' טק' ונצח
ובני' וט' ונצח' או צנה' הר' גמ' טל' וצדק' אקצב
והך' הכתב' ונצח' ונצח' הט' ונצח' ונצח' ונצח'
וצדק' אקצב' ונצח' הבית' ונצח' בט' ונצח'
בתי' ט' טמ' הר' אס' צד' ריב' אקצב'
ע' כתובת' . ונצח' ל' נה' הוא' אקצב' ונצח'
בן' ריב' אקצב' עם' הנכס' טמ' טל' . אונס' אס'
היב' חנה' אקצב' טמ' טל' הר' ביד'
נצח' . טמ' א' הר' אס' טמ' אס'
אח' טמ' חנה' נצח' נצח' ונצח' ל'
נה' טל' אקצב' טמ' חנה' ונצח'
הט' אקצב' ונצח' חנה' טמ' . אקצב'
וט' חנה' אקצב' ונצח' חנה' אקצב'
נצח' אקצב' חנה' חנה' ל' חנה'

רחוקים בעמדתו . יפנה חובה ציטתו . ארומ
 חכמתו . אלו לא על כל גותו . מהטרה האלו
 המוסרה בהרהר . טאמזר יוסף און
 הטהרה וצורה הכמה אפליה . במאמר
 בקנט אסוד . אחר וטורה אין בבית . ומהאמן
 אחר הבר . עקרוק עם אחר . סוכן עם הסולת
 ותעובות אול עם הסולת ומהר טעמלכות
 לעבוד אלה צטות דעת . אין אונקמאולט . פנים
 אהט . אמן האלה אהיות כמאשר החולק על
 רבותו כי ידעת שיהיה צרכי . כי עתה אט : אהל
 וגיחטי . בהך איהת טעמאז אחי בעלה אחר
 טעמאז בעלה לא . אבעת איהת בעל צדמ
 בעצרת . אחרי כן בא עתה אפיה בם אנטמ
 על פי ביתו . אטוב בא עתה איהת טעמאז צדמ
 חיוצרת

אל תדבר כחל עב' אצתיקה לכתוב נאמי הנחמה שכתב
 אותם לנגד והנה נחיה ל' אל הטובה .
 ופעם טובה הביעור קצתם לנפליה ליתבה טעם
 סלה ו אבחר באומן הטובה דדוא ורבתן חרותי .
 בתשובה טהעתיק כח' וצור כפה גרום טהעלוקה
 אמרתי יצאה נא מה כח בדם ונתת טהעלוקה והנה
 ומת' אלהי' האוסרים ונורח דהיא מהך צבד'
 רחובה טהעתיק כח' היתחלה יגדל טהעלוקה
 טבגולא כח' האצתן טהא האכח בוד הטעמים
 להתורה וי' זה הדבר לחסור עם והנה נאמי ל'
 אצפי' טכבר טטהא אצפי' טוט אולק הטעמים
 היתה כטהא טהא עם ב' וטח' כח' זה טעם
 בהחיות בודתן עם צמח ו' ל' ל' דוכחוק
 הטובה לוקצת רבותה כח' ו' ו' ו' ו' ו'
 כח' והטובה הטעמים דהחיות בודתן אצפי'

דיבנה סעלה לפע וטור ונכתה וילא חרצ
לויסו עם הגוהו מהלל אהי' בודע ברעל
דמוחיהו הק' אתר החצר אגל אהי' אגל
דמסור ודמוחיהו אהי' ורדבן - אהי' בודע אהי'
היה מהלל אהי' חוסכ בק' צובו דהי' כרעבר
אהי' טס הטט חוכבה בודע טכבר קלע אהי'
יבנה ביהו עיגונה רעבונא דמלכות אהי'
וטרוהו אהי' אהי' בודע אהי' אהי' אהי'
דמור בע' בל סופהים הק' אהי' אהי' אהי'
ה' בקלמטה אהי' אהי' אהי' אהי' אהי'
ל דהלכה כרעבונא אהי' אהי' אהי' אהי' אהי'
טכבר כמחיתון אהי' אהי' אהי' אהי' אהי'
ואהי' אהי' אהי' אהי' אהי' אהי' אהי' אהי'
אהי' אהי' אהי' אהי' אהי' אהי' אהי' אהי'

רעבא

קדושת לא היוטווד דהא עליה זיך דמוריות
אין כדברי היטוב דמתא וחסיה דמיות דהא
כתב ברומ יבנה טכפלה אפיטווד דקול דבס
איות על/ זיך דמוריות כטא על טהרה יט
זהו זיך דמוריות דהן זיך דמוריות דמוריות
דחכתא קמור אלא לין דמור דהא דה סתב
בטווד זיך דמוריות דמוריות דמוריות
אם כך היתה כונת הגמ' לא היה אלא
בסת דמוריות זיך דמוריות דמוריות
טכתא טווד דמוריות זיך דמוריות זיך
א דמוריות דמוריות דמוריות דמוריות
האלו זרע זרע זרע זרע זרע זרע זרע זרע
אטמן דמוריות דמוריות דמוריות דמוריות
דמוריות דמוריות דמוריות דמוריות דמוריות
ה' כו' דמוריות דמוריות דמוריות דמוריות
דמוריות

גראוריותא . וכן איתא בהדיא במזמור ס' ט"ז
 ואלו גראטין יבם איפטר כטיר וזקיק נזיק וזקיק . וכן
 סבירא שפיך גט מחוה אחוה ובני יצחק . אלא
 עקובי נזיק גראוריותא . כלא רחוקה אלא חזון
 טוס כוסק טפסק בהדיא היבא דנטמאר אחוה ע-
 טוחן טא אהא זקיקה לו זנות כמטהביא חזי
 אטעז דזקיק טוס דזורה פקולת אבטעז יתרה
 כבר נטמאר ונטוודר איט דונק וכן רביא יצק ס'
 דהטווייה גרע היבם כנו צלה זנה זקיק
 טהביא דאי / לדברי רמב"ם זקיק דיביה טעלה
 לפי זוכת טחין צכ אית לי / הנך טעמי רמב"ם טעם
 הוואטט טוס דאדעל דהכי אה קידטה אבהדיא
 איטל בתאבת זקיק בי יינוט ואל דאמ טהדי
 דאמ טחא / אהדיבם כי יצבינה עלמא ואדעל
 דהכי אה קידטה יכעמא אציקרע היבא טהא ונטוודר
 אטעז

ובעה שבתות לחותן דאמרי דאמרי דאמרי
 אבא בן אהרן הי' אבא דבטעם קדושים אבא
 מדציה אהתמתאם בטחא . ויהי ביה
 רחמי ונתן אהבסו וואם וחתמה ווינהו
 ווכה ער דווכר טחין ביה בצעתי ואתא -
 צה קדושים . ואל אהתמתאם איהו הי' דר
 רביה היבם ווכה טחין בצעתי ונתן
 הוי דווא דכסין וחתמה וואם דוסק דאיהו
 אמ יות יחוד הכסין איהו וכן איהו קדושים
 ואם יוכי היבמה איהו חוצה איהו יתבי
 ונתן אפי' ווכה טחין איהו יתבי קדושים אבא
 בצעתי קדושים איהו ואתא איהו חוצה
 סוה ימות בעל וטחין איהו חוצה איהו ווכה ט
 טחין איהו חוצה איהו חוצה איהו חוצה
 איהו חוצה איהו חוצה איהו חוצה איהו
 איהו חוצה איהו חוצה איהו חוצה איהו

קפא
צמיח חיים להיות טובה טחין וכל מה שיש לך
טוב וחסד רעיונות לא טובה. וכל וכל אין
להטור ולחשוב על טוב בן וטחל טחלתו הרי
זהו חיים ויחיה / דכטטתו אחר היתו / ודמלו
הט דמדעול דרב לא קיילא וקוקה ודמוריח /
ואתו / וטעול דר' אברהם לא טעול דמוריח רעיונות
יהי ציון ציוה זכר ציוה טרה בכך לבי ציוני ל
אנשי ציוני דרב ורב אסי. כאלה ויחיו וכל אכוסבי
הי האב לרב בצרת סוטה הוא והוא גדולה
לא / בבבא בגין טעין טכטורה אטתו ונטח
אטה וחרת וסתא בעל וטלה קמי אחי דהאב /
אטתו / לרב טורה היא חלה איבוס וטורה
לעך ולסתו / ציוה חלה אויבוס וטורה /
אכין הטורה ופני ציוה וטורה וטורה ציוה
אדמוריח וטורה טורה כתיב ב' / בעיות
דאכין

שנה דין וקראו לו קנט צדק ורשיתו לא קנט צדק
אזנה ארבעים והם קנתיים. ומתעצבה הוגמלו
ואהם עצבה טובה לזכרם כגון שהנח יאז והנה יאזרה
מתעם עצבה לזכרם. והם עצבה טובה לחולב כגון
שהיא יאזרה והנח קנץ מה היא קנעה והוא יאז יקנע
הוא לחולב מה רבה מה קנען האכה וצורת האכה
בגד דהקת האכה והוא קנען. ותבוצות האכה
שינדעים והקת כעטן קניען וסעקת כסע. והוא
בחושה כה אכסם הדבר והוא חולב האוסין והם
הם עניי האזל. והוא רבם כרוכין הדנין הקנען
קנען שיטבון ומתכ חולקוה טם בעשה טעם אצלנה
יבנה הטעם אל הקניען והתאזרה תהיה ביום ואל
באיה. וזכר טעם יהוה קניען ארבעים. כדעת
אנכי טעם בשרה עץ שיהא בירן אגוד אגוד

שברית

שברא כטאון וישאל כדמע פ' החול ומהלפני קפ"ג
ב' בא סימן הל כטיחם אמן ר'א ומחית הל אמת
מי אמת י' ג' ה' ה' אמן אמן אר חבמו ואי שחט .
אזריק סימרו הדיניט/ שמה החול צבת הוא אמת
היה מחיו ומבין ט' זה החול כדאחית התם
ט' אמן חלבים אמת ופירין . אב' החול אמת
ט' אמן כ' ה' הוא במה חלבה אמת חולצית
ד' אמת חולצית אמת הוא . אפוסק ט' האכה
ט' זה הריכר ג' און חולצית אמת אפ' בצרות
אמת און קרוב הוא . אזריק סימנוט ט' אמת
חלבה כדאחית חביונות אמת ט' אמת בין כתבין
הוא ואמת חביונות הוא בין חביונות הוא ואמת
חביונות הוא אמת חלבה אמת סימנוט ט' אמת
אזריק סימנוט הדיניט אמת אמת חביונות
לעצור

לעוד כעין דין - כי הנה דאמתי אקראי חסד
ברחמי - ואל בית צדקתי - אל ברעבתי
מאנה בטיבה כעורה פו דין ברעבתי אל
עוד וכן יושב וברן ומה פטיבה - וכן צוכה
בתה מוצר עין דאמתי ואלא בא ללנה
עודה - והדמתי בסיסא וצדק ומה
חפזת אקחה ואל וכן שברק אולן וצדקתי
היה דמתי חסדתי בעלמא הוא שמה
דמתי ומה חפזת ברעבתי הנה פסולא דמתי
כתוב ב' ^{כס} כסיה עיכובא שומי חסד
ון התאודים האון ועוד שמה האשים דמתי
בעל דמתי בעודה צדקתי חסד דמתי
שכח וצדקה חסד במתי כגון ועוד ומה
אמתי ואלאין בטיבה עיכובא ומה

האמן

קפד
הטון יכר וצית בל חכים קטנה שלא ומה ומה
ועד דני שמה ימל ועד שני האנשים אין כח
טע וציה אחר הצידה היא קל ועוד דני בא
הט קל ציה בעל שמה טון. און בעל שמה ביוון
קל ציה כשירה. קל ציה ברא שמה קל ציה כסולה
שמה אונדוס קל וקל ציה דכתיב ביוון קל ציה
וכתיב ויהי אפי' און אונדוס קל טוב ביוון ומה
שמה קל ציה דהוה יאן בפ' / תוך שמה און און
אונדוס שמה אונדוס שמה און שמה און שמה און
שמה און כה דני ומה קל ציה קל ציה /
דני קל ציה און דני קל ציה כה קל ציה
למה ביוון קל ציה און קל ציה. וציה שמה און
שמה קל ציה און קל ציה און קל ציה און
למה און קל ציה שמה קל ציה און קל ציה
למה.

אֶלֶּה זִמְרוֹת הַלְלוֹת שֶׁבַח לַיהוָה
יְהוָה שֶׁפָּעַל עִמָּךְ כְּמִשְׁכַּח
מִצְרָיִם דְּמִצְרָיִם חֹמֹת עִיר
הַחַיִּים . וַיִּתֵּן הַיָּם בְּיַד
עַמְּךָ וַיִּפְּסֶה בְּיַד עֲרֹב
שֶׁיָּבֵא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הָאֵל עֲרֹב בְּיַד יִשְׂרָאֵל
כִּי־זֶה הוּא עֲרֹב שֶׁיִּתֵּן
בְּיַד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־זֶה
הוּא עֲרֹב שֶׁיִּתֵּן בְּיַד
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . וַיִּתֵּן
הַיָּם בְּיַד עֲרֹב שֶׁיִּתֵּן
בְּיַד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל .

בְּיַד

אמת שיהיה עלי צור ויש במה בגד כשתן כיון
 שנתפסין אבר במתך הנעלים שבעתן זה נראה
 שגאונותינו סתם על דתך כשר וצניח
 צניחה צום . ואינן . טאגד כסולה וצניחה כ
 כמאין וחופה צור לך נראה לך שיש שגאונות
 בעתך . אפי' רבינו יצחק טבין הנעל לבנות
 ובהנה טהורה דוויא דתל וואו צור סוס וכלב .
 אלא הוא ענין זה פאן דתל וואו דויל ונעל
 ריבה מכל צור יכולים אצות . וכל ענין
 הוא אחר כדברין ואצות ובה טהורה .
 דתניתין לה כשר ארן כשר אציה ויש טבר
 אציה ואימכט' ארן . אציה ארן אציה
 סווא במ' אצות רכיל אציה וואו אציה
 דאציה אציה אציה אציה אציה אציה
 וכל אציה

צדק ורחמים יחד נקראים . מה ומה
רחמים נקראים . זה נקרא ביה דקרבן של
בן מה דקרבן ביום . זה נקרא שלם ביום
לפי שהוא עם הברך מה דקרבן שלם ביום
עצמו הוא שיהיה ביבנות דכיוון דה
דאין דתהו ומה לו והוא . היעצד
ואם יתחן הוא כולם ושלם ותהו הנה
למן סוף אע"פ יש שלם אע"פ והוא שלם
לתן . והוא חזקו שלם וזהו דתהו
דקרבן ביום מהו שלם . והוא מהו שלם
והוא מהו שלם . מהו שלם וזהו . והוא
מהו שלם מהו שלם מהו שלם . מהו שלם
מהו שלם מהו שלם מהו שלם . מהו שלם
מהו שלם מהו שלם מהו שלם . מהו שלם
מהו שלם מהו שלם מהו שלם . מהו שלם

כל המעשה הזה אלמלא מעשיך היצום לפני
דכבוד בילביום המאותה כי הויה לענין אלה
אמ נקט יאצטן סווא נני אמ נקט סתווא דרבים

זה היא לעיל אנקט כלאו

יחיד הוא דכרתגלה

גבראס

דריט

בסעודת דאייזי כולה אסינול ברועין האכר
ציקר הוא אלבר למת אלא הכא דברייתא
אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אמגדווא נקט כיוצא בזה על פירוש סוף

אלמלא

של ארבעה. לבדו רבא. טיבנה מחכא. המורה גמור ישר
 ונכס. צדקת און ראוי לזכות אותה על חלוקת הנכסים. ואני כיה
 בארצותה לומר שאמר פוסק על זה אחי כי אין טעם בעלי הנכס לפי
 אפס לפי דאמר אחי היצור גאו הוא לכל טעם הנה נכסים כל אור
 שהכניסה היא או בעלה האומר כי אה כל בנינו וירד לטעם.
 ואין אם היה לה איזה דבר ונכסי אלה טבלו או נעבון אביא
 ונאפי און התקנתן הקהילת טעם שהם נועתתים בירי וטעם און
 איבם לחוק בנכסי אלה. והנכס נועתתת און אה נכס שהכניס
 טעם ואיכא נכסי שהכניס טעם בן שהוסיפו בן טעם או
 טעם והנה אה הנכס דבר וחלוקת כל הנכסים שהנחת הנה טעם טעם
 אחי הנה והיבנה ואפי' לא יוצר חלק איבנה חזי פירען כתובת
 אביא נכס הנכסים נכסין ונכס חלק היצור אפי' כח אביא מוליות
 אדניש ברירה בירי ורטי הנה איבם י או נכס הכתמה בנכס
 או יתנה חזי הנכסים שהנחת הנה נכס טעם ונכס נכס
 טעם אבי' ונו ומה און נכסין און יכנו לה און יתנה
 בנכס. וכן מה טעם הוא יתנה לזכות בנכס אפי' הוויק טעם
 היכא טעם ברורה היוכטי און הנכסים יתנה נכס און
 במהט כי עכ' און נכס און טעם היכא טעם הנכסים
 ונה ונכס טעם הוא יתנה און טעם. גם בתאבת הנה
 פ' החלק

החלף הדתות אל חב אלהי צדקיהו כל כתב וכל אומות עולם
הנטונו בזה אחר שיחוננו להיבנה שיהלע האון שרעה הנה סו
ונכסי ואלה הכת העת: וכן בנתון זה טלא זכה צולא לא בנק
לא בפירות ואין צריך להחיק בכוח בכך. וטעם הטעם לטעם
האמנה הצלובה הזאת. בטר תיטא כסיטיבתך. ויהל טאוןך.
כחוכת. כוכט טאוןך. וטבתך ותל האהובי הדורש תמיד ב
בטאון ובטובתך. הילע עטבא אלקי ט הגול הדב האון היטיט
טארי רג האון צהור צעטן לנה הכה אונת לריכ הינוק. ה
הצחות טל צחייבט לטות טדצת כדצת האון הילע.

כח הטור יורא ציטן.
כורת האנעל

אין צריך לתקלטם וצנות האוזה.

אין צריך צור בהנה טהורה בין אקור הונעל בין לקרסיס האלמות וציות
דלוצות טתופחים בו וטולם טקנות באט זול
לא צור טא הנעל בין אקור הונעל בין חטולם בין קרסיס ולואט
הט יהא טחור וצחק ואבר הונעל טתפריץ בהם בין אקור וצעל
און הקרסיס זה האולט אונת צרכים להיל אביטם לא טחוריים.
אין הילע אונט האונט טקנות ציות צרכים להיל אביטם וטקנות
צריך להיות טת חטב לא להנות הא יורא טלען האנעל וציות
טולם

טוהיים וואקחין עני קשה קצת וטוהיים קצת קשה יותר וצדיק טוא .
ידיך ונתת לא צדקן ואקדמאח אנתג בין הטוהיים בין הטואר .
יהא צטוי לבורה הרגל היסון כע אקד הטלט בטת ירדו חולץ ביסון .
עבא מיטך חולץ בטת קלען לפיכך צדיק טוהית הטעם יצטונים ל
לצורת טוהים .

יהא צטוי כצורת טואר העפעלום רעט בעקידו מחורי רגליו יהא
גבור קצת יותר טואר ופעלים ואותו עקב מיט וקילץ לא צובי כע
הרגל מלא עד אובי חצי הרגל ונאפטנו עד חצי כע הרגל הוא
פחות מכל בעטל הרגל מיט פחות הרבה מאה קצת . והוא צענט
טהקסיס התחתום הם עגל הרגל ויתפארותם ברצועט
צתפירות חבורתו לזו והתפירות יהיו צענטן ולא צענטים .

ט קלפטנדיקום טפחות יהו ללצר אצט ~~הרגל~~ צדי יסין ג' אולאט
אצד טואר כע גרם יעלה קסיס צענטן טיכאלהכניס הקסיס
קייך הולאט

ואי צטה הקסיס והולאט ארוט טיגע על העפעל ברעטס קצת
אענין טוה על גב הרגל לא יהיו אלו הקסיס והולאט אענין העפעל
הוא ערצט אחרת וחבורתו אענין האפעל ברעטות לביטור
איתרם צענטן ולא צענטים . איתרם אכר צענטן אטה איתרם
הולאט

הוללותי רבצת ארבעה אבנים כפי צורתן הכתובת
היואל אצל יתר ויהיו לבינים ואם יתקן
ואם יבטל .

ל תפוח האש או הקיסוס והוא אצל אמת
לביטול ואם יחזיקו אצל אמת ונתקן אמת פסל .

[Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through or very faded script.]

פ"ט

מה נכון בקנה לנטיח הכל בסדר
נכון לכל הדעות אשר ובמקדונגה
לפניה כל טאפע החליצה

א בירום טאפע החליצה להקדו את היבם אצמא
 אם הם גדול / והואם החליצה דהייט ה
 היבם טאפיהא סוף / אם יש לו אצור אחים / וטהוא
 אצור האחים / וטהוא אחיו אצב / וטהוא אצם
 הות יטיבה אצ צעום / ובגויס הונתן ולודת
 בקדוטה / וטאן כתיבן לחלון / אם הוא חיש
 כל / ובצעה טהיה אטת הות / וטיט צב ילם
 יוט הותה / והחליצה / אטא ינה מסדה ליבום
 אם הוא אטתה / וטאן אטתה אטתה חנפול
 טוה
 לתקן ענין הכתובה והטכנה
 ללבוש ליבם ויבנה כהנא להבטול אצטיט
 וטאן רגל אצתה כתיב / טידע אצרות
 אחר הות אט בזה פתחה כתיבה אצות
 בנטיחה

אל בועים הלרין סך. ולגורם לכנוון דיצותהם

להתיך בתלוצה צפ"ה הנוהה הלוהה בתורה

לרחוקי כט היבם היסטפולחתון פקטני רולו

ואמות שהטני על הירח רולו

להגהיר ליבם שבנום החלינה וטאולא

הטתה צק אחת החלינה וטאולא

הרבה צד אחר החלינה. וטתניק הטענים קוד

החלינה. וטאמתק לא צק טיאורו הרוב לרוק

בפט היבם.

ביץ וטהא אצריב יכסוין החוללטה וטאולא

הדיינים וטוקים בלחוסן צפ"ה וטאולא

והם סווא מפ"ה בראציען. וטאולא וטאולא

וטימול וטובים כטרי/ולא קרובים זה לזה

ולא איבם ויביה מפ"ה קרובה קצת רחוקה. או

וחותטל ופכ וחתט עט. וטב בבתו באת

לפן פטאקווינה וטאולא וטאולא וטאולא

טופים טוב טיהא גם ברום על גלל וטאולא

סדר חליצה עעמו

ביום

א

החליצה והייתם לחתמן היבוע אד
זמיני אחרי ביום זבטילכו מחול אף

היל ויתופת יחר אפי פתח בראש הגדול
להביתו הברוכים עלך ארון לין חליצה ביום
שבעת אהרן לך

ב

הרלבים ויועבם בעט טעבם ויוטבים כסדר
שיטבו אהרן חויתו ונביאים אהרן
עוד חוטה אפרים ואלה יחזק עוד שהדיונים
ועדים כשירים זה אזה וליבם ויבא

ג

לא יטבטום אדם על הפסלים וזוועבום כטעם
וכט הדיטם יאנץ בפסלים אחרים
אקום חוק אדם וברורים יט טעבם אטום א
חיטבה ארחוב האקום אסניק בין הבאים לאות
ולחיינו טעבום אהדים אהיבם וגיבוע אפנים
אן באטעה ויאור הרב אהרן אקטע אהרן

בטטום

אדם סוף קורה .

ד **לחצותיך** טע אדם כטורים ואם יחזיקם זה אדם

ואם לחיותם ומספיקם ולא לבדם ויבנה
לחקר על כל מה שנה אצל ביום טלפת החלוקה .

סוף ומה צד צליל וצל כל מה שנה אצל ויצד
הצדק אצל הספיקים טל חיותם והמספיק .

ה **החיותים** והמספיקים והצדקים יהיה חבולונה

י **יבדוק** ^{היבן} ~~הצדקים~~ והיבנה אצל הבר ויצד זה

בד זה והיבנה אצל היבם והיו צדוק

צדוקים והיבם אצל כובץ ויש לוטה על צדק

ד **קדירך** אצל זה אצל טל חבולונה וזה אצל זה

אצל זה אצל זה אצל זה . אצל זה אצל זה

ה **אצל זה אצל זה** אצל זה אצל זה אצל זה

אצל זה אצל זה אצל זה אצל זה אצל זה

אצל זה אצל זה אצל זה אצל זה אצל זה

ז **אצל זה אצל זה** אצל זה אצל זה אצל זה
אצל זה

דד גמגמב ארביב בקורסום טכנר טאלו ואלול

ט היבם והיבמ גדולים (אנ טהנא טפורסס אהווצר

טכנר היולאם בניס יאן אבם אס הווא טאל

טו טמאל אצדום (אס יודע אים טהיבמ אהיבס גדול)

אס מיט אפורסס אעל הטני/צירן צדיס טהר/ולא

הרט ווא סווא ווא טוטה ווא חום (אנפורסס יאן

הרבה ופורסס טעל) וטאן אעל אבם צען אהו

אנפורסס א צידי/וטאמי אהר אעל אבם צען אהו

אלא טהר אעל אהר דאקט אס יודע אהס אהר

צפ אעל אהר אבם אעל אהר אבם אעל אהר

אהר אהר

טז אהר אס יודע אס אהר אהר אהר אהר אהר

אנפורסס אהר אהר אהר אהר אהר אהר

אנפורסס אהר אהר אהר אהר אהר אהר

טז אס יודע אהר אהר אהר אהר אהר אהר

אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר

כח אמ יודעים טוהת הטת הנות אחיו טל זה וטאנה

אסונה על יבם זה בצורה מפי פורנס וטאין על

מטה אחרת צתה אנטגס מנה אינה אסורה

על היבם וכל מלה פודה ופענה מלא אמ רבונק

יבם והט דבריך טודת טאין לונרע

כט אמ יודעים טוט צבאן וטודתה עם יוס הטית

ויוס החליטה אנה צריך ב' צדים כטיאם

ד ליבם מי פתאך חלון מי פתאך יבם ויאמר טעמ

חפץ ביבם

כא לונר ליבם טמב אטע יבם ופע טוט לונר טעמ

טחרם דרג' אמ נתק על דבר אנה

כב ליבם מולי הוא אמנס לחלון ופע טבועה יתחא

ויאמרו וטחנס ספ' תירנובל הטבוע' וטרי

טעמ לחלון

כג ליבם מולי הוא אמנס לחלון אחת אינה מונק

ויאמרו

כד אפסדו צדקתך על החלוצה ויאמרו לוי
 כה אפסדו צדקתך על החלוצה ויאמרו לוי ואלהם
 מלפניך הצניף וטוב אמר אחר הרב ובה
 צאה הנני בטל לפניהם בך לזרע וזרע
 זרע וזרע רבני וזרע וזרע וזרע וזרע
 ל האמץ טענתו על צניף חלוצה ומה
 אל בדרים טרבו צדקתם מה אכילתו ומה
 גורום בטל חלוצה ומה בטל אחר לפניהם
 בך אהי חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
 על ענין חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
 חלוצה ומה חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
 ל צדקתו חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
 דבר שתיכס חלוצה ומה חסד וחסד וחסד
 חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד

בשנת ה'תק"ל

ישלח עזר אהלים . ואם אשר צריך תליפה (אחרי)
טוב בבח' חולק ע' ואין דבריו טעם באים א' י' .
אטעם אין בכירה בדאורייתא טעילה דבריבנה
לחוקן היטב כלא היבם ולבדע' הרב והדיינים
היטב על כלוק' והצניבה תחתיהו ועל רגלו
אין מצב עותיו ויטב אהמ' יפה . ולכחוק בעצ
סביב רגלו היטב ולק' בצד הר' ופניו האכס'
קטור אעלה . וראו הרייט שרגלו נכ' וקטוריה

כז

כז

בגד

יבנה הרב הנכעו והלוחט הוא עסיהו שחוקן
דהייט טהיט טל טהיט אהן אהן בהיכ'
אטהוה כולו טחור חוקן ע' צו צותני . וטלעצות
ארהיט אבינות . ונכתן אנהל וטק הג' חסום
אקולמות הכל רבוכים בחוק' וטהוה יתוען
לפניו באזניו וואחריו שיהיו הרצונ' טהעט'
בבטור עונ' .

כח

ואת שמיאן ארצנו גבוהים צד הארכובה ואין
האנאל ארופט או קרוץ . ואת פירותינו תבוסת .

אברות רוע אפלי שיטת . ושאין בולטון
לפניו על טונק . וטה צד קשה יצת . אברות אונת

שחת רבוא .

כט . סג . בדוק הונעל אבסמ ולטיט והניב .

ל לחיץ ליבם ויצא שבלויפה דתה אונת אל

ושיכחם טניהם אכר .

א יתן בעל הונעל אמת הונעל ליבם בזמנה (אמרת)

טל האסה תתגלו בנתנה . ככ בסוהל אכר

טס שיחור הרב ליבם אס חניפה איתמ ליבם

בנתנה אונת . ותאצרה (ויקטמ ביבם בנתנה)

אכר רי אקליט איתמ ליבם (הבדוהיט)

מל חניץ אל האין ויאור אכר אבנינה ונתה

בנתנה סג ליבם .

לב

יתעל היבם את המעל בתעל היינו יתקו בלא
 טום מליבה והרב יתקנט ברעו כבאני ואלה
 טיהא מכון לידת תעל אמרול ביות ולתקנט
 ביותר דהייט טיול לפטוט היטב מצבנות
 רגליו . ויתחיק היבם רעלו במיק ברעו רעל
 כרי טוהא על רגלו ורתת . ויכניס הרב את
 הקרסום בלאתות כסדר כוטה לעל . ויכרך
 הרענות סביב כתיקום ויכניס בנקום אחורי
 המעל . וילפנין בין הקרסום והולאת . סקן
 הרענות זה אכל זה להחמסר . ויכרך אותם
 לעל את המעל סביב טוע דהייט במוסן טעא
 הקטורה לעל את המעל עלפי טוע לפניו ויתקנו
 טם טעניקום זה עג' זה תודקום קבת אורה
 עטבה על גביהם .

לב

72

ל' יחזק וידחוק כלו בחר לנעלו היטב
ל' חך חובס מנעל כעל כן כתיב על פתח ה' אמת
אברה ומה וכן ה' חכמים אעל וטוהר היטב
איהו הריונים .

ל' יחזק ריונים גם אז אם הוא אינו רץ ויצור
בנה היבוא כבמשונה .

ל' לחזק ולהחזק ולבנות ולבנות בחליצה אהרן .
אברהים אהם ענין החליצה וטבנה תהי' פשוטה
אז . אזהר על אדם וטיבוט אלה ויהיה
טכסטינו .

ל' אטאל ליבנה אם אכלה או שמה היטוס דבר .

ל' לבנה ילבה טבנה בורה טיחור אותה תכונן
אקין בינה האלה . סכיל ואלה האלה

רוב אעז ויהי תען אחיו אותה אלה ולחיות
חזק על אחיונים טוהר בטיחה א' אענין אמת

אכב

וככה יקראנה בראיך יבחי לבקיים לאחיד

שם בישך אל לא אבדה צבדי אל

אחרות בנשמה אל טהר אותה אחרי צדק

אל. והטעם במזה תיבה מוטא צטל אחיו

כראוי מזה תיבה יחזור להתלמד עמו

הוא פסוק אל מות צדיק

למול לבם הבטחה טמורה (סו"ט) וצדק

ל

א

לומר לבם אי נחלק יבם. ויאמר בלא טמור

ב

רובה לבם (סו"ט) והו יקראם בנשימה

לא תפצתי לקחתה בפני האל והט

וצוד וחזור ופתי אלם הלא טמורה היא

אזה טמור הוא

למשך היבם אל הצדק והגמול טמור

בא

כאלו טמור ינטל עמו טמור הוא

לכונן

בשנת שישיב אורח יתשובה והרשף אורחיה

הגשם יתקלף כחך ודרכים אכרע בחוגך על

האין

מרב להזכיר אה יסוץ כל ברקלו ולא בשום ענין
באלה הענין

מרב להזכיר אלה הענינים והמספרים טיבא

האלה

מרב להזכיר גם איבם טיבה אורה חולפת והגור

עליון לשם חלבה ולחתיכה

מרב להזכיר אורה טעם ההל ביון כל טעם סיוע

טעם אלה אורה טעם חלבה (פגמא) וטעמו

אורה טעם חלבה

מרב להזכיר ולחתיכה טעם חלבה

להזכיר

מרב להזכיר אורה חלבה ביון חרש

מתחיל

שדמיכל הכריח על סודותיה החוצות
אחת גאונה לעלה אחרת חתום
עומת כפופה ואינוטבתא וכו' אלו

עולות כפופה ותבוס בטואלה במחור הנל
בגובה אעלה מן הנעל. ואהרבי/רבנא
לא. ותבוס חונה מתהצק ותבוס
צם החלצה והטוטה הנעל קפוצה ותבוס
הנעל מכל הרגל. ותבוס ותבוס
ותבוס/הנעל לעני הדייט והטוטה ומה

מח

האלן בקט

להצורה נגד פני היבס וכו' ויצדוזה כנגד
לתבוס הדייט והטופים וגם ליבס טוטה
חקת ויחע כלם החקוטה/פי/עז/אנן/אנה
טכנות וגם ליבס לוחט טחע ודברי החבס
וכן טכנות כג' ענף סוף

מח

5

על

בא לפרס לוי בזהב / הבתם ככה יצטו וגו' וזהו המעשה
לפי הרצון האלוהי לה לקבץ כסף גדול באגרות
אפיהוק ואם כח' וט' ז' ורס וגם כונן אצל האדונים
ואת בניו שבו בתוך אלהים לפי היבם לעיני
כדו' ע"ס

להקנותה זהו אחר ג' כ' י' ע' שיה' למיש
אשר לא יבנה את בית אהיו ונקרא
שמו ב' ישראל בית חלוץ בבעל בנה
בנה

יצא הריני ואלה עם ג' דהיימ בנה בנה בנה
כ' נכון אחר בנה ואחה כדצת נכתב הוא בנה
אם הוא ב' הרי' ובס' ה'.

להתירה לנשמה ו' ו' א' ו' ת' כ' א' .

יבקר הרב אצור (ככל בזכות הוונות) אך בוא

שם ואלכות ברוך אהרן עטמנו בצוות ומתקסט

אברהם אבינו

יחזיר המעל להרב בכתב גמורה ויכתב הרב ב

צ"ד

בהגבהה ופורסות לשם קניין

יאמר הדיונים יהי' אפניך יא' אה' טלא' תבואנה

צ"ז

במת ישרא' צוד' לא' ליד' תלצה' ולא' ליד' יבום' לעולם

לגזר חרם טלא' להוציא לעז על החלצה :

צ"ח

סליק' אה' סוד' גיטין' ותלצה' בצורה טיה'

שמות הזכרים והנקיבות סדרה א' א' א'
א' א' א'

הצטרף וטאות זכרים ונקיבות א' א' א'
האמת א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א'

הקדמה לסדרה א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א'

7

שם א' א' א'

דיב ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א'

דיב חתכת ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א'

ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א'

שם א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א'

ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א'

ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א'

שם א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א'

שם ואלף	אם נכסל הגט ובה לכתוב אחר
שם	לזהר שטוטט ואלף וחקתכט
שם ואלף כה	לזהרונק טמין הדיו צבר עליהם שם ואלף כה
שם	להיות כתבתה ודיקדוק כתבתה חזותי וזה
שם	צריך לנגע בהם ולא לנגע
שם ואלף כה	הואים שם
שם	החדשים
שם	הטעם
שם ואלף כה	ברביצי בטבתה פיה
שם ואלף כה	בטטה ימים הפיה
שם	לידה
שם	שנת הולדתם ושהו לבריותם
שם ואלף כה	לשון טאט ואלף כה
שם ואלף כה	לשון טאט
שם ואלף	וגעצת קאטט טכוד וחקתכט
שם ואלף	זמכותבין ודינה וחילוק שבין עיר ודינה וזמא
שם ואלף ואלף	שם ואלף ואלף

דיתבא עלהר טעכובע טסוקל
 ועלנהר ביסטרהה ועל אציעט טס
 אי בהרת טסוקל
 אטאכאונאסי טס
 בןכאונ קלואט
 איך כותבין גרה טס
 רכונה טס
 כתאולוי טס
 ואם טכאכחל קלוק גור בסופא וקלוק אה טס
 אי טכטתה טאן וחותחול טס
 טע טארת טל קלוב קבלצ'איע קלוקניבצ'איע
 אמ יטלו כימי וואבונ כימי אחר טס
 אמ יטל טעהס כימי טסוקל
 יקדיה בחד תיבה טס
 במינה טארת כותבי/כסען האהא וקלוק טס

הרבה טעות הנשים ונשים שמצד קנין

דאיתניי הא דלתניי אהם בסוף במא הא בתי

בניקום סוף אמאיתן ב' אטן
שם קנין א
קנין אה וקנין צו צו

הצורה היטב

קנין

טעות בהפוך מאו בהלא

קנין

באובלין ומה דיתבא על כלהפי

קנין

ואל טום והניכה דאיתא

קנין

ואתניי הפי

קנין

ואתניקום מבהת הפי

קנין

צבית בוצות עשי בלא מעסנ

קנין

אם נטתה שמרציר

בדקני

אם כתב שמאחיה ואם שמרציר

שם

אטבקה אפטרותא וכו' הפי

שם וקנין

זתניי לוי אנת אנת

שם

פב פה צו ודרת הילבן כט מהות מהות מ
קדוה דנא וכדו פטריות אטבעת אהות שס
קצ"ט

אם לא כתבתי קדוה דנא
יתכיליכי די תהוויין קטאה וטאה זעמכי
שם

לואה קלהתנסבא
אלגבר די תעבדו
שם

ואנטא יהא בידו כדן וואה קולעם שסוקו
איהו מהותתלל אהם
שם

אין די מהויליכי זנאי
ספר תרוכין ואגרת טבועין אט פטורין שם
אקצ"ס סה אקצ"ה אפ"ה
שם

כמה נישאל
פב פה צו הדי
שם

הער מכל הדי מילי ב' שעות של קודש ואלקוים ב'
שם

אם לא כתבתי קדוה דנא

שם

יניצ הגט קרצ ברה

שם חתמת העדים זה חתמה קרצ פאטב

שם

אותה טלגט בטבת ט

האגרט ושום חטד כיכר ומסור מורה על הנחש

שם

אזרח טלא יחזירנה קרצ קינט

קלות טהקילא בגט טלא בקרצ פב אדן קינט

שם

אוסן בקיננה

קרצ פיר

כתב אגרט צות בזמן הזה

שם אוקי קלא

חילוף בין טעכתן אחת בתנאי

קלא וויט תנאי

אלא טימור מס אודע כט על קרצ קי אדן קלא קלא

גט שנכתב פישנרן ביוז אהי הקיום רחוק צהעדים

הקט פכירו צוט טא היטמה וויט מה אודע טאהפן

כתב קיפה

לא היל טגע

שם

למען הכל קורם כח טה וויטמה

קרצ פה צות

סדר גט עי טלה להואכה

אצוד קרצ קינט

מסח הרטאה

דני פח צבא דני פח

אבדני קכ"ו ודניקת

אם הטליח יצטה טליח אחר

טמ

בהרטאה יכול לקיים האויל

טמ

נוסח הרטאה וטליח וטליח אטט

דני פח צבא

אבדני קכ"ו

נוסחא אחרת בקדילט

הרטאה וטליח בלא

דני פח צבא דני פח

לכתוב אהסדר כתב על טימי צע ענהגט דני פח צבא

דני קכ"ו

וצטה שהיו צירי הרטאה יחבי אנהגה

דני פח

אם צירי הגט חתשו בהרטאה

טמ

נוסחא אחרת אהסדר אחר יתנהג

טמ צבא

סדר הגט כשהבילעני היא וטליח אהואכה לפעול אהוא

דני פח

ולצטה טמ

צד אהגמל אלו טיסדרגט טכמק אהוא וטליח דני פח

דני פח

סדר פתיחה אהוא וטליח אהוא

סדר גט טהור הולכה ופירות יומה קלף קי"ח

אם לא היתה הטהרה קלף קכ"א

וטור טגור ציטלוח קלף קל"ז

הכתב והגמון והנח' אבותם אבדן קלף קל"ח

הגמון והנח' יצק צ' הגט והטהרה קלף קל"ט

וכה טיט' קלף קל"י

נוסח גט וכתב הולכה על טיט' צמח טיט' קלף קל"א

כתובת חרט טהור טווח וטיט' קלף קל"ב

סדר חליצה וטהור קלף קל"ג

צד סדר חליצה וטהור קלף קל"ד

טעם אכל דברי הסדר קלף קל"ה

זנות הונעל קלף קל"ו

כשרות ימים לחליצה קלף קל"ז

נעל וסנהל וטני' וחוורת קלף קל"ח

טיט' חמור הרק' וצ' חסי' אכר' צ' ורס' אלוות קלף קל"ט

טיט' אק' קי"ח קלף קל"י

אם קטר לעלה מהרבעה שסוף קטב

הוצחלצלה סת. אהרנה צר טיכוט טעה

ט

ט

דס צונוצצוהו בטותה

קין קטב קין
קטב

אין כופי וסחולין

אם שחור צעהו בקוב סת' סת' קין קטב

ט

אי כהן להעד טהו גדול

אם היבם טהו חולין כטחין או חתא הוא קין קטב

ט

ט

אם העני גדול

קין קטב

יבנה טניטח מת קודם חלילה

טוורת' יבם טותה טיוור' בסיהות חסה

או היבין טמוקין קטב קטב קטב

כופי היבם כטנת' ציענו ציוון קין קטב קטב

יבם פתי חסור אטח אטח טוחל' קטב ט

אטיחין או צעה חר טנהא אטי יבני ט

ובס גדול רחוק פוסח אטי טערת חוח

ט

טמ אמלחיות בעפ' או עמך הפרב

טמ ב' ביטחול בטוח ואח בחיור

טמ אמ להטביעה על הכתובה

טמ אין כותבין שטר חליצה

טמ ב' ביטחין ונור ויהודי

הטובה על יבנה טעמיה טהורא שנתהיבם

ק"ו ק"ט ונור טכטור טרם נטוחין

ק"ו ק"ט העמק וצרות חליצה וסגמ

זה הסכסכים טיור היבם והטוחא נכסי היבנה

ק"ו ק"ט וצ"א ק"ו

ק"ט

טמ וק"ו ק"ט

וצ"א ק"ו ק"ט

צורת הוצעל

סדר חליצה בקדוק והגיון שהורה רמב"ם כן ק"ו ק"ט

תמונת שלם הרמב"ם

אסר ויען וחליצה

תמונת שלם הרמב"ם

04713